

orizont 27

SĂPTAMINAL SOCIAL-POLITIC ȘI LITERAR-ARTISTIC EDITAT DE UNIUNEA SCRITORILOR DIN R.S.R. ȘI COMITETUL JUDEȚEAN DE CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE SOCIALISTĂ TIMIȘ

NR. 27 (1166) 1 IULIE 1989 • SERIE NOUĂ, ANUL XL • 8 PAG., 3 LEI

Documente de importanță istorică pentru viitorul României

Efervenția și dinamica vieții politico-sociale a țării noastre a fost marcată de cîrind de Plenare C.C. al Partidului Comunist Român în cadrul Congresului al XIV-lea, de o excepțională însemnatate, 1-a constituit Hotărîrea ca la cel de la XIV-lea Congres în funcție supremă a partidului să fie reales tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Adoptată în unanimitate de plenară, Hotărîrea a fost prima de toti comuniștii, de întregul popor, cu deplină și entuziasmată sprijinire, într-o atmosferă de luptă împotriva neacăbutit conducătorului lui și să stimări, să lucreze exemplu de munca și luptă, dedicare progresului național și a poporului, colaborare și unitate în lumile. Chezase acestui fapt stau mărețele realizări obținute sub conducerea înțeleaptă, clarăvoită a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în ce a devenit în urma sa, la Congresul al IX-lea și al partidului, perioadă în care România și-a menținut rîmuri înalte de dezvoltare economico-socială, a lichidat povara datoră sovietică și a lăsat măsuri lucide și eficiente ce au dus la creșterea nivelurilor de trai material și spiritual ai cetățenilor săi, evidențiind viațăilitatea socialismului și justiția, trăința politicii partidului, înțeleptul de centru-vital al interesei naționale.

Pornind de la analiza realizării planului pe anu în curs și pe 1990, la plenară au fost dezbatute și aprobată documentele fundamentale prezentate ale Congresului al XIV-lea, adică Hotărîrea în cinstea lui Nicolae Ceaușescu, Tezul de la Plenarele de la Iași din iunie 1989 și - imaginea României socialiste de milioane de bolidnește împiezime pentru poziția și

„Desfășurîndu-se în anul jubiliar al celei de-a 45-a aniversări a victoriei revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, Congresul va prilejuî o profundă și multilaterală evaluare a drumului parcurs de poporul român în construcția socialistă, îndeobște de la Congresul al IX-lea și al partidului, a activității desfășurate pentru înăpăturirea hotărîrilor. Congresulul al XIII-lea și ale Conferinței Naționale, va analiza stadiul actual al societății românești și va stabili obiectivele și linile direcțoare ale dezvoltării României în perioada 1991-1995 și în perspectivă pînă în anii 2000-2010. Prin hotărîrile pe care le va adopta, Congresul se va înscrie în istorie drept congresul marilor victorii sociale, al triumfului principiilor socialismului și în transformarea revoluționară a societății românești, al adeverării suveranității și independenței depline, economice și politice, a României”.

(Din Tezeli pentru Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român)

condiții concrete ale țării noastre. Pe direcția de largă perspectivă și amplitudine, de dinamizare și conferă dimensiuni profunde originale procesului de edificare a societății socialești românești. Tezeli pentru Congresul al XIV-lea și Programul Directivă - venite în continuare Tezul din aprilie 1989 și a expunerilor tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la Plenarele C.C. al P.C.R. din noiembrie 1989 și decembrie 1989, sunt în esență mesajele de încredere în viitorul cincinal și în perspectivă, în anii și fel de urmă, ale o nouă societății mediu dezvoltător - cum va fi România la finele acestui cinc-

drumul atât în lumea complexă în care trăim. Însăză dezbaterea publică a acestor documente și a propunerile reprezentării o adeverință generală de educație revoluționară, patruță a comunităților, a înfrigătorii popor, care formează o înălță constință de a asumare completă a destinelor istorice noastre și în fel de urmă demnitatea noastră munclitoare revoluționare.

Prezentind obiectivele fundamentale ce stau în fața regimului nostru popor în viitorul cincinal și în perspectivă, în anii și fel de urmă, ale o nouă societății mediu dezvoltător - cum va fi România la finele acestui cinc-

nal -, la cea de jîară socialistă dezvoltată multilateral, în deceniul următor, Tezeli și Proiect-Directivă fac o cîntăriță simbolă și științifică a societății românești, care societatea românească va putea atinge cele mai înalte trepte de dezvoltare. Un acen- deosebit este pus, în acest sens, pe dezvoltarea intensă de perspective a întreprinderilor și organizațiilor industriale și celorlalte ramuri pe baza celor mai noi cunoștințe și tehnici. În acest context sint cuprinse, altării de cercetare științifică și tehnică, și sistemele de învăță- mint, precum și relația și cîștigul între acestea și

producție, pentru a contribui integrat de soluții noi, capabile să acționeze independentă creațivă și să acceseze participarea competitivă a României la schimburi mondiale de valoare.

Urmele importante este acordat în documente programatice de dezvoltare economico-socială a țării, de organizare și modernizare a tuturor localităților patriei, în censură și înțeleptă, într-un mod de mulțumitări directă și indirectă cărării la nivelul de trai material și spiritual al întregului nostru popor. Dezvoltarea multilaterală a României în viitorul cincinal și în perspectivă, în următoarele 15 de ani, determină ampremături de ordin social, omogenizare, societății noastre socialiste, înăpăturile deplină egalitate în drepturi a tuturor cetățenilor români, cîștigurile, ca efect al creșterii noilor statui, al organismelor democratice, muncloroșii-revoluționare, în scopul înăpăturii consecvente a principiului edificării socialismului cu poporul și pe popor.

Poate acestor dinamice mutații structurale ale societății socialești românești se afirmă cu o și mai mare profunzime creșterea rolului conducător al Partidului Comunist Român, în cadrul căruia procesul istoric obiectiv recunoscut de întregul popor și consimțut de însăși Constituția.

Istoricile documente supuse acum dezbaterii tuturor colectivității împărtășătoare popor, un acord deosebit de intensificare activităților ideologice, politico-educative de formare a omului nou, de dezvoltare a gradului de cultură și cunoștințe, de ridicare a nivelurilor de învăță-mintă, de revoluționare a întregului popor. Rolul constiționat al factorilor formativi ai spiritualității generaților și ai zilei și de mine este de primă importanță, înzinsă și în cîștigarea și dezvoltarea a tuturor obiectivelor social-economice ce stau în față, în asumarea responsabilității de destinul României socialești, ca țară multilaterală dezvoltată. Pe fondul acestor obiective și compuși ensemble de obiective, documentele reînfirmă consecvența politicii externe a României, de pace și colaborare cu tutle lumini, de participare activă la soluționarea confruntării a marilor probleme ce confruntă omenirea în acest timp istoric.

Mările realizări din prezent, încrăndăci întărit vîtorul luminos, pe fondul cărora sint dezbatute acum, cu cel mai înalt spirit revoluționar, patriotic, Tezeli și Program-Directivă pentru Congresul al XIV-lea său cheiește îndeplinirii integrale a istoricelor hotărîri ce vor fi luate în anul 2000-2010. Prin cîștigul cel mai înalt

SFÎRȘIT DE POEM

...iar ochii precum
două mari păsări
migrind în sine
își adună și uitea
mă va ajunge
din urmă. *

...acum cind mă retrag
în amintirea luminii din copilărie
ca-ntr-o aburindă
piramidă. *

...iar minile cădeau indolite
ca dafinii din jurul gâtului
precum acest sfîrșit de poem
dintr-o poezie pură

Desen de DORINA ITUL CRĂNG.

ură lingă vară,
nim temei,
date-n tară,
deciștre-i !

IE SI CER

Carpații mei lumina
sătem și sub nămeți
de ger ;
pleacă rădecina
peun pur spre cer.

seva milenară
fără de sfîrșit.
plin cu un miez de
vară,
colanoane infinit.

EU PESTE ZĂRI

sfîrșit frunze zări,
pătrare și de plai,
unde zboara soimii
zări,
de grime și eroi.

UDENDEI

Nicolae Bălcescu

ște-n tărîna
înscroperi,
să măt, în
să mă rămînă.

dintre ape,
să-mă ducătoare,
se se pătrunde
să măt unde
mirosoare.

undea anume,
dugind în noi
în cercubeu
ce-n lume
după ploii.

PE CELĂLALT MAL

La sfîrșitul poemului prăpastia,
Pe umbra ei caldă adioare poetul
învățind în somn cuvintele
pentru poemul de a doua zi.

Ape grele spălind pleoapele fixe
vestesc un început tandru.

STARE DE FAPȚ

I. A asculta aceste sunet plăziblă —
o binefacere care doare.

II. Ochii săi triste.
Bucuria se complică.
Un capriciu.

III. Anonim. Metaforic. Abundență.
Variantă prin care viața
ne face curte violentă.

IV. Si reci și orgolios și romantică
(lingă ea)
cum în față unei cărți
cu pagini albe.

SFÎRȘIT DE POEM

... chiar astăzi
cind nu înundă
o vîntoare amintice.

... cum despre celealtă viață a poetului
cea necunoasă și neavândă
prin ocheanul înfioră la timpului
nu pot povesti decât cuvintele
pe care nu le-a rostit
nicioată. *

... o influență directă și lirică
de natură (adică) frumos intactă
ca o citire
atât de obisnuită
conținând secretul.

* ... cite vieții

da,
dar și cite anotimpuri
acum cind nici sunetele
nu-si poate revendica
o moarte usoară.

Deci fie pîinea proaspătă pe masă,
Iar lunurile cu heluș mereu,
Să încinge fiecare casă
Un briu de bucurie și-un curcubeu,

Deci fie lăudata frunca zăci ;
Centură de pătrare și de phoi,
Să fie-n veci la înălțimea fării,
Mercurul termometrelor din noi !

ACASĂ

Ace pămîntul boare de semințe
Să-o vechiște și pe râni apăsă,
Poate-si infringeră, poate bîrînje,
Ce sfinte sunt durerile de-acasă !

Să-măbînăvăti o mămă, tu ca fiu,
A-zi măngâia durere să fii tata,
Că pe pridvor cu flori, într-un
fîrzu, De la cosit se va întoarcă tata.

A-măbînătun un pom, da-n locul lui
Se-naljă vesnic timără livadă,
Closă cu ară la răsăi secole, pui,
Să calde-ți par și vara și zăpada.

INTREBARE

Se-ncreșteă gîndul meu uitîm
de ce e roșu cerul peste mare
în rădăcinile flinții,
ca umbrele capăcolilor de soare.

În preajma sfeliei mai sunt în stare
să-nțieră doar munții zărândani.

Noi coborim neconitenit prin ani
conform orânduirilor stelare.

De teama coborîrile-nțemele
ascensiuni prin munți din poem.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,
pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,
desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,
sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,
prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,
pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,
desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,
sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,
prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,
pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,
desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,
sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,
prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,
pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,
desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,
sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,
prin care intră patria-n cuvinte.

ațingem strigătele de cocori.

E-un gind înalt ce-ne-au lăsat

părinții, înțeleptul

înălțindu-se de glaja-frâmitare

în rădăcinile flinții,

ca umbrele capăcolilor de soare.

În preajma sfeliei mai sunt în stare

să-nțieră doar munții zărândani.

Noi coborim neconitenit prin ani

conform orânduirilor stelare.

De teama coborîrile-nțemele

ascensiuni prin munți din poem.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o sforsă de o bucurie,

sărînătă-n casele de albastri zbor,

ștînd că-dorul poartă sănătatea,

prin care intră patria-n cuvinte.

... și lucea de hîrtie
să dobîndescă-n cer eternitate.

O, lume pură, mărunți,

pe care-i să văd cum fug, pe-mi jârm,

desculci,

legati eu-o

Un spațiu pentru iubire

Văzind în elevi propria ei împlinire, profesora Salomea Curuțu, director al Liceului Pedagogic din Timișoara, rămâne cu ochii în cărți și văd însemnările muncii și scăsal, bucurie. A fi util semenilor să fie este pentru ea un dat naștere. Într-un col al înimii, fiecare elev păstrează imaginea ei, produsă chiar de recunoașterea în lumeni și în frumuseță a omului.

Dascălul și-a dobitat autoritatea morală prin omeneție, prin satisfacția muncii împlinite, văzând în fiecare elev o solvare, un om în formă înimii ei. Profesorul cu sine fără mecanul pur al măldărilor ce săptătă, în băncile scoli, ridicării ehoui, ramuri în sus, ca semn că și-a simțit lectia de pedagogie, profesora Salomea Curuțu, zinătoare, ascunzându-și emoțiile desăptării de o nouă generație de elevi.

didactica

Absolvenții ascund sub genă calme cristale de pleoape, căci au simțit-o aproape de sufletul vîrstei lor de aur, pentru că a stat, ca membru alui, ce-nsemnă să moștește fizica și viața tinerel-

ei de-acasă. Ea trăiește prin ei și împreună cu îndrumindele celor întâi, căci și pot vedea abia simțările, păințările și împrumutările, totodată, tinerele din jocurile lor, puncte spre o nouă lume, aceea a candorii vîrstelor. Cine și să spune că sunt deosebit de călări, nu are niciodată să se simtă dărăsală? Între ea și copilii nu-a fost înălțată barieră niciată. În procesul de călărit și descooperire a adverșurilor și a acuzațiilor în practica și cunoașterea de învățătură a lor, elevii Liceului Pedagogic își vor aminti, cu drag, de profesori — sculptori de lumenă, în centrul căror va dauna imaginea directorăi, care le-a insulat dragostea făță de copil și de învățătură și le-a inspirat demnitate și respect pentru valorile creale ale societății noastre socialistă. Din buchetele nume, crescute îngănuindu-și înțelepciunea și generositatea de care erau poarte și mulțumiri.

Cu buchete în mîni, elevii îi vor oferi profesorului întreaga lor recunoștință, în cea mai căldă zi a anului, iar profesorul — portret viu în aceste clipe —, le este alături prin cuvintele Izvorile din adineful lui, admirindu-le bucuria la care el au dreptul și pe care o merită pe deplin.

Ina CRISTESCU

viața asociației

Tăbăra de documentare și creație a tinerilor scriitori din cercurile și cenacurile literare din județul Timiș, organizată de Comitetul Județean de Cultură și Educație Socialistă, Asociația Scriitorilor din Timișoara, Centrul Județean de Îndrumare a Creătorilor Populare și a Mîscării artistice de Massă, Comitetul Județean Timiș al U.T.C. și Centralul de Cercuri și Cenacuri Literare din Timișoara, a sărbătorit, în anul 1983, aniversarea a 45 de ani de la înființarea sa, dedicată celei de-a 45-a aniversări a revoluției de liberare socialistă și națională, antifascistă și antimperialistă din August 1944, și Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Român.

Activitatea taberei a început cu dezbaterea: "Sarcinile evenimentelor literare și literaturii militante, revoluționare, poartării documentare și proiectare" de la Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român.

A luat cuvântul Paulina Mateescu, secretar al Comitetului Orășenesc Deta, al P.C.R., Alexandru Mangu, vicepreședinte al Comitetului Județean de Cultură și Educație Socialistă, poetul Gheorghe Dumbrăveanu, secretarul Asociației Scriitorilor din Timișoara, Ionel Serbeș, coordonatorul taberei, prot. Ioan Ilan, președintele Comitetului Orășenesc de Cultură și Educație Socialistă Deta.

Tinerii scriitori au făcut, încă din primele zile, vizite de documentare în întreprinderi din Deta și în satul aparținător Opalia și cîteva sedințe de cenac. Mihai Ionescu, poetul, a cîntat la evenimentul de creație literară și a avut o întâlnire cu scriitorul și predecesorul său adjuncț al ziarului Soiulnic. Copeștele a fost salutat de teov. Sebeșan Bileșecu, primarul orașului Deta. Poetul Angel Dumbrăveanu a vorbit despre activitatea literară și publicistică a cunoșntului și prejudecătorul scriitor. În continuare, poetul Nicolae Dragoș a vorbit despre creația literară și literatură angajată a scriitorilor români contemporani, lucru de ridicat valoare, lucruri inspirate din realitatea socială și umană. De asemenea, el și împărtășește colorii prezense, într-o amplă și deosebit de interesantă confesiune, din experiența sa literară. Copeștele a răspuns întrebărilor ce-l au fost puse și într-o atmosferă de susținută interese, a acordat autografe. La întîlnirea de la Cenacul scriitorilor, secretarul al Comitetului Orășenesc Deta și al P.C.R., Alexander Constantinescu, președinte al Comitetului Județean de Cultură și Educație Socialistă Timiș, Ioan Ilan, președintele Comitetului de Cultură și Educație Socialistă al orașului Deta, prozatorul Mircea Serbanescu, poetul Aurel Tureanu, redactor al revistei "Orizont", Veronica Balaj, instrucțor al Centrului de Îndrumare a Creătorilor Populare și a Mîscării Artistice de Amatori din județul Timiș.

Th. C.

panoramic

• În intimpinarea sărbătorii de la 22 de August la locul manifestării diverse (dezbatări, simpozioane, tematice, recitaluri poeziei, măștiile literare) în numeroase așezări culturale, cluburi municiopene și ale tineretului, cinematografe, din întregul teritoriu,

rez. Timișoara împotriva invaziei hitlero-hysto-hyste din august - septembrie 1944 (aspete, simbolice) se înțeleagă comunicările cu privire la o susținere în cadrul Casei Universităților din data de 11 iulie, ora 18,30) assist. univ. Radu Pălușan. • Tot la Casa Universităților — expuneră în soluție de diapozitive, a conf. univ. dr. ing. Gheorghe Atanasiu. • Repere pe drumul Revoluției — bicentenarul

Revolutionare franceze" (mercurii, 12 iulie). • În aceste zile, pe simbolice Sâlăi Dallez, un reprezentant artistic timișorean și membru al Consiliului Național al Librării — un nou volum semnat de prof. dr. doc. Pius Brinzeu: "Regalele lui Asclepios" (Editura Față) și unul de poezii "Cîntec pentru planeta Flavia" (Ed. Litera) al tinerului poet făgăorean Stefan Marcu Marinconi.

INDEX

fanion

MARADONINO, EREZIARHUL

A fost odată ca niciodată, în Argentina, dragul meu vizitator, un celibat, adică un bătrân care nu iubea nici povestile cu zmei, nici nu își lipsea născutul de vitrinile magazinelor cu jucării de pe Avenida Simon Bolívar, nici nu își petrecea dimineața în Grande Scuario, la Mareea Plajă de Păsări de la Boca del Orl, ce era vîzită doar de minge de fotbal. Si don Francisco (Francis) Cornejo l-a cumpărat și l-a adus într-o biserică din orașul Maradona, unde goleadorul și astăzi călău să-să împlinească pentru că cebolita al nostru despre care tocmai vă povestesc se numește Diego Maradona. Intrarea lăua în arena, prima întrare în arena într-un meci oficial de primă divizie este situață cu o precizie și-o grăita ce amintesc de lansarea rachetelor spațiale: miercuri, 17 octombrie 1979, ora 19,00, în stadionul "Alfonso López" din Buenos Aires și Taller Cordoba. Cei din urmă, coșigăi, aducându în față un urmă gol înscris în min. 27 de un oreacare Laduena. La pauză, antrenorul gazdelor, Juan Carlos Montes, a decis înlocuirea atacantului cu numărul 10, Rubén Ántibal (ante portas) și Giacchetto cu puștiul de 15 ani, Maradono, pe tricou cu numărul 16. El nu a reușit să facă un scor mai bun decât înainte. Ceea ce a urmat a fost un spectacol (nu o spectacolă) și a însemnat învingere în finală cu 3-2. Dar nu în Pefé s-a născut — El nu poate morfologia cea mai frumoasă a fotbalului —, ci un iconoclast, un ereziah, o nouă sintaxă, iar sintaxa are, după cum știți, vocația, fatalitatea libertății. Cine să treacă de la un patru la un alt patru, să sintă o sinteză dintr-o structură dominantă integrată. Pe lângă, și o altă, mai puțină, nu neputință. Maradona. Nu cred că, nu speră că un Gulit ? Dacă nu, mă opresc.

Marcel TOLCEA

aqua-forte

• Patria este truda și jerica tuturor fililor și apărătorilor ei, cunoșnici și necunoșnici.

• Din gura înțeleptului nu ieșe răzbăi.

• Ecologia și antropologia cer orizonte fapte și surse nu vorbe.

• Pentru omul de cuvînt promisiunea este lege.

• În școală bună se năse nu mai cel harnici și persevere.

• Personalitatea copilului trece prin familie, strada copilarie, școală generală și centrul civic al urbanității.

• Cind și-a dat laptele-nec, este o dovadă că nu-i l-a vegheat aproape de frică și nu-te-i apropiat suficient de spuma.

• Pe snobi ești nevoie să-i tragi zâmbie de mincă.

• La drum greu să pornești cu rugă către înimă, soare și sărișozi.

• Mușumunit este de regulă omul modest, neptâmas, în schimb, nemulțumitul și mai întotdeauna viciuos care nu se satizează niciodată.

• Cind ai dreptate de pe partea ta, cît Himalaya, este imposibil să nu invingi.

Ion N. DAIA.

top

A PATRA DIMENSIUNE

Cei ce vă avea răbdarea să răsfoiasă colecția revistei "Orizont", vor găsi în cadrul rubricii Top de acum cîțiva ani, "acul de nastere" al unui grup musical. E vorba de începuturile în care, în cadrul unei lăzii, acu să studiază și să își solicite sprijin în cîteva fraze, la o compozitoră din București, Anna Maria Abra, fiecare din cei trei tineri muzenici amatori să traversă o rundă uroră expuneră fructuoase în care sensibilizația lor căuta cele mai variate moduri de exprimare în aria rock-ului și a cincilelor folk. Le urmărit evoluția par cu pas nu numai dintr-o cîteodată reportericească, ci și cu simpatia unui împărtășitor de cîteva zile, în cadrul unei expoziții de la Muzeul Național de Artă Contemporană din București. În 1986, cînd Adrian Dîna, Christian Podrafsky și Vali Potra au constat că formula de trío corespunde aspirațiilor lor artistice. Rezultatul nu-a înfrânt să apară. Un an mai tîrziu, foarte multă timpurie se întorce la Craiova cu Premiu II în cadrul un alt an, la "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină premiul de cîteva zile și să devină cîteva zile mai tîrziu, la "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I în cadrul unei întreprinderi de la Craiova și la "FACS" din București. Abia în primăvară a cîstea an, la "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă în Portocală. La întîlnirea de la festivalul "Primăvara baladelor" din Capitală, ea să obțină rezultatul său înfrânt la concursul de la Craiova cu Premiu I, dar jurul hotărât să acorde cîte un Premiu I individual fiecarui component al grupului timișorean, din cîte cu noastră, care unic în competiția de gen din cîteva noiastă

orizont

28

SĂPTAMINAL SOCIAL-POLITIC ȘI LITERAR-ARTISTIC EDITAT DE UNIUNEA SCRITORILOR DIN R.S.R. ȘI COMITETUL JUDEȚEAN DE CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE SOCIALISTĂ TIMIȘ

NR. 28 (1167) 14 IULIE 1989 • SERIE NOUĂ, ANUL XL • 8 PAG., 3 LEI

Belișug

Parcă, într-adevař, niciodată vara nu fu mai bogată. Dar ar fi cîntat-o și măciucările-i versuri, poetul ar fi fost adesea în cădece de sănătate, adesea rodulnic, ca în oricare alt anumită. În vară mai simțeai, se-a spus, că orice lucru, în miez de vară, despre bătrâna cronică, oră de oarecă iaucumind arășia zilei, pe care o duc mil, zece de mil de oameni pentru belișugul obțese. Pe măsură acestel trudnic luerări, cuvintele stau drept, denun, eu toată ardoarea. Ele se insuflă, trăiesc, se cu-alii, vine, pline de patos revoluționar. Un să revin în agricultură, iudeoană, multă vreme este angajamentul celor ce muncesc pe moarele finispre. Un record în întreaga agricolatură a României – este cel mai direct și grăitor răspuns ce poate fi dat în vară lui 1989, anul sărbătorescui August, anul celui de-al XIV-lea Congres al Partidului.

Își săzescind, ca nouă recoltă, efectele. Înții, orzul acum, și griliul. Într frunzi, timișorii. Corporatorii din Variaș au raportat, într-o telegramă, secretarului general al parțidului, încheierea securizării grădinii pe întreaga suprafață de 923 hectare și realizarea celei mai mari producții de pînă acum: 8.183 kg la hectar.

Cuvinte și cifre în stare să mobilizeze un întreg popor în misiunea lumenilor, pentru belișugul de azi și de mâine al României, pentru trăința unei vieți drepte și bune.

ORIZONT

Armonii citadine.

Sonetul rodului bogat

• În acest anotimp para boala și grădină,
Cu harnici gospodari cîlindor cu boala,
Pe fluviile patriei cetăi de lumeni
Ce crese din inimile claselor muncitoare.

E vremea cu zile senine, roditoare,
Nunite cu trei culori la noi în prag
De cîndcă, de tubire și de floare
• Pe-al Mioriță înalt meleag.

Ne înăltăm stejari pe-un plai de mit,
Carpații poartă spre zîri roșii flăcări
Pe care am sortit tot ce-am împlinit

Si toate-n communismele idealuri
Noi prin PARTID, întrigă, le-am lumenat în zenit
Cu brațele ce urcă spre roadele-usrute pe ramuri !

Al. Florin TENE

DOCUMENTELE PENTRU CONGRESUL AL XIV-LEA AL PARTIDULUI

CONSTRUIREA SOCIALISMULUI CU POPORUL ȘI PENTRU POPOR

Una dintre contribuții importante ale tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** la dezvoltarea creațoare a teoriei revoluționare, a claselor muncitorești, a suzerinării legăturii indisolubile dintre interesul poporului și interesul socialismului și democrație. Relevând sensurile sociale și democratice ale activității politice, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** arăta că „Partidul va fi puternic și își va îndeplini rolul său numai împreună cu masele populare, cu întregul popor. Comuniștii nu au și nu pot avea teză majoră, decât de a face totul pentru înțăpătură neabătută a programului partidului“.

Partidul comunist, ca detașament de avangardă al clă-

sului **NICOLAE CEAUȘESCU** privind creșterea rolului conductor al partidului și creșterea rolului statului în condiții afirmării democrației muncitorești-revoluționare,

nuaure și apele chiar lichida rea unor înegalități sociale-economice. Prin instituirea unui raport echabil între redistribuția marilor și cele mici (în prezent, acest raport este de

1944 — AUGUST — 1989

Democrația și, în legislația cu aceasta, drepturile omului”, implică un sistem de libertăți cetățenești. Ideologii burghazi supralicitatea o seră de prevederi juridice, de altfel insuficient studiate și fundamentalizate, în detrimentul dreptului la munca și la învățătură; chiar și tările capitaliste cele mai dezvoltate

„Transpunindu-se în viață principiul fundamental al partidului nostru de făurire a socialismului cu poporul și pentru popor, va căpăta o ampliere tot mai mare dialogul cu oamenii muncii, participarea maselor la conduceră vieții economico-sociale, se va intensifica activitatea tuturor organizațiilor și organismelor democratice înmânănușcate în cadrul Frontului Democratie și Unitate Socialiste, care exprimă în mod dialectic unitatea în diversitate a întregii noastre societăți sociale-lă.”

(Din Tezele pentru Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român)

sei muncitore, învînd aproape patru milioane de membri. Îi propune să cîştioneze nu doar cără, ci „dinamîtrul” structurilor și instituțiilor sociale și să devină, astfel, centru vital al societății. Statul socialist, în același timp, mai poate să intre în cîteva ani într-o perioadă de instabilitate, deosebită, mai ales în ultimele două decenii, să-și dezvoltă tot mai mult organismele și funcțiile luir democratice.

Forțele sociale și politica rezultă din colaborare și unitate, ori, pentru a se realiza această unitate, este necesară acțiunea convergență a tuturor factorilor decizionali și, în primul rînd, a partidului și

în cîteva ani, să se realizeze o mare și întîrzie unității moral-politice a poporului român în procesul făuririi societății socialeiste multilateral dezvoltate îl are concepția tovară-

ște reușesc să rezolve problemele șomajului și analfabetismului.

Democrația muncitorească revoluționară este un sistem coerent de măsuri politice și sociale vizând omogenizarea și solidarizarea tuturor claselor sociale, precum și locuri de munca pentru toți cîștieni, generarea învățămîntului de 10 ani și, în curînd, a celui de 12 ani, dreptul la odihnă și sistemul de asigurări sociale, repartizare cîteva raionuri și orașe, împreună cu înlocuirea teritoriilor.

Participarea oamenilor muncii la fondul înțăpăturării, sistemul audiencelor și adresașilor, pe care le adresem cîteva oameni muncii organizațiilor și instituțiilor.

Societatea noastră socialistă își propune cîștieni să rezolve unele dintre cele mai importante probleme ale umanismului și civilizației: dimi-

4.7-lea), prin sistemele de alocații pentru copii și al ajutorului acordat familiilor cu mulți copii, contralor social al aterior, alte măsuri de ordin social-economic, din tempi reale realizate în fază a dezvoltării și echității.

Din înțelegerea tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** se dezvoltă nu numai democrația reprezentativă, ci și democrația direcă, au fost înstitutionalizate congrese, conferințe și consfătuiri pe domenii specifice, precum și cîteva cîndunăciuni și Congresul consiliilor oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulație, mărfuri și finante și Congresul consiliilor oamenilor muncii ale unităților agricole sociale-lă, al întregii tărâmului, al consiliilor oamenilor muncii din industria alimentară, silvicultură și gospodăriei apelor. Sunt cîndunăciuni ale Domeniului Socialiste, cîndunăciuni care exprimă posibilitatea dezbateleri într-un cadrul organizat a celor mai importante proiecte de legi și programe.

Democrația revoluționară se exprimă în partea socială a responsabilității și cîștienății atitudine fermă față de manifeșările de chih, corupție, bulgărianism, parazitism etc. Sistemul de instituții democratice nu duce la dezbatere, la organizare, cîștienă, este necesară o activitate educativă susținută vizând formarea de deprinderilor democratice ceea ce impune design, în primul rînd, control din partea statului și partidelor.

Subliniem importanța tezei sfîntă revoluționare a construirii socialismului cu poporul și pentru popor, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** propunând cîteva observații practice ale partidului: „Este necesar să întărim continuitatea formelor democratice, să perfecționăm cadrul minimunit care îl avem, legăturile cu masele de oameni și cu muncitorii, să participăm activ la futurul activităților de dezvoltare economico-socială la înfăptuirea politicii interne și externe a patriei noastre“.

Constantin STRUNGA

*Al. Jebeleanu***DIMINTELE TĂRII**

Din lucru vorbi parol române !
Veneția sărbătorește e-n ochi eurois,
Inchin împliniri primul primos,
Meditez sub egida slăvitudinii veac.

De-i toamă - podgorii Dionisios m-așteaptă ;
De-i vară - Helios exultind mă-neconjură ;
Primăvara născări și fluturi îmi zboără,
Cu promisiun întrunici cito-i treacăti.

Cind iarna coboară dantelind nefiresc
Din finut de colind, din munjii de cristal
Transcendent existență - miracol de vers.

Po gene-mi ezită angințiu sideral,
Metafeze se sejură sub cer românesc,
Seminte prea albe pe dănicuș ses...

IN SINGURATEA LUI OVIDIU

Fidelă Poezie, tu mă urmezi oriunde
În dragoste, pe mare, în tristele popasuri,
Găsești de pretindinți și pentru toate glasuri,
Ești tău cu zeci din neînțelepte răspunde.

Aflături petrecuără, iubita-mi cea mai sfintă,
Cind lauri preferări și fruntea mea obscură
Sau cînd năpăduștril asupra-mi se-abătură
Să umbra prilejiei mai tragică mă-nfrunță.

Cu tine prănușiesc, eu hîzărită-mi harpă,
Săgețile mă crătu și-ostensorul drum ;
Cu nimfele, cu vînul, zăvăba, nu mi-e stearpă !

Poemele rîză-var, înținând postum !
Ea, Venus, mi-o transcrie și pe misipul măril
Neindupăcateal vers cu-aripe acută-ri.

DIAFANUL EXTAZ

In visul tău săbunărini cintă...
Spre ce destin ? Spre ce zvîncindă tărim ?
Crescute-nu aripi în loc de mihi
Să dezlegă, sun spire negrăti.

Ce păsări sintem ? Ce beiți de dor
Nu poartă peste ciupe po-amindoi ?
Prin destrămări, prin sferă, iluzori,
Sabahine, tristeță și-ignor.

Ni-e zborul mei lung și nevăzut,
Neostenită străbătem pagini, spăji
Inversușări de rîmuri, de tentași...

Am risipit și-umbrile povară,
Iubirea cea mai pură ne-impreșoră
Cum fost-a ne casul primului sărat.

MEDALION INOCENT

Nedreptul Timp, desigur, mi-te-pescună.
Să fătuș : mai frumosă nu preface !
De-alegără adumbrind ore și lăsare
Ce necredință tu-ni-i înc în seamă.

S-ahungul dur, pacăi și-teamă
Desi urasă moartea-mi zace,
În floarea pălăbindă și vorace
Ce nu cunoaște supărătire de foamă.

Iuzii-ntruchipez fintind în van
Mă-deamăna grăfii, jidurii ceresti,
Caisul răsfrîngă-n neprămincă...

Transfigură-n-dor mă colespești.
Răzbăti fără prihană-n anotimp
Menindu-mi frumusețea fără timp !

POST-SCRIPTUM

la sfîrșit mul me sinecire te reintrepuz, te-adun
Cind îmi măsoară răspîntă cu-aceseasă insistență,
Nelimitată, certă în rime, în cadență,
Cu săgăetă mă-neconjură cu zborul de lăstun.

Serînește-o-teamă-n mine. Toridă viație.
Desfîntu-flă-asă ? Privicea mă-zadar
Că-tău este lacuri suavul nenumăr
În ora sovalină, blazată și grize.

Prea lirică prii ami te-am închipuit,
Tu-ni-nost făela nicașă lăru din vers,
Un neputere crepuscul mi-te-a învăltuit.

Oricum ai fi, te chem, te măgii și te iert,
În sufletul-mi se eurmă românește univers,
Dar n-ăs vrea niciodată, iubito, să te pierd !

*Corina Victoria Sein***IMN CONSTRUCITORILOR**

Cind bărbatul pleacă să cucerească muntele,
în lăsuț umbrel în grija rîului de-acasă
și-i urmărește cu ochii copilar lui
în vegheze alăptări, a zilei,
a crescerii principilor.

Odată ajuns în virf de munte,
el își potosește setea bind vin
din ușorul fraged al pămîntului
să cintă piatra cu care să înalte barajele
în apă și să le echilibre.
Vâzduhul e bînd,
arboreli doldora de sevă
se pleacă parcă vrind să soarbă
muzica tainică revârsată din inima bărbătorilor
ce ne dăruiesc riuri de lumină.

AROME DE GRU

Sab-e secesiuni survenări strălucire hîntrică,
onții o clipă în față oglindă,
să ei și tu, indeșteptă de iubire,
fără alt motiv — doar că o cărum ea trece,
am început să visăm prin ceturi,
să ridicăm în rang eșecul,
să ne învinuim că înimă, unul altul,
nu ești tu...
Cu mina frenuitoră am incercat
să ascund un rid,
în ochii tăi un rene nor a fulgerat. Am vrut să les;
„Râni !” încovorul n-a scăzut...”
Să încovorul să te alătă umăr fruntea,
tu și el ridică aer o mînă,
sub degilele tale lungi, pielele-mi curg lin,
oglinză limpedeză și adenemindu-ne cu tari
arome de gru.

DESPRE VARĂ

Teii au înflorit,
Soarele învățărișă apa rîului
să nu mă lasă să mă aprăpili nici de izvor,
nici de pădure, nici de munte...
îmi rămine doar gindul, dar și el fugă
în odă de lăsare adeseori veghez singură.
O noapte să alișădă îmi fură
ultimule tare cuvîntă dărându-mi în schimb
casă plină cu stecă...
Renaste dorul,
mă dor ochii,
mă amenință apa,
mă înțineste florile roșii de muscată...”

ASTEPT

Invelită în lumina diminții
strig :
Său să trăiesc,
său să merg înainte,
său să vinecă aripa rănită a păsării imprudente.

Spre amiază,
acerul obosit de trasăfări
nu admenești intr-o grădină publică.
Aici,
sprijinindu-se de un gard vînă,
un bărbăt repeta, pînă la obsecse,
străgiul lui,
un strigăt dramatic :
„Trebuie să învăt să mor !”

Sore. Furtuna.
Furtuna și lîmpă farămîjate-n minile bărbatului.
Aștept odihna palmerelor lui
din care să mă ridice eu și străgiul meu :

„Trăiește chiar și după ce ai învățat să mor !”

SI TOTUȘI...

Am venit. Tu arti-zinbeză, iubite,
ca-n semină mi indenuntă să qed și taci.
Eu sufletul să-nă deschidă as vrea,
să mă depărtez de lăsuță
de care-i vîta-mi pe jumătate prinșă...
Mîndu și calmă vîlocime îni poveșteș
dă în formă cu mătasea o boare,
să mă mojește pînă scară, ocolitoare, răsolindu-mi speranță
pe care tu, de-o vreme, mi-ai lăsat-o.
Voi ! în tăcere tu, iubite, al trezărit,
spre ce ochii fără străfările îndreptind,
să iarme mi se pare prea lînă de rîsacă
și spălăciușă intumescă.
să vîntul strîngă-nadă și furtuna...
Un strigăt spărieșă, un vîc folclor,
îmna-mi geloșă și a muscat din focul sălbatic
ce-mi aleargă prin minte și
am plecat...

*Ionel Bota***SAT ÎN PRIMĂVARĂ**

Ne imbie parc, tot mai mulți sun ani,
primăvara-și serie firmamentul vîn
peste casa veche securind castanii
amintiri în care singur mă mai sună

trenul mai oferă gărlor de noapte
călătorii vîmuri cobiordan din vîzine
numai casa veche se ascunde-n soape
și-n promisiunea zărilor deschise

dar și totul încă o înimreșmare
diminții trecute ecuhăt contur
să războiu încă semmul de-ncrebore
despre zborul vîrstei avință și pur

**PROIECT DE LECȚIE
AL PROFESORULUI
CONSTANT TONEA**

am urcat pe corabie întăpărător din ultimul an
străzile aluneca de-a lungul orașului de către
vreme in buzunar eu creionul hui pîndean descrierea zilei
pe ceașcă de porcelană dar in ochi laerimile pregătite martirul ator
poeme.

pasii se-ănd cind secundele cad pe același cadran
cind mișcările ploli de vîră sfloase coboără
in linișcă abăi a filei
poetul acela tandem plutea pe cerul de porcelan
doar ceașca se răsuscă discret salutind zorii zilei.

PORTUL DIN VIS

au trecut condutorii în imagine amiezii
pe pavele cu adeu pasul lor sunind discret
ca o întrebare, alta, cind se-ncreștează azi
sa glorifice tandrețe într-un nefrust verset

se zvonea în port de umbra scriitorului damnat
cum debărca nosalgia din străvechiul manuscris
un poem plutea-n derivă cu finalul demodăt
doar în larg corăbierul se mai însela cu-n vis

**INVĂȚÂTURILE
BĂTRINULUI ANTICAR
(DE NUMELE FLORII)**

cum plouă deci ca într-o noapte spectacol
cu fluturii amiozici surprinse într-o seră
cind floarea-nă răsuscise superbul receptacol
pe fila unde doarne bătrinul anticar

lumină la fereastră mai dănuie în pîrăpă
cînd va să atrin-n pernăci licuricul
și doar în turn un clopot sau poate o aripă
vor anunța-n bătăia de-o clîpă sacrificiul

cum plouă deci ca intr-un neconeten festin
pe podurile serici încăpându mister
sau poate vîrstă altă impreșoră dest
cind floarea-nă răsuscise petalele spre cer

**PĂDURE, CA UN ADEVĂR
AL ZILEI**

nu mai sună lumina zilelor și strîng
echil prind imagini despre altădată
mă-râmas amiază risipită-n cring
să vîses cum larva pinge-norură

să ascult cum plouă peste golul elipei
amintirea orei din privirea mea
în foreste dumbră tulenii aripei
mai anumită zborul păsării de nea

dar lucru se-ănd sub cenusă verii
cum pădurea parăcă ar vol să fie
cum își decompără ziuă corăbierii
navigind pe fluviul din fotografie

1 Trei și
trupă, gazurile
a pătră
nopți, e
s-a
comandă
abia în
minei
rîsă, să
vremec
suze...
souarele
zidul su
“Acum
să se în
grindă
alba, ce
cleios
graună
din capă
un bal
pe...
Tipelen
Vremu
băneș, și
să el dă
de la

2.

La
Sagona
cul cu
tul cu
vredocă
calnică
ca vîna
Se treze
lăsă plă
căruia
celul de
casete de
loare și
atradă
în un
măsă
cămășă
dădea și
lui.
Vrem
în zile
printre
bat dacă
poate să
Sagona
el și
pîsă din
Vrem
de cind

3.
„Aici, o
cobor
cesă chil
va înco
re, ele
ori, și
cifrel
că zile
pat, des
razzle
pe cerci
trusne
de ală
Cobor
poate
de ală
...”

Din
de un pîn
coba
si-ale
burinii
adiceră
elun
elun
pofecă
de
tul de
lăsă
pe
căpă
jumind
pe bătră
crescă
să se
pe răscă

trei nopți plouașe neîncărcă s-ar fi rupt toate zăările... Încet și sigur, apa în toate cotoleanile. Trei urmărat cu nemiluită, Vremu în asternut, asaltat de Adormea cu adevarat din lumina carăbă a dințingă visele urite. Se hotără în ziua următoare, dacă sună să fie la fel de urmă ca prin minune, în diapazon, văzduhul se lipmește și cu razul lui puternicește al fostului canton.

oprea, din cind în cind, să cîștig le-arătat lor drumul; strănată adumbrăcătă pețelă ingreunată de străjoi despicătă.

Mareea era acum destul de linășită. Valurile, strînse în vîntul ce băiese necontent în primele zile, aruncaseră pe lârmă mormane de socii multicolore... „Măruntalele mării”..., gîndi Vrăjitoarea privind puizeria de apă, căci în urmă cu o vîrstă, într-o noapte cu vagi reflexe luminoase, în nicio cobiitură din hîrtie în bătaia soarelui... Cîțiva crabi își căutau adăpost printre pietre, cu o iuteală care prea vrîmă îl umplea. Sagona își vira mină prină la cot, în

ca cer ajutor... Din cind în cind, scoțea din sol de fagă subire, ghiaie și rășină, care se adunau în mărimea preusorilor. Deschise porii pe pieptul deliniflului și răna adință, în jurul căreia singura începuse să se încheie... Furtuna îl lăzise, desigur, de stință și valurile îl aruncaseră la fârmă. Dar cînd statea să-și privind cu interes pe mal, ajunse să plaiă la el.

Aproape un ceas se chinuia, fără succes, înfințându-în brațe bătăia lenesă a valurilor, dar degeaba... Delințul râmânea nemîșat. Vremu își a-minti delinții pe care îi vizuie la televizor, cum faceau tot felul de tumberi, sub cugheata desorului, sărind prin-tr-un cerc de foie înălțat deasupra băzăinului, cu o spînteleancă uimitoare. Tinea acum în brațe împreună cu bătrânilui, trupul inert, un revers al imaginii înăpărîte cîndva în memoria lui Vremu.

— În cele din urmă, renunță și îl lăsați acolo, în apă, întorcându-se ostinat pe târm... Vremu se așeză remenant pe nisip, privind trupul mort de-acum al delfinului, ce apără și dispără purtat de voia valurilor... Tirziu apelează să aruncează din nou pe târm...

5. ...Vremu nu simți cind bătrînul Sagona plecă spre canton și nici nu auzi cind, din spatele stîncilor, sosiră pe plajă primii turisti, fluturind în
Nu se poate să nu se potrivească în

mîini cearșafuri îmaculate și colaci de salvare... Era acolo și fotograful staționîu... Le făcea poze în grupuri mici și fiecăruiu în parte, în dreptul stîncilor sau cu spatele la mare...

Doi bărbați vinioși apucă să definulă aripile din față și, sprijinindu-în coada puternică rînjiră aparatului de fotografat, ca din vinători, mindre de trofeul lor.

"... Cel mai mare fotograf al vremii, vă oferă o amintire de neuitat de la Mare !!! Ocaziile unică, stimate doamne, domnișoare și stimații domni, o amintire color cu delfinul românesc, vă oferă cel mai mare fotograf !!" striga grăsunul îmbrăcat în pantaloni scurți din material suprarelastic...

„Spre seara, rătăcind pe tărâfă
întâi, Vremu auzi un glas sfisțoare
venind din adincuri, apoi un fel de oftat
prelungit... În urmă, un păienjeniș de
pe nume, îndrăgostit de cunoscutele
de la frigură... Grăbi pasul spre
cantor. Îl găsi pe Sagona afară, sub
zurzăr, asezând cu grija pe o sofară
crustele crabilor, proaspăt lăcuite...
La lumina chlorării a lămpii, puizeria
de fluturi lăptosi, semănă cu o aurie
asezată pe fruntea bătrînului...“

a paremilor cărora în satul meu li se proverbe, iar proverbele trăiau într-o inepuizabilă jerbe de ghicitori. Înifica măsura iștejilor satului, mai mult însă în deridere (ceea ce nu-și puteau înțelege), noi, ceilalți, gigileștre cu poale așezată în rîndul doi ai acelor improbusi duzi sau sacumi, nu suflam nici de a ne fi luat la întrebări și făcut le ceteuzezători înțelepti.

-cinelelor locului, astăi de necunoscătorii -dai de căpăt, mai ates că fețele cîinăre, pe dealuri, iar mamele tinere în negășătoare, să se întâlnească și să se prede în spate, și lăchezi apoi crean albumelor lorților păpuși, maestru trecute, prin pările altitărilor, ca să nu mai vorbim de tramezi, cu noplile petrecute în goalelece de via, spre a ne mira cum adesea se colonizează ele, precum și spădinișorii, să se înlocuiască rădăcinile chilieni sau în bulgări brumali, cărnoși și zicea cu numele împăratului Napoleon, căci, al fel de cărți de povesti, pentru că să simtă tot felul de nestemate, și să amestecă, cărăte cu frina pînă la

ieci și vărsate în hirdaiele cerecate de
l, pentru ca aceste hirdaie să fie răstur-
lui, în linul indelung spălat, unde era
ale strugurii, pentru paharele de iarnă.
Acestia se mirau indelung cum de este
și de tainic parfumat și cum de are el

Romantică la textul modern,
Unii scriitori | Mari Cătinaș, Nicolae
Bălășoi, Ionel Teodorescu-Purcăreanu,
Călin Ionescu, Vasile Rădulescu, etc.

romantică la textul modern, Ed. Cartea Românească, 1979 (Premiul Unirii Scriitorilor); **Mari corespondențe**, Ed. Cartea Românească, 1991; **Eseuri critice**, Ed. Facla, 1983 (Premiul Unirii Scriitorilor), care romanește: **Un Burgherlea provincial**, Ed. Cartea Românească, 1984 și **Clopota seculului**, Ed. Cartea Românească, 1985. Prințul carte a lui L.C. este o lucrare de poetică ce vine înspriște teorile textului și ale semioticii literare, asumate cu moștenire și aplicate, într-o manieră personală, asupra unui număr de scriitori francez (Flaubert, Balzac, Stendhal, Proust, Zola, Jarry, Robrige-Grillet etc.). „Tema” studiată este „devenirea poetică” (Simion, 1984), transformarea, adică, a noțiunii de realism în roman modern, prin apropierea limbajului românesc de limbajul poetic, autoreferențial. Autorul demonstrează însă că natura semnificației și reflexivitatea textului (cf. Manescu, 1974), între funcția poetului și cea poetică. Negru și albul continuă același demers „de la simbolul românește la textul modern”. Drumul este unul de „progresivă ambiguoza” – la discursul (Mihăescu, 1981), de **texthualizare**, urmat de date aceasta nu numai la scriitorii francezi, ci pe un perimetru mult mai larg în care sunt inclusi și Eminescu, Creangă, Macedonski ori Voiculescu, L.C. rămâne același critic metodic și exact, înzestrat cu o mare capacitate speculațivă, care e o formă de imaginație a ideii” (Manescu, 1979). Viziunea principală, metafora textului, mod de interpretare a textului, este înțeleasă ca „metoda de a desfășura ceea ce se întâmplă în interiorul cartierului și ceea ce se întâmplă la soluție”, expusă intensiv în filosofia cartierului și care este cea însăși o metaforă textuală: simbol și text să se poată despărții, simbolul ascunzându-se în „biljurile” textului.

Georghești, 1983). Ei ca se referă la Poe, Melville, Rimbaud sau Macedonski, eseuile „propon un număr de ipoteze de lectură și nu străbate prin analiza și dezvoltarea unei teze. Cîteva dintre ele sunt în esență substantiale, însă nu pot fi considerate biloșărești fantezie critice fără un cod greu accesibil” (Simion, 1981). **Mari corăspunzătoare** este „un pasionaț român critic” (Budăea, 1981) cu sub aparență comentarii corăspunzătoare purtate de doisprezece scriitori (Flaubert, Proust, Gherea, Maiorescu, Balza, Pompei, Constantinescu etc.), autori care creație **personală**, care vorbește chiar în literatură, și care nu sunt cunoscuți în mod obișnuit ca și manifestări epic în regia criticii” (Ulici, 1981). Semnificativa este volupțatea cu care spiritul criticii își asumă „o viață care debine sub ochii lui literatură (un *in iunctu*), social se transformă și devine un *spiritual, citator*”; se întâlnește aci „opiniunea criticii care urmărește un lucru deosebit” (Simion, 1984), pentru că lectură-creație ce stie să extragă din documente inegalabile rezervări epice; **Mari corăspunzătoare** „a urzit primulă teorecticalău în favoarea scriitorului” (Popovici, 1985), pregătit apariția romanelor. **Un Burgheser provincial** a atrăs atenția, mai întâi, a scriitorilor și criticii originari ai țării: tinerii scriitori, fotografi etc., sănătături, pe tehnici montajului, într-un „zumur” de vocă, de glasuri anonime” ce amintesc, prin manieră, de descriptivismul gestual” al nouului roman (Papahagi, 1985). Se încheiează, în același **spirit gospodar** al textului, ce deține, prima dată, facelisă de scriitor român, o cîtevea vîrstă, într-o lume românească și săracă, de asemenea: relația românească (al marilorul), statutul incert al „autorului-cititor”, ce respinge cricice impărlăcar, dar „subminarea prin grajioasă ironie a acestui – a autorului posibil” nu-încearcă. **Clopotul secolului XXI**, *„făcă secolul a Burgheserului provincial* se constituie într-o „originală autobiografie spirituală” (Manolescu, 1989).

JOAN EVU

AMINTIRE COLOR CU DELFIN

găurile adinții și intunecoase, săpate de ape în stincă, și scoțea cîte doi-trei crabi deodată, în hînduri-l î. săculețul albastru, de doea, prin cu o sfără de umărul său... Clești puternici ai crabilor îi linsingerăse degele, dar el suridea, cu gîndul la crucele date cu lac incolor, pe care le va vînde turistiilor...
4.

se pregătește să se întoarcă la cantoană mulțumit de recolta din acea dimineață, cind aurără lătratul furios al dulăului... Siluetele sănătoilor îl impiedeau să vadă ce se petrecă dincolo, cu multă curiozitate și o multime de posibile înținderi. În mijlocul cercului parțizarei desapăruse târâmului. Se grăbi în direcția aceea, urmat de Sagona.

In micul golf, ascuns velerii de pe retele abrupti al malului, apă spălăciuăciundici dantelării... Târâmul coboră în trepte mărunte, pierzându-se apoi în morminte.

— Nu e nimic, spunea de societate Uzinașul, — nu e nimic.

un delfin... I se paru atit de neverosimilă imaginea aceea. Încit se stersc la ochi, ca și cum s-ar fi trezit brusc din somn și l-ar fi trebuit cîteva clipe să se dezmembracească... La început avu impresia că delfinul e una dintre acelă producție de serie, de domeniuul kitsch-ului, care împinzează tarabilele plajelor... În orice caz, un delfin confectionat din cîine să te mase plastice, într-atit îl erau de „perfecte” linile trupului. Lucrările pielei aveau reflexe aproape me-

"Trăiește!" li strigă Sagona peste umăr bătrînului și în glasul lui îlcări bucuria. Sagona ajunsă și el giffind... Cîțiva crabi li căzuseră din săculeț și dîlăul se învîrtea în jurul lor, miroindu-i cu teamă... Vremu atînse spărziile defilinului. Acesta se misăc slab, privindu-și cu niste ochi ce păreau

Mai era o carte a parimilor cărora în satul meu li se spune, pînă azi, tot proverbe,iar proverbele trăiau într-o fericită intimitate cu inapeluzibile jerbe de ghicitori. În acest domeniu se verifica măștarea ișteiilor satului, mai mult decât într-o lăzire într-o lăzire (deci și ceva în-

Mal era cineaștelocii locuții, alti de neprüfura-
nici n-aveau cum să-i dai de capăt, mai ales că fetele cintau,
că era ziu de mare, pe deasupra, iar mamele tinere de
cindate cesață de simțirea lor, și că cu parfumul de
velinzelor și-sle înflorilelor pașijii, maiestrie trecute, prin
și arnicii, ne cimpile alților, ca să nu mai vorbim de
mitologia ritualurilor toamei, cu noptile petrecute în go-
vesti astrale, între petece de vie, spre a ne mira cum eadă
se poate să se cintă cu ocolul celor de la spate,
lăsată, cu legea sădătură adunătoare în crâncenii barierelor
de Tita-capri sau în bulgarii brumări, cărnoșii și
mierii, cărora îi se zicea cum numea împăratul Napoleon.

cărău din capătul vici și vărsate în hirdalele cerceiașe de viespile anotimpului, pentru ca aceste hirdale să fie răsturnate, la curile anului, în linul îndelung spălat, unde era pregătită o fată să calee strugurii, pentru paharele de iarnă ale oamenilor mari. Aceștia se mirau îndelung cum de este vinul atât de dulce și de tainic parfumat și cum de ar el

ile cărti ale naturii cu alte fi-

In volumul "Gheorghe Grigurăc, Critic român de azi", Ed. Cartea Românească, 1981, p. 226-229; "Gheorghe Grigurăc, Interpretit", Ed. Dacia, 1983, p. 244-247; "Mihai Dinu Gheorghiu, Rezecă consoñante", Ed. Cartea Românească, 1983, p. 161-162; "Cărți de critici români de azi", Ed. Polirom, 1984, p. 571-582. În presă: Nicăela Manolescu, "România literară", 51/1974; C. Stănescu, "Lucescu", 1/1975; Laurențiu Ulici, "România literară", 14/1975; Nicolae Manolescu, "România literară", 29/1979; Adriana Babeti, "Orizont", 33/1979; Silvana Ozoșan, "Orizont", 33/1979; Mihai Dinu, "Lucescu", 36/1979; Larisa Ursu, "Orizont", 29/1979; Liliu Antonescu, "România literară", 2/1980; Ion Buta, "România literară", 1/1981; Nicolae Manolescu, "România literară", 29/1981; Dan C. Mihai, "România literară", 1/1981.

"ouna", 5/1985; Corn
piridon. - Viata rom-

„Pe-un picior de plai...“

Jertfa zidirii

ATESTĀRI INEDITE

Despre ritul jertiei zidirii și despre creația orală „Mesterul Manole” (legendă, colindă și, îndeosebi, baladă), atât la români, cât și la alte popoare europene există o bibliografie excepțional de bogată, asupra căreia nu în cazul să insist ești.

Doresc doar să atrag atenția asupra unor mărturii documentare băinățene, pe această temă, care n-au intrat, încă în prezent, în circuitul istoricoritoric noastră.

1. In anul 1720, cind a fost restaurată Biserica Mică din Lugoj „în temelia iconostasului s-a găsit zidit (...) scheletul unui copilas” (Petru Dade, Biserica mică a Lugojului, în Analele Banatului, apriile-decembrie, 1931, Timișoara).

Soră, p. 127).
În urmă cercetările și cercuțiiile istorice efectuate consideră că „biserica mică” din Lugoj a fost initial o mănăstire, și că cel vecheim se aducește în lîmp, cum pînă la începutul secolului al XIV-lea (Turnul curaților a săpăt - actualmente monument istoric - este probabil nou, din anul 1800).
Totodată sunt identificate cîteva construcții minăstărești din Lugoj - s-ar putea presupune că, la temelia Icoanostasului, au avut loc jefuriri unui copil.
Poftriv acestui supozit, acel schelet ar constitui o dovadă arheologică - unică în lora naștere și, din cîte stim, în

partea sud-estică a Europei – privind sacrificările unor cununii copii, prilejute de ritul noilor edificii. Etnologii consideră că asemenea practică arhaică ar fi fost generată de credința că durabilitatea construcției ar fi asigurată de faptul său. În vechime, copilul era unul din simbolurile dominante privind prin-

cipiu vieții.
În Europa occidentală sunt numeroase legende despre zidirea unor copii și, totodată, aici se găsesc și cîteva atestări arheologice ale riturilor jertfiri oamenilor, legate de făurirea unor construcții. O conexare interesantă între

motivul occidental — al zidirii copilului — și cel sud-est-european — al zidirii soției — ne înțimpiva în balada sărbătoarească a cetății Skadar. Aproape că în urmă cu cincisprezece ani, într-o călătorie în Iugoslavia, între cea de-a treia capitolă, Stoiana și Stoianie, pentru a fi zidită în temelie, întrebi și tu să zidăști, să te hotărâea ca să fie zidită soția mesterului.

2. In Cronica Mehadiei și a Băilor Herculană (traducere română, germană) și note de Costin Perniciu. Prefață la volumul „Mecanica în cadrul unui proces de transformare socială” (Mecanica în cadrul unui proces de transformare socială), publicată în 1985, la Editura „Faci-a”, prezentând Împrejurările Mehadiei, autorul notează: „Aici, pe un mic munte din apro-

iere, se aflată un turn și o ruine de fortăreță, numită în românește *Ferga* (...). Ro-
mașii au cunoscut-o și sub numele de *Manolă*. Iar
aceasta, pentru că lucrarea nu-i
reusise, ci era mareu dărâmată
de furtună, a încastrat în zid
muraș soției sale, atunci cind,
la prinz, l-a adus înmormântare
la Măhadă și l-a găsit la
mucru. Ea s-a întors acasă și
în loc să se temă să se întoarcă
pe locul lucrării să îl piede-
chească. Asa spune legenda" (p. 56).
Nicolae Stoica de Hajec și-a
redactat lucrarea în anul 1829.
În scrierile românești tipărite,
numele legendarului zidăra-
pare, prima dată, în anul 1847,

„n poezia lui Cezar Bolliac, intitulată „Mesterul Manole” (din volumul „Poezii nove”) aceasta fiind o prelucrare a unui text folcloric, constituit din principalele motive ale baladei care va fi publicată, întâia oară, în 1853 („Negru Vodă și Manoli sau Monastirea Argeșului”) în culegerea de poezii populare alcătuită

de Vasile Alecsandri.
În cîte sună pînă acum, la
cînd se întîlnește nici o
lăudare la legendă „Mestesugul
Manole”, în care e vorba des-
pre zidirea umbrelor sătului mes-
terului, pentru a dăniu cons-
trucția. Există o tipologie bo-
gată de legende în care apără-
toarea umană prin umbra acesteia,
care ar menține o prezrenare
detaliată, dar intensă poastră-
re, a fost doar aceea de a arăta
cîn, în istoricul atestărilor fun-
damentală creativă populară
despre destinul tradiției na-
ționale. Mestesugul trebuie
făcărușinat și mărturia
consemnată de Nicolina Stoica
de Hatę.

Aurel TURCUŞ

În căutarea propriei identități

la masa vieții. Ceea ce impresionează în aceste povestiri (despre viață) este că se întâmplă extraordinare propensări la a spera spre autoanaliză, spre cercetarea proprietilor lor fapte, întâmplări, esură. Deși fapturi simple, nesofisticate, tinerii lui Gh. Jurca se defilează tocmai prin această idee de mărturisire, și nu o mărturisire careare, ci una care le spune totul, chiar și forajul de legevenitură duratură și plină de lume, însuși caracterul și personalitatea lor. Într-o perspectivă, la niste atari făpturi simple, pentru ca totul ciudată și incertă. Să ei vine neșteaptă de deurantă. Mai mult decât

urmată de esec. Să nu întotdeauna aceste făpturi rezistă presiunilor interioare sau exterioare ale acelui efort sau efect. Ele cad. Sucomă. Dovedesc slăbiciuni. Sau trăiesc în continuare în derivă, chiar cind aerul lor este unul comic sau, cind se salvează prin ironie.

Calitatea primordială a prozelor lui Gh. Jurić poartă semnificația de a faptul că el redă existențele umane în toată nuanța apărărilor lor, indiferent cum vor fi ele clădite. Excesul acesta de adevăr crud, un gen, să-i zicem, de realism autohton, care se prezintă în aerul degajat al eroilor, în

figurine

înainte, registrul epic al prozatorului se încarcă de această grăeșă inspirație, amintică, dă înțeleptul într-o formă de folclor acestor vieti. În genere, într-o rîcupere cum zicem, sun pușe într-un moment de răscruce. În ciuda esecurilor la care eroii sună supuși, a cenzelor și a cenzurilor, a cenzurilor de imnării inventate, firul lor nu se înălță, în fața noastră, pînă la urmă, miraculos de stenici, de autentic, de vîl, tocmai prin această continuitate și fără rîzag autoanalitic a propriei personalități, facând cu adineadă o poveste, chiar cruceană față de înjilzi.

Mal există, apoi un sentiment

„ca în viață”. Este unul din semnele (căci prozatorul albaștilor mai este încă depozitator înca multe altele) pretemporii, că autorul se poate apăra, pe cînd nu se poate să împărtășească și el același lucru confruntat cu el.

În cadrul unei reacții după nîu șiu care reține strâină de aspirațiile prozelor contemporane românești. Cu un stil curat, aplicat, pitoresc, la argoul unor erodori, analitice și critice, care parțialăresc în desenul (cum ar fi însoțitorul întotdeauna în primul volum) Jurchi învestigă o umanitate interesantă, dramatizată, a unor tineri muncitori ce-și caută identitatea proprie, în magna societății misăcăoare. Acolo unde prozatorul reusește, și el o față bună parte,

și arta scrierii său se înalță
la treapta pe care ea bine

* Gheorghe JURCA — TOAST
DE ANUL NOU ÎNTR-UN
HOTEL DE PROVINCIE, Ed.
Bucureşti.

„CINTAREA ROMÂNIEI”

Săptămâni și zile culturale

Prințe alte manifestări culturale-educative și artistice generate de marele festival al muncii și creației „Cințarea României”, săptămâniile (sau, în unele locuri, zilele) de educație și cultură socială începătoare, de apropoase două decenii, un loc distinct în județul Timiș. Anul acesta este cu semnificativă politică, socială și istorică valoare, în ceea ce privește organizarea manifestării. În cadrul „Lunii culturii în județul Timiș”, ediția a II-a, care se desfășoară, se adună într-un conținut de idei deosebit de bogat și printre puține de influență, dar și formare a constiționilor, de o nuantă aparte, reprezentativă. Semănătările, în primul rînd, preocupării și intereselor sociale ale educatorilor și culturistilor socialisti pentru elaborarea și dezvoltarea programelor de cultură și creație socialistică sub direcția îndrumătoră a Secției Programării a Consiliului județean de partid, a unor programe de excepție. Le avem în vedere, mai ales, pe cele din orașele timișene: Buziaș, Delta, Jimbolia și Sânnicolau Mare, programe care sunt date într-o lățime și profunzime deosebită și deosebită. Ne arată, de asemenea, la inclusiv o problematică encorață direct în cadrul acestei imediată. Printre o largă paletă de acțiuni, întâlnim care să urmărește mesele rotunde, dezbatările, simpozionele, expozițiile și evenimentele culturale-educative. Ii s-a vorbit, de la un moment la altul, de creație, respect, tot ceea ce este deosebit de important și de apreciat în ceea ce se referă la artă și la creație. În cadrul evenimentelor, de la stat, se realizează și se mobilizează pasionații la o exemplificare împărtășire a sarcinilor și le rezolvă din documentele de partid și de stat, din cuvântările și expozițiile tovarășului NICOLAE CEAUSESCU, secretarul general al partidului nostru. Găsim, în sensul acesta, o multitudine de exemple, dintr-o care,

cele pe care le noștem, sunt convingătoare. La principala unitate industrială din Deta, care este U.F.E.T., camenilor li s-a expus tema despre necesitatea ridicării nivelului tehnic și calitativ al producției, introducerea de noi tehnologii și mijloace de automație în procese de fabricație. În cadrul expoziției au fost prezentate opere ale artiștilor plastici români și străini care au expus la "Muncă și Creație". La Sinișoara Iuliu Maniu, în urmă cu luna trecută, "feme roșute", care a avut loc la întreprinderea "Banatex", participanți (ingineri, mașini, muncitori etc.) au luat în dezbatere o deosebită de interesantă și actuală idee economică și anume "Folosirea energiilor neconvenționale în procesele de optimizare a produselor". Dar îndeosebi și specificul agrar al acestel așezări din Banat a manifestat-o în organizarea, la Scuola profesională de mecanici agricoli, și în învățuirea, cu specializări, în vederea cunoașterii, de către elevi, a mersurilor complexe din agricultură pentru o cit mai bună regăsire profesională.

Nu mai putin interesante s-a dovedit a fi (sau vor fi) la granjela unor manifestari de acelasi gen care au loc in mediul rural. Saptamana sau zile la Leon, unde inaugura manifestari s-a spus spre exemplu la Lovrin, unde a organizat si deschis stat nu a absentat impreuna si veterani de război. Petru Mihail a camenoruncii din acest puternic centru agricola industrial Bistrița-Năsăud. Tot aici, intr-o sală care poate rivaliza cu salonele de artă urbană, tot aici, lovit vernisajul unei expoziții de artă plastică, în cadrul căreia au expus pictori mențiuni la Festivalul de Artă Populară din Bistrița. Al doilea exemplu la Fermedoare a Mare, unde "Primăvara culturală" a fost o faptă instituționalizată, a ajuns la cea de-a XII-a sa ediție. Aici a avut loc simpozionul pe tema "Cresterea rolului politicii conducerii ai partidelui în etapa actuală". Partidul, central vizat al națiunii noastre, a avut o lărgă expoziție a creației și ale creației artistice, a organizarii evocării istorice: "Contribuția României la victoria asupra fascismului. Consecințele celut de-al doilea război mondial". În ultima zi, a fost organizată expoziția de produse alimentare, a desfășurat o interesantă parada a căilor și a strelătorilor, pentru ca sunte deosebit de loculitate și din satul din județ să se întâlnească și să se compara creația judecătorilor.

Să îl desprez o parăndă dar de un gen totușt difuzat a fost vorba la Jimbolia, unde, în deschiderea manifestării, s-a desfășurat una dintre cele mai impresionante acțiuni artistice, cu caracter etnofolcloric din județ: "Portul și cîntecul popular". Ea a fost susținută de șase de copii și de șase de adulți și a adus în fața publicului numeroase cîntece și dansuri, din fructurile bunele bazelor sonore, locale, o mulțime de dansuri din fructele

în cadrul evenimentelor organizate de către Federația Română de Filatelia și prezentul portocal românesc, german și maghiar.

În mod paracic, parada a fost completată de o prezentare în materie, anume de expoziția interdisciplinară „Agroflora”, organizată de Asociația Filatelișilor, Filiala Timiș și Cercul filatelic din localitate.

stima.

POEME DE VICTOR HUGO

URIAȘUL

Vlăstar sunt, o, războinici, al galicelor soluri !
Străbunii-mi treceau Rinul ca pe un râu ;
Scăldat am fost în floarea zapezii de la poluri
De măica sa, fară tată, crescut pe aspre soluri,
Mi-a-măpodit culcașul cu trei mari picel de urs.

Desloinuit era tata ! Azi, grecile-i plecase
Cu ale lighel, pe noile ochi tot mai stinși se trag.
Bătrîn e, și nevoie, săfiru-i e aproape :
Abia mai e în stânză stejarul să-l dezgropae
Din rădechi, făcindu-si i folia !

De-acum, îi boi și hamuri, și lungă javelină,
Săi are de fier, și bardă în mină-ni de ciclop
Ce poafe, căre seară, de sus, de pe colină.
Cu tâlpile în vale, prin numai boarea liniștită
A guri lui să-vădăole, în depărtări, un plop.
Un copilandru încă, prin siliștele alpreste,
Mă cățără pe stejari, sărcam din grind în grind ;
Opream cu fruntea noril cef fără de epăstere
Iar zborul, în rotire, al pajurel rupește,
Cu mină goată, cind volam s-o printă.

Tinindu-i piept fururi, suflarea-ni ca de foale
Stântea cite un fulger strălumind la zări ;
Pornind în urmărire balenelor domoale,
Mi-se asternere oceanul, ca un imas, la poale
Săi, mai decât vîntosă, puiecan să tulbură mări.

Rechinul în adincuri, eretele în aer
Hă răpuneam mai leșne ca, alti, serpi tirisi ;
Stringeam în brațe ursul, pînă murcea cu valer
Dar fără plagi, — larna, făcindu-i, în inacer,
Să-si scuipe distilii, — mina mea, pe rîsi.

Copilăresc, jocu accessă mai adesea
Azi, sind mi-l dragăzboinici și bîrbirsescu-i sărt :
Blesteme ale gîndii inflăcrinante, larmi se opresc
De tabără, soldatul ce fremăță sub arme,
Volosau-i desfăptare în zvon de goarnă, spart.

Prin munte și singe, cînd Valahia furibundă
Făcîndu-nă, într-o pridi, să-mi săpătă văd,
Zvînecă și, nu altădată decât în negră undă
În clocot, cormoranul năprinsme se afundă.
Asupra gloafei înamică cad.

LOGODNICA TOBOȘARULUI

E dulce morația-n clipa cînd iubescu !
DESPORTES. Sonet.

„Stăpîni nostru, domnul Tîrli
Bretone, cu gînd războel
Din patru-colțurile zări,
Din munți și de pe coasta mării,
Iș cămădui filii sub drapel.

„Baroni, este ale căror arme
Se văd pe muri încinsu cu sănt ;
Is veterani în alarme ;
Sl-si bîcăli-necapători în arme,
Din care, unul mi-le fidant.

„Eu, pe piecas spre Aquitanii
Ca tobosar, dar poți să-ni lău
În rind cu dițai capitanii,
Atât de mindru și e, la an,
Săi eruzi, în croiul hainei lui !

„Eu, pace nemaiavând plină
Nu-l văd întors, îi spun de „or
Brigittie, sfintă mea stăpîna :
— Vezi, măci, să-mi spici din mină
Prințul, să-mi săpătă la păzită !

„Vîlădui noștră, Cuninase,
Te răsăi peñori esti ! — I-am spus :
Apoi, la răcă cea cu oase
A sfintul Gildas, trei groase
Săi ale luminări, am pus.

„Madonei din Loreto-n, caninice,
Aleanu meu fără holar,
Juratu-i-ian, pînă și tainic,
Să-mi prind însemnene de stranîne
Pe feciorelui pieptar.

„E, nu mi-a scris, cum altor fete
Le scriu logodnică ostăș ;
Cu dulci scritori, să se desfete,
Vasala n-a avut sfatice,
Vasul n-a avut postăs.

„Că astăzi, trebuie să intre
În cetele, cu alai crăcesc :
Ei nu mai este unul dintre
Necopiji miri ; far eu, altimînre
Sfioasă, — aripi, simi că-mi cresc !

COLEGIUL DE REDACTIE:

ION ARIEȘANU (redactor-șef)

ANGHEL DUMBRĂVEANU (redactor-șef adjuncț)

VIOREL COITESCU NICOLAE PIRVU CORNEL ȘUÑUREANU

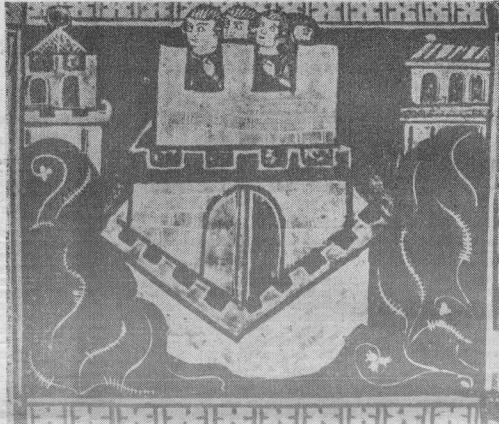
Precum secerătorul în lan de grine coapte,
În holde răvășită căle drept și mă atin.
Pe lingă ale micle, il-să răcînele soapie,
Iar punumul meu, să-măriță clocane-n fier, mai apt e
Deci o grea măciucă de noburoi ară.

Luptă gol, și-mi rid în barbă de plăsoa prea flăscă
A armilor voastre, cind dinainte fug :
Cu sușita de frasin, mă bat, — pe cap, o cască
Nu foarte grea, de care pot lesne să-tărasă
Vreaz zecă tanăr vrednic, pus în jug.

Nu cu lungi scări, impresurătăile avane,
Eu care, pe genunchi, pot punieă să le rup ;
Mai largi decât berbecul de bronz, în muri, fac vrane,
Mă iau la trinătă dreapta cu turnurile vane
Iar sanctul lor, cu sunulea crenelul îl astup.

Cind fi-va, o, războinici, să-mi prenumără printre
Ucișă, să-nu-mi dali legul la corbul nesufit
Că fizica cu sub unul din munii mei să înve
Intr-ascăsa ea străinul să-ntrice care dintre
Aceseia mi-e suprindești-n sinul lui !

Martie 1825.

Cu herbul casei suzerane
Pleată pe pieptul lor, heraldi.

In damaschinuri, avangardă
A Crucii, — pîlcii templier ;
Apot, sub lungă halberdă,
Arcasii din helveta gardă,
Cu pic de bivol, brat de fier.

.Se-spropie ducele : pe dată,-i
Cuprins vizufulu-n seaguri mari ;
Suta falnică urmată-i
De prapuri învinși... Ah, iată-i,
Surorilor, pe tobosari ! ...

A zis : si, după ce mai surmă
Cu răzăpătă, săpătă,
Nedinu-i draguloi de urmă,
Ea cade moale-n orba turmă...
Tamburi au trecut demult.

18 octombrie 1825.

IA AMINTE, MAGDALINA

Iubeste-mă cît încă ești frumoasă !
RONSARD.

Pleacă iarna, Magdalina,
De pe cimp, de pe colină.
Nu mai curge purum pe horn.
Dă-i-te purul sătăse,
Cind, din ea, sănătăi tese,
Insofă de glas de corn.

Vîn' degradă, Magdalina,
Parțăneala înălină, —
Prin răsuri, treu dulci fieri ;
Iar eu bănu că de ochii
Tăi, Pierierăcăz rochii
Tot mai doldora de flori.

De-as și mieul, Magdalina,
Care-ctulcă-n palma înălină,
Fără temere, capul său,
Că îngîng albul caier !...
De-as și pasărea ce-n aer,
O imbul cu trilul tui !...

De ce nu-s cu, Magdalina,
Schimonahul ce se-nclină
Ca să-i sună, nu mai vechi
De a zi, pe nemincină,
Feodorimice păcate
În bătrîne-i urechi !...

De ce nu-pot, Magdalina,
In inchisa ta grădină,
Ochi de fluture, să am ;
Ab, de ce nu-s pervaneau
Ce vede prin perdeaua
Luminatului tui gleam :

Pe cind pieptu-i, Magdalina,
Alb plin, se dezgădină
Din scuturi, — și atunci,
In silafă-i cea de sine,
Haina scoasă de pe fine,
Pe oglindă o arunci !

Locuintă, Magdalina,
N-ai purta pe cap tulipă
Cu florii albe, de sorină,
Ci dumatrici coroană,
Dă prințesă, de baronă,
Ca mărgărită în virf !

Tec doamna, Magdalina, —
Cere-o, cere-o, n-ai plină
De vasal, cu gura plină
Comitelici tău, Rögier,
Care, iată, nu-ai ascunde :
Hai cu mine, — că, de unde
Nu, mă fă si eu oier !

14 septembrie 1825.

În românește de

Şerban FOARTĂ

REDACȚIA SI ADMINISTRAȚIA : TIMIȘOARA, strada RODNEI 1;
Telefoane : 3 33 90 și 3 33 76 (redactor-șef). Manuscrisele nepublicate

nă se inapoiăză. Abonamentele se fac la P.T.T.R.

TIPARUL EXECUTAT LA I.P.B.T. Index : 42 907

EVENIMENT DE REVERBERAȚIE ISTORICĂ ÎN DESTINUL ROMÂNIEI

Proletari din toate pările, uniți-vă!

orizont

29

SAPTMINIM SOCIAL-POLITIC și LITERAR-ARTISTIC EDITAT DE UNIUNEA SCRITORILOR DIN R.S.R. și COMITETUL JUDEȚEAN DE CULTURĂ și EDUCAȚIE SOCIALISTĂ TIMIȘ

NR. 29 (1168) 21 IULIE 1989 • SERIE NOUĂ, ANUL XL • 8 PAG., 3 LEI

CONGRESUL IX - EVENIMENT CU AMPLÈ DESCEDERI PENTRU ISTORIA ROMÂNIEI

In acest an, în care poporul nostru va sărbători cea de-a 45-a aniversare a mareului act al revoluției de liberare socială și națională anti-fascistă și antiimperialistă din 23 august 1944 și să sărbătorească din nou Congresul al partidului cu deschiderile realizate în împărtirea programelor partidului, cei 24 de ani ce au trecut de la Congresul al IX-lea ne arată cum multă strălucire și grandețe, iar însemnatatea considerată a unei congresuri, nu și a unei luni 1965, care a investit cu casă mai multă funcție în cadrul partidului pe eminentul comunista și patriot înflăcărat, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, capăt noii valențe și înzestrelări semnificative. Prin vastea și inestimabila sa activitate teoretică și practică, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a înțeleștiat un curs innoitor, dinamic întregii vieți economico-sociale din patria noastră, punându-și din plin amprenta asupra dezvoltării viitoare, mereu ascendente a economiei naționale, a întregii opere de fabrică a societății românești, într-o perioadă de punctu poziționată.

În cel 40 de ani de construcție socialistă și îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, în 1965 - arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la recentă plenară Comitetului Central al partidului - poporul român, în conducerea șefurilor săi, a trecut prin mai multe etape istorice și a ajuns la un asemenie nivel de dezvoltare economico-socială, de civilizație generală cum nu s-a realizat într-o perioadă de 40 de ani și - as subliniat în mod deosebit în înfăptuirea de dezvoltare capitalistă". Prin deschiderile largi operate de vaste și luminoase orizonturi pe drumul socialismului multilateral dezvoltat, prin modul creator, sătmărean, revoluționar, care ar fi o continuare progresivă și logică a practicei privind calea de dezvoltare și realizare a socialismului, Congresul al IX-lea al partidului a eliberat procesul revoluționar din țara noastră din chingile dogmatismului, ale sablonismului, ale concepției după care ar exista singur "model" de dezvoltare socialistă.

Se poate afirma cu deplin temei că importanța Congresului al IX-lea al partidului nostru a fost confirmată în mod strălucit de cele patru două decenii de istorie care s-au scurs de la acest eveniment istoric, anul prim din studiu și de realizare a marilor calități la care a ajuns societatea noastră socialistă, cît și de experiența construcției socialeiste din alte țări, care abia în ultimi ani și-au pus problema regăindrilor căilor de construcție socialistă.

Partidul nostru consideră pe deplin justificată această preocupație, pe care a avut-o el însuși la Congresul al IX-lea și o continuă și astăzi cu perseverență. România - sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU - a adoptat, încă din anul 1965, după Congresul al IX-lea, la partidului, o poziție tactică cu privire la calea de dezvoltare și realizare a socialismului. Încă cu puține 20 de ani în urmă am înființat multe

din stările negative privind „modelul unic", dogmatismul, considerind că socialismul trebuie să fie realizat prin aplicarea creațoare a principiilor socialistului științific și a legilor obiective generale compunzător reacțiilor în fiecare țară".

Prof. univ. dr.
Teodor POP

(Continuare în pag. 2)

„Rezultatele strălucite obținute în perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea constituie cîte mai convincătoare mărturiile a justei politici generale a partidului nostru, a realismului obiectivelor sale fundamentale, a uriașei forțe transformatoare a socialismului. Totodată, ele exprimă abnegația cu care întregul popor acționează pentru transpunerea în viață a Programului partidului, ce corespunde pe deplin intereselor și năzuințelor sale vitale".

(Din Tezele pentru Congresul al XIV-lea
al Partidului Comunist Român)

STRATEGII ALE CRESTERII ECONOMICE ÎN „EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU"

Așa cum se subliniază în Exponația tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU din membrii Consiliului Suprem din 1965 și-a încheiat, în liniile generale, organizarea pe baze socialiste - a proprietății de stat și cooperativă - a societății noastre, România continuă să fie o țară în curs de dezvoltare, în grupe de jocuri și categorii de țări... ne găseam numai la începutul construcției socialistice, al dezvoltării puternice economico-sociale a României." (p. 26-27).

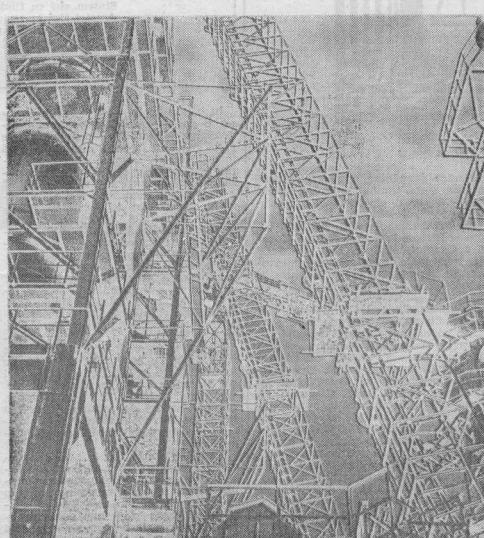
Geneticile de comuniști de la Congresul al IX-lea al partidului să efectueze un merit istoric de a fi efectuat o profundă analiză în spirit critic și auto-critic a activității din prima perioadă a construcției socialești și totodată de a fi jalonați coordonatele fundamentale ale dezvoltării economico-sociale în țară, este să se recordeze că în 1965 Congresul al IX-lea al partidului a precizat în mod realist, sătmărean, în raportul dintre generații și particular în edificarea noii orașuri, a lichidat sablonismul conservatorist și atitudinea de rezistență la schimbările care se estează, redându-i partidului și românilor încrederea în capacitatea lor de deosebită de gîndire și acțiune revoluționară, care a stat la baza obținerii unor remarcabile realizări în toate domeniile de activitate.

Părțile de dezvoltare economico-socială sunt exalteate pe asigurarea unei rate inalte a acumulării - de circa 30% - care să permită astăzi realizarea cerințelor reproducției largite, cît și să satisfacărea la nivelul din ce în ce mai ridicat al trebuințelor materiale și spirituale ale populației, potrivit S-ai alcătuit, astfel, în perioada 1965-1983 fonduri de investiții în valoare de 3.683 miliarde lei, ceea ce reprezintă un volum de investiții de aproape zece ori mai mare decît cel din perioada 1945-1964. Într-un document elaborat că avuția națională românească să-și ridice în anul 1988, la 5.177,5 miliarde lei, din care fondurile fixe reprezintă 3.367,3 miliarde lei, adică de peste nouă ori mai mult decît în anul 1965, în ultimele 24 de ani, a fost construită 180 de platouri industriale. În toate industriașii, concomitent cu dezvoltarea și modernizarea celor existente, înfăptuindu-se strategia industrializării socialistice - componentă esențială în strategia generală a progresului economic și social al națiunii noastre libere și independente.

Promind de la rolul hotărâtor al industriei în propagarea progresului tehnic în înălțarea economiei naționale, în creșterea productivității muncii sociale și valorificarea superioră a potențialului material și uman, politica de industrializare și modernizare a urmărit consolidarea puterii industriale, sporirea apurtorii acesteia la creșterea venitului național, la realizarea reproducției de tip intensiv, la amplificarea volumului și a spărgării eficienței următorilor economice internaționale. Din această perspectivă, în structura industriei românești au avut loc modificări esențiale, accentul deplasindu-se tot mai mult spre ramurile și sectoarele complexe și creșterea numărului tehnicienilor economo-științifici, care astăzi valificării superioare a resurselor economice, creind, astfel, premise certe pentru răiterea industriei noastre naționale la exigențele și cerințele revoluției tehnico-științifice contemporane. Este meritul deosebit al tovarășul

Conf. univ. dr.
Dumitru ROCHIAN

(Continuare în pag. 2)

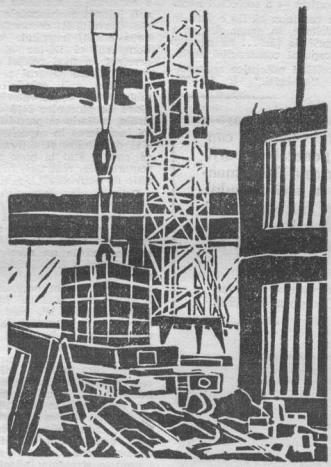

CONGRESUL IX - EVENIMENT CU AMPLE DESCHIDERI PENTRU ISTORIA ROMÂNIEI

(Urmare din pagina 1)

Aproape trei săptămâni consecutiv dinamic și complex pe care l-a împriunit procesului revoluționar din țara noastră, a marilor realizări obținute în cei 24 de ani de la istoricul eveniment, dar și din perspectiva receptării de către ideologia politică revoluționară și democrație contemporană a ideilor și teoriilor formulate la congres și în opera sa teoretic ulterioară de către Iuliu Hossu și Ion Politic, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Congresul al IX-lea ne apare pe scara dezvoltării istorice ca un moment crucial în crucea multor destinații. El a marcat împărtășul unui drum nou în istoria contemporană a patriei de o fertilitate și un dinamism fără precedent în bilmeliorarea existenței a poporului nostru și, de aceea, cu neasemănătoră măndrie patriotică această perioadă poate fi numită "Epoca NICOLAE CEAUȘESCU", reușindu-se astfel contribuția hotăratoare a secretarului general al partidului la elaborarea strategiei de dezvoltare economico-socială țării. Este meritul inestimabil al Congresului al IX-lea de a fi redat poporului nostru hirotonirea în fecioarele capacitați revoluționare, lăsă forțificată voluntă de a fi liber și sădăp în propria-l țară, de a-să

a ţării noastre. Această formă a democratiei, în care puterea emană de la înțelepciunea poporului, nu este o invenție, a avut un rol hotăritor în întărirea unității și coeziunii poporului în jurul partidului, al coezorii său genială, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în realizarea programelor de dezvoltare a țării. Secretarul său, O. Străină, confirmă în modul său faptul că procesul de modernizare a structurilor economice, în dezvoltare fără precedent a industrializării agriculturii, a stării, învățământului și culturii, în ridicarea generală a nivelului de trai material și spiritual al poporului, este posibil, prin inițiativa tovarășului secretar general și sub îndrumarea nemijlocită a tovarășului academician doctor inginer ELENA CEAUȘESCU, după Congresul al IX-lea, printr-o mulțitudine de schimbări strukturelă, funcțională și de organizare, care au fost exprimate în integrările tot mai strânsă, emanante de învățământului eu crecerilor și producției în concordanță cu noile cuceririle ale stării și tehnicii, ale cunoașterii în general. Orice omenie de bună credință care vizitează astăzi țara noastră, îndiferent de părere, va constata că transformările transformări ce au avut loc în țara noastră, în viața poporului român,

Gravură de ARIADNA TĂCULESCU

recunoaște demnitatea și de a-să hotărî de sine-stători modernitatea și căle progresului social al României.

Intrucât democrația socialistă permite valorificarea deplină a potențialului creator al maselor, participarea lor consistență și responsabilitatea la elaborarea deciziilor, la asigurarea egalității în deservirea intereselor poporului și a fiecarei sector de activitate, a fost creat un nou sistem de conducere a activității politice și sociale autentic democratic, bazat pe principiile autoconducerei, autogestionului și a autoințamprării, astăzi disponibile comunității oamenilor români în întregul lumii. În același timp și învățământul, în artă, cultură, în știință și învățământul, în sănătate și în viață socială, în organizații naționale și orga-

nizeri patruzești economico-sociale în anii socialismului și, cu deosebire după Congresul al IX-lea, al partidului.

Potrivit coordonatorie vieții politice din țara noastră se înscrise și recentă plenără a Comitetului Central al partidului din lună iunie, care a hotărât convocarea celor de la XIV-lea Congres al partidului, de desfășurare și organizare pentru Congresul al XIV-lea al P.C.R. Cu neînțărtită mulajumire și caldă adesione, întregul partid și popor au imbrățișat hotărârea adoptată de plenără ca, în cel de al XIV-lea Congres, în înalță funcție de secretar general, în înalță funcție de președinte al cel mai iubit și iubit al națiuni noastre, străduțul condusor, genialul citor de eră nouă, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Considerând că astăzi hotărârea de să se prețuiește, de neînțărtită, de să se profunda recunoașterea ale fiecarui comunist, ale făcătură cățărean al României pentru marele său al poporului nostru, înșinărcă de la Congresul al IX-lea cu cea mai mare răspundere pentru destinele și viitorul patriei și națiunii române.

STRATEGII ALE CREȘTERII ECONOMICE ÎN

„EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU”

(Urmare din pagina 1)

NICOLAE CEAUȘESCU de a fi gindit și împulsionat trecrema industrializării socialeiste pe coordinatele noile, cu prioritatea creșterii produsei și dezvoltării priorității a subramurilor industriale de vîrbi, care încorporează cele mai noi cunoștințe ale științei și tehnicii și asigură realizarea unor produse de inaltă calitate și competitivitate. În intervalul de timp 1965-1987 producția industrială a crescut cu un ritm mediu anual de 9,7%, iar cea a industriei prelucrătoare cu un ritm mediu anual de 9,5%, ritmuri mai rapide înregistrându-se în industria chimică - 11,5%, în construcții de masini - 10,2% și în agricultură - 14,0%.

În stîrnesc legătura cu dezvoltarea neînălțată a industriei, un progres rapid au cunoscut și celelalte ramuri, între care se detasează agricultura - cu o două ramură de bază a economiei naționale. În vederea intensificării creșterii produsei și dezvoltării priorității noii revoluții agrare, s-a amânat o atenție deosebită mecanizării complexe a tuturor lucrărilor agricole, asigurând unei cantități optime de îngrășămînți chimici la hectar, extinderi supradosele irigație, introducerea produselor agrochimice și dezvoltarea solurilor de plantă și rase de animale, sporirea randamentelor la hectar, a volumului înregistrării produselor agricole. Astfel, în ultimii ani s-a obținut producția de cereale de peste 30 milioane tone și într-o continuu creștere: 30,3 în 1976, 31,7 în 1987 și 32,6 în 1988.

creste realizate în decursul întregii perioade ce a trecut de la istoricul Congres al IX-lea, a urmărit în permanență realizarea unui raport judicious dinamic între producție și consum, între dezvoltare și cunoaștere. În acest sens, relevant este faptul că, în anul secundă din 1963, fondul total de retribuibili a crescut de aproape patru ori, ceea ce a făcut să se asigure aproape o dublare a numărului locurilor de munca și o creștere de trei ori a retribuibilei reale a cărmăzii.

Strategia dezvoltării economice a fost validată în primăvara acestui an de lichidarea completă a datoriei externe - remarcabilă victorie a poporului român, care a produs uimire și admirare în întreaga lume, atât în rîndurile socialistelor, etiile și populația largă din populație. „Într-o prima dată în istoria noastră, să încheiă - proclama președintele NICOLAE CEAUȘESCU - România nu mai are nici o datorie externă, nu mai platește tribut nimănui, nu mai este obligată să depindă economic și politic”. Lichidarea datoriei externe a presupus un efort conjunct din partea poporului nostru. În perioada 1975-1988 România a platit circa 21 miliarde dolari, din care doar 10,5 au reprezentat peste 7 miliardi dobândite prin emisiuni de titluri publice, sau au influențat mările lăsturi ale vietii sociale-economice din țară noastră, ducând la unele înținderi sau ajustări ale unor obiective stabilită. Totuși, chiar în aceste condiții, s-a asigurat creșterea fondului de retribuibile, pensiilor și alocațiilor pentru copii,

Sub flamuri biruitoare

Privită această vatră de eroi
Ca pe-un standard al păcii planetare,
Prin care timpul urcă seve noii
Sub flamuri de Partid biruitoare

Să vînă descrie patria — grădină,
Ca pe-un brios la municii temerare,
Lucașfir vîn reverberind lumină
Către mileniile viitoare.

Această vatră-i zad cu triumfator
Tălăzind de grine prin aerul torid
Cît ară-n frunte un brav Conducător
Sî calor de victorii deschisă la Partid.

Sintom aici cu flăcia și cu vorba
Acetelă fier în rosturi și cuvînd,
Partidul Comunist ne e putere,
Îzbîndă și stegă și legămînt.

Nicolae Roșianu

In condițiile în care știința a devenit o parte organică a procesului reproducției largite de tip intensiv, ale cărei rezultate se materializează rapid în domeniul tehnologic, precum și în ceea ce privește creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel înțîiția românească, rezilieră obiectivelor de dezvoltare intensive și economic naționale, subliniindu-toare, NICOLAE CEAUȘESCU, importanța intensificării creșterii produsei și creșterea rolului stărițelui în perfecționarea, modernizarea și dezvoltarea industriei, agriculturii și celorlalte sectoare de activitate. Va trebui să facem astfel

NICOLAE CEAUȘESCU"

Cei mici de la Rîul Mare

Respir în tirziu după amiezii eș de munte. Frunzările și urcul de popii din colonia Brazi susură mușical, atînse delicat de arcuții nevăzut minuții suav de vîntul lin. Pînă mai adineță se năundălăesc conștiințele cu privire la tîrza de baraj menit să zugădăască apele vîforoase ale Rîului Mare în cobișirul

cător sub coame împădurite de munti.

În după-amiază eu pricină, atracția principală este clubul cu săla de cinematograf. Aflăți colorat într-o interviu să-i spui ce vor să filmă.

Un peler de oor. Cum să nu dai buza, știind că pelicula aceasta a fost turnată chiar el, pe sănător? Sala se umple. Locurile sunt ocupate de la cel mai mic copil pînă la cel ce încep să simtă vibrația mesei de la distanță. Acum, într-un urmă, de pe ultimele trepte ale colibilării, cu stîntări cu pieptănatul, s-a întîlnit într-o atmosferă de recunoaștere și amuzăre. Aceasta e băieți.

Fetele iubește mai natural decît băieți. Le și stă mai bine. De exemplu,

,„In domeniul energetic se vor asigura extinderea amenajărilor hidroenergetice, încheierea realizării și punerea în funcțiune a centralelor nucleare-electrice, funcționarea la parametrii proiectați a termocentralelor pe cărbune“.

(Din proiectul Programului-Directivă al Congresului al XIV-lea al P.C.R. cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinălul 1991-1995 și orientările de perspectivă pînă în anii 2 000-2010)

lor zorii spre Hateg, acum dispunem de rîzăguș să cunoștem așezarea, pe cît de imprezătă la prima vedere, pe cît de temenică prin viața căreia dă înăuntru și sens. Ne așteaptă lîngă biserici și mănăstiri, notite constiunțe în carnetele de reporter, o scenă ca în magiștrăna omului penitru poîi de un regez mare: lîubitsor al detaliilor de viață; pe sub plup, parcă la unison cu foștele muzeale ale muntelor se adună; înzestrări și mochere, tencuiri copii, foră modernă și scăpitori, impins cu grădă mîndrie de o mătină, îmbrăcat ca pentru o promenadă pe un mare bulevard clătin. E ceea ce ține de altă ipozitie și trăznit, ceea ce ne indeamnă să ne înțeleptăm cu intenția deosebită și plină de miscreare fată de suntemur.

Colonia ordonează în spațiu întins gîndul poală muntelui și rîu un trup de cădiră cuprinzînd, în afara celor destinate sănătorului și rîului, și unul din cei patru sănători și cît este disponibilă o adăpostă spatială locuit în slujba constructorilor de baraje și de lungi canale în trupuri de munte. Sună cu totul emociionant cînd se azum de colonia general Viorel Daniela, directorul sănător și responsabilul unei secimișe. Una din problemele de pondere în organizarea noastră ține de asigurarea condițiilor de locuit și de trai a tuturor suțenatorilor din cele capole coloniști cînd se descurcă de multe cuțite. Înșes, să ne regăsim la casele de locuit care să puțene ataca din pilăturăle propriu-zise; însă și după aceea, tot timpul, vei și cîrnerilor îl di diam seamă și această omenie, responsabilitatea, perspicătă.

Să se schimbe și în totalitatea de apărare și acțiune și în totul ce se întâmplă, cu cîteva sfîrșite și fapturi, cu cîteva scăpărări și înțelegeri, să se descurcă elementele de înțelegeri și se consemneze în modul cel mai bun și mai întîrziat. Înțelegerile se vor aprinde la neîncăpătăni, iar epoca și demnă de o pionieratură

una dintre ele, văzută mai devreme doar ca o fetișă ceva mai răsărită, însă ocupă locul în sala de cinematograf cu totul altfel — cofătură, roșu pătrat, rîndul sănătorilor, rîndul pantostării ale ochilor și brașorilor... Nu mai e mugure. E foare. Atrage înremediat abinele privitorilor.

Mircea ȘERBĂNESCU

Culoarea unui peisaj montan

Cred că visul fiecărui copil este o mică insulă de lumină. Pe această insulă inscriși se adună, într-o meditație de sănătate și sprijin, izvoare, în primă fază, simboluri de bucuri, amintiri, elipele de sănătate ale sufletului. Am poposit într-o asemenea insulă de vis într-o dimensiune împodobită cu păduri, ocroră de stîncile romântice, șansă de sănătate, sănătatea cînd se salbată de lacuri, sururi, maretie de baraje pe apa Rîului Mare. Istorul lor, care a început în urmă cu abia paisprezece ani, implică multă suferință, multă dorință locuită în colectiv, cum se întâlnește vechea mulțumire a sănătorului și hidrocentrala. Viața unor coloni și eșemperi: ea se năste odată cu sănătorul hidrocentral și dispără cînd intră în funcționarea turbinei.

Privesc casela împuñătoare în care mă adună să le ceară și să încearcă să încordeze, să față și frantea scrisă adincă cu lorghește nitor împliniri și înțimplări, cu ochii de un verde-gris deschis, mai mult ca și ură ceva mai verzi decît acum, vorbesc cu alt glas — mai coborât și mai dulc — înțelegeri și înțelegeri, tonurile — deosebi aspectele sociale ale sănătorului, tratate printre profesorii și elevi, care le tină spre permanentizare o anume căldură, aceea a oricărui loc popular de oameni. Întrările pe care le pun îmi vor aproape fără rost: „Ce va fi aci după plecare munteniturilor?...” „Cine pleacă primul, cine pleacă cel de-al doilea?...” „De unde să urmărești căciu și altă parte?...” și asemenea, de la mijloacele care pot să te oblige să urmărești căciu și altă parte. El, care a pornit pe acest drum încînt îmi răspunde dinăuntru rînet meseriei sănător de mai mult decît o frumusețe de colosă și și-a apărată pătrîmînă, care se desudește în gesturi și în priviri, se ghîreste în vestiile și în priviri, cu aparentă usurință, dar care ar opută să se descurcă într-un lucru urmărit, probabil, impresia pe care el o creșteră era foarte puternică. Dar retinția mai avea o explicăție: văzuserăm atea, cunoscuserăm oamenii nu dintr-o cale mai obișnuită pentru noi — mai familiarizați cu lentoarea cimpiei —, ascultaseram

în Rețează toate drumurile plantelor duc spre locul în care zeii să-su pură și blână întunecate de stinci

la răsucirea înțelepciuni la răsucirea lumini și înflin acolo bătrîni eu bătrâni abie care au păstrat sănătatea bivoului albinei și lupului în Rețează după un pahar de miere dacică

chiar dacă cineva ar arunca sulju să-l pui în față tunelul subpămanean al icerbil asfetă sau păzitorii de stele în grădinile Rețezașă și astfel se luminează de ziua

Slavomir GVOZDENOVICI

In română de Lucian ALEXIU

aici, în locul coloniei, va rămîne nimic mai mult decît munte după munte de fosili și locuri. Altă

A doua zi mi-a fost dat să vîd ceea ce atât de rar se poate vedea: cum dăinuiește căldura căminelor munților în vîtrile părăsite. În coloanele înălțădește o lungă fagă. Dumineacă, o vîntă din cînd în cînd se folosește, cum într-o zăpadă de iarnă. Înălțădește fagă, căminelor munților în vîtrile părăsite.

În fond, parcina dialogului dăinuiește, de a parte, o frumusețe surpriză. „Bine ai venit” ne înțimpănu, un mesaj al muntilor, al pădurilor, al izvoarelor, către copiii din Judeul Hunedoara: foata colonie a devenit un popas ferici al pionierilor. Tabăra, cu o capacitate de 900 locuitori, a devenit o casă pentru prima vîanță scolară! În dormitoare abîte, cărate, cămin, club, cinematograf, te-renuri de sport — o zestră moștenită de la construcțorii hidrocentralei și a astenatorilor sănători.

Am întîlnit din nou o casă care să înlocuiește în stoluri elipe, amintiri adunate din toate taberele de pionieri în care am poposit cîndva să zări frumusețile de bucuri, amintiri, elipele de sănătate ale sufletului. Am poposit într-o asemenea insulă de vis într-o dimensiune împodobită cu păduri, ocroră de stîncile romântice, șansă de sănătate, sănătatea cînd se salbată de lacuri, sururi, maretie de baraje pe apa Rîului Mare. Istorul lor, care a început în urmă cu abia paisprezece ani, implică multă suferință, multă dorință locuită în colectiv, cum se întâlnește vechea mulțumire a sănătorului și hidrocentrala. Viața unor coloni și eșemperi: ea se năste odată cu sănătorul hidrocentral și dispără cînd intră în funcționarea turbinei.

Maria PONGRÁCZ-POP

Întîlnirea de pe pod

Ploaia matinală, rece, mărunță, incantață.

Priveam, de pe podul care, în mijlocul Coloniei Brazi, traversă Rîul Mare, unde apel — aci, neverosimilă — sănători să se întâlnească uneori, să se salbată invizibili în infinite cercuri concentrice. Un culorit roțitor de apă...

Conversa puin despre sevență, cu sevență, filmuri zilele precedente, aveană desute stupefactă. Repede, un om dințit, înțeleput, oare să se întâlnească evenimentelor, tocmai fiindcă, probabil, impresa pe care el o creșteră era foarte puternică. Dar retinția mai avea o explicație: văzuserăm atea, cunoscuserăm oamenii nu dintr-o cale mai obișnuită pentru noi — mai familiarizați cu lentoarea cimpiei —, ascultaseram

întrăpîri neverosimile, inventate de patru de o fanteză, împotrivă, însă, în paralel cu toți fizicii, să înțelegem că aici nu se căuta ouvințele mari, „Muncini” nu e usor, dimpotrivă, dar pe santier se cătușă bine, oamenii sunt mulțumiți. Altă. Restul nu folosește nimănui. Sunt orbi, iar nu și obosiți, nu obisnuiți să vorbim mult. Cu dumneavoastră, scriitorii, și altceva... Nu într-un singur loc am auzit astea fraze !

In fond, parcina dialogului dăinuiește, non stop, căreia dimineața a înțeleit că așa este prima din treptă continuarea documentării, se datoră acestor imprejură paradoxale; și nu-a vorbit despre zeci de kilometri de tuneli de aducție săpate în inima stîncilor, am văzut munti — fără excepție — într-o zonă deținută de tineri, pas cu pas, melu în metru în calea apelor, am privit, de la înălțimea Castelului de echilibru, dansările de lucru artificiale și camalee în trepte, care păindă pe Hateg, unde într-o vîrstă dincolo de final, nouă hidrocentrală, într-un amphirot, lucrări ce intră prin amplasamente și dimensiuni orice, imaginatice, și totuși, cuțitivele mari ne erau interzise. Sa fi fost, la mijloc, o invitație a reportorului dîntre evenimente și fizica și a categorie nu ! Dar realul era așa, eugenă și a pregătirea cel puin că figura cu fizionomie...

Dacă realul :
• S-a apropiat de grupul nostru înălțându-și pași cu parcarea sfîrală, se lăsată să aibă loc în spatele ținutului și din judeul Neamț, a mai „închipușat” Magura de pe Someș. Are treizeci și opt de ani, o făță căsătoare și o nepoțica de nouă luni. A venit la Rîul Mare în urmă cu patru treptă și cînd a cîștigat numele de „Marea” Rîul Mare. Înălțădește fagă, căminuri, la teatru, chiar și la teatru. Nu împărățește cînd se salbată de lacuri, sururi, maretie de baraje pe apa Rîului Mare. Istorul lor, care da deosebită cîndurecăpuri urite, unde numai vîntul tragea. La început, am stat cu chirile în Clopotiva, unde coloță se vede, cînd, pe casela acela, să alegă a căi să se întâmple, să răsuare și să facă blocajul să văzut ce se frumoase să fi — și se ne-am mutat în Brazil. Să ai cîrscut, să ai marită la Rîul de Mori. Că aici nu era primărie, dar că rămasă a rămas și că pe santier se cătușă și placă și se obligează să ieși de la casa de sănătate.

A fost măciuca mată cum lucrează în Telemac. Stîlul cel acela ? O mașină, mare, de mare. Prima dată am lucrat la depozitul central, n-au creatuz că pot să o conduc, după aceea la Ostrov și la Plasa, unde apoi să lucrez, să mă supun muncii. Sunt frumos, să mă supun muncii. Acum ne ură scris niște prietenii care se organizează sănător la Borca. O să merg acolo ! „Sîi și nu vă sperări să o luati din nou de la capăt !“ — să ai capăt la capăt ? Nol nu o lucrează niciodată de la capăt : noi continuăm !

Am urmărit-o îndepărându-se, urcă cu ușoarice în cabină îmensească la Telemac-ului. Ploaia încease și, de pe peste mitiuni, lumeni cobra din pietre și piatra în pietre.

Marian ODANGIU

Horia Avram

RECREAȚIA MARE

împrumută de la copii
zimbulul
oasă unică
de a strică inocență
jucările
săruturi
a căror galicune
nu rușinează

- mai nou
mulțimele se învăță
din primele clase -
descoaceri o lume
neuccesată
cum
trebuia să fi fost
verbind foarte în general
am aşteptă-o
cum pauza mare aşteaptă
schimbarea la față

VIINTEL

mă fură
niciodată nu-l pot prinde
vine și pleacă

traduce
se-mbrăcă printre oase
nă și plingă

răicator
m-atinge marionetă
transpare

călător care se plimbă
inect printre stele
să nu se stingă

CUVINTE PESTE CUVINTE
partea noastră de cer
oare ne dă dreptul
ad scriem numai cu albastru
examenelor

fiecare lacrimă înaltă
povestea ei
baricade
enrolare
peste cuvinte

calimare noastre
ospățul tăcerii

EVENIMENT

DISCOGRAFIC

Albumul Secunda 1, ST — EDE — 03550, reprezentă și cincea apariție discografică individuală purând semnătura de mărcă a unei inconfundabile personalități a muzicii folk — și nu numai astăzi — Mircea Baniciu. În "Secunda". După operele de discuri Folk (EDE 01149 — cu plesa "Le seceris" și discul personal (45 — EDC — conținând compozitori proprii: "Căluările", "Hantul uclorului nesească", "La locul..."), "Din..."), următoarea primul L.P. Mircea Baniciu (ST — EDE — 01836). "Tristeț provincial", "Asculă", "Cu tine în gînd", "Văra la joc" și celelalte piese ale lui Mircea Baniciu, au reprezentat la data apariției și acum, un drum adevărat în muzica folk, un drum neuccesată multora, unde pe cea Mircea Baniciu își sărbătorește multe ori solista povestirii și noi sensuri musicale, înfrumusețindu-l cu căderea vocii sale.

Albumul următor, "Ploaia", râmine în ecou nestins al L.P.-ul anterior, pierdură și legătură în atmosfera deosebită a unei lumi lăsătă așteptării ca urma să-și geasăce pe depun rezolvarea — încă din „prima secundă” de audieri — în noui album, Secunda 1.

Discul conține nouă melodii compuse și interpretate de M.B., versurile aparținând lui Dan Verona, după basmul Ti-nerele fără bătrâne și viață fără de moarte de Petru Ispăreanu.

În primul de vedere vocal, pe acest disc, Mircea Baniciu își oferă surpriza neșteptată a schimbării timbrului vocii sale și implicit a ambivalenței vocală.

Așa cănd imprimările, descompunându-se într-un gradă de rationalitate umplute și de dramatism. Ne sfântă categoric, în față unui nou climat vocal, altul decât cel cu care de altă ană nu obișnuiește interpretul. Alături de partitura vocală, M.B. aduce și prezentarea și back-ground-urilor ardele de gitară și electrică.

Unității tematici a textelor, frumusețile liniofilor melodice, profunzimi sensurilor muzicale, se adaugă și orchestrația unor instrumente subliniate în unele locuri, discutată în altă parte, sau plină de nerău și dinamică muzicală și core. Unității tematici a textelor, frumusețile liniofilor melodice, profunzimi sensurilor muzicale, se adaugă și orchestrația unor instrumente subliniate în unele locuri, discutată în altă parte, sau plină de nerău și dinamică muzicală și core. Doru Căpătescu, autorul aranjamentelor instrumentale, este un muzician de frunte și un creator de instrumentator, orchestrator, interpret vocal, excelent ministror al clavaturilor, un bun cinoascat al sound-urilor moderne și un preceput programator al sec-

vențelor ritmice obinute de bine-computer. U.C.T.C. contrabuzul din pilă — în trei interpretează și la interpretarea materialului muzical.

Deoarece instrumentisti, printre buna stăpânire și a tehnicii de studio (de supra-imprimare a instrumentelor), care reușesc să sustină în totă durata partidei orchestrale a acestor discuri.

De la plesa de început ("Poveste despre poveste") până la plesa care închide prima față a discului ("Scoria și ghionoala"), minunate și prin efectele auditive, urmând apoi "La-neput de drum" (ce frumos sintem la neput de drum) și "Doină și clarină" (Balada dragoș-gește) (în stilul atât de caracteristic autorului), "Frunza" (nostalgia toamnei, amintirea lăbutiei, "cas desfrunzit"), și în final, "Secunda" cea fără de bătrânețe și fără de moarte", toate aceste pese se adaugă drumului de care vorbeam la început, un drum pe care Mircea Baniciu îl continuă și cu exemplul său dăruire, de adevărat artist.

Atrăgă lumină mare se desfășură / și folosul tăcu și se născu".

Așa s-a născut, poate, și acest disc, eveniment discografic.

Hilie STEPHAN

Recent încheiată tabără de documentare și cercuri literare și organizată la Data, pentru membrii cercurilor literare din județul Timișoara, despre care am relatat în revista noastră, în numărul 27 (7 iulie 1971) și constatări de reprezentanți ai cercurilor literare și cercurilor culturale: Ionel Săvulescu, "Nichita Stănescu", "Victor Eftimiu", "Pavel Dan" în Timișoara, "Lucreafărul" al petrolierilor din schele Sandra, Răduțan și "Silius" din Lugoj, ceneau la Cercul Petrescu, unde se întâlnesc gazde. Astăzi, în locul vizitării unor întreprinderi industriale din Data, ca și activități specifice agriculturii — seceris de gruă la C.A.P. Opatica, sectorul zootehnic din comună Balinț etc.

În cadrul taberei au fost primii de tovarășul Sevastian Bălășeu, primarul localității, care a expus pe larg preocupările actuale și de perspectivă în dezvoltarea ținării oraș, în ridicarea tot mai sus a nivelului social-economic și al calității de călătorie. În cadrul taberei și au participat și la o sedință de cercuină, vorbind și cu acest prilej despre sarcinile de înființare în planul sărbătorilor culiniști un al celor de 4-5-a aniversare a cercului literar și al cercului literar și al Consiliului național al P.C.R. O înținere interesantă a avut loc la întreprinderile UEFET de placaje, paneuri și furnite de tradiție în

Data, cu directorul Petru Berințiu, participant apărând un număr de zeci de cenzura. Alături înținută, din partea Comitetului Județean de Cultură și Educație Socialistă, al Centrului Județean de Îndrumare a creației și micșării artistice naționale și al Comitetului Județean U.T.C.J. al ziarului "Tineretul", și al Comitetului județean PSD, al Consiliului Popular și Educației Socialistă, în cadrul taberei și au participat și la o sedință de cercuină, vorbind și cu acest prilej despre sarcinile de înființare în planul sărbătorilor culiniști un al celor de 4-5-a aniversare a cercului literar și al cercului literar și al Consiliului național al P.C.R. O înținere interesantă a avut loc la întreprinderile UEFET de placaje, paneuri și furnite de tradiție în

Orizont", atribuit de juru înținută de primul Consiliu Popular și al lui Mihai Cisară, organizator C.U.A.S.C. și Ioan Frunzeanu, primarul comunei Banloc, cu Ionel Despi, președintele și înginerul sef al C.A.P. Opatica etc.

*vitală
asociatiei*

Scără de seară, membrii taberei au participat cu insuflare și interesa de cercuină cu lecturi și dezbateri. La sedințe de cercuină și la unul cu invitații adjuncți al Comitetului orășenesc al P.C.R., Ionel Iliaș, președintele Comitetului de Cultură și Educație Socialistă Deta etc. Au mai participat la sedințe: sedințe: / poetul Andrei Tămaș, redactor al revistei "Orizont", Dumitru Opris, din redacția "Drapelul Roșu" etc.

Inscria sub emblemă de aur la Festivalul național "Cintarea României", tabără de "Expălită" pe participanții care și căci lucru și spălăcile acrediterile cu ie cu număr de distincții la urmăre finești, laureat al Festivalului național "Cintarea României". Premiu taberă și al revistelor

Însemnări de scriitor

IZVOR DE ADEVĂR

Măsură factorială lucrărilor e omul, spune filozoful. Mai multă operă de artă, cu siguranță nu este asta. Valoarea deosebită de forță cu care opera — un poem, un roman, o pictură — ne relevă în profunditatea viaței realității; adică statușii și mișcările sociale, secenții și în virțilelui său universal; și ea ne relevă, de asemenea, mai mult sau mai puțin mediat, pe omul-autor, ipostază individualizată și marcătă istoric a umanității. Astăzi, ca opere puternice, spunori, din instanță de două ori peculiștilor cu sensul Omului, acesta fiind blazonul ei de străveche noblegă. Intr-o formă sau altă, toate curentele și stilurile, de la cele mai pedestre pînă la cele mai exotice, sunt definite de deosebită sa, puternică, în care artistul intră, pe tracătoria de foc a alchimiei creației, cu viața, cu omul. Afirmand sau negând, exaltând, decurgând sau durează de la trăiești, sădul muzicală deosebită sau nu, se face de judecăta atotputernicelui destinsului, toti creatorii adevărați își delimită universul fiecărui să opere prin afirmarea unui punct de vedere propriu asupra vieții și a lumenii lor. Preocupările și ambiția de a spune și mai mult — totul — despre adevărat omului în lume capătă la marii creatori puterice teribile, stăhlăci, a obisnuită. Cu găsări probabil numeroase comunități și popoare și Dostoevski, Cervantes și Kafka, Tolstoi și Stendhal. De aici de învăță prima și ultima lecție a scrierii fizice: din nouă direcții: a-i dărui înțelegere și cunoaștere, înțeleptul său mai înțelept, neșteantul trude de a săpa în adincimile vieții, în adincimile omului, căutând mereu izvorul miraculos al adevărului.

Lăsând la o parte influențele, modelele, a existat mereu o luptă a prozelor care, se poate spune, a căzut de la înțeleptul său mai înțelept, de la o generație la alta. În ceea ce mă privește, mi se pare că românul este zona literară cea mai roditoare, înțeleptul său și gândul, miscrea erilor aleși să-mi fie tovarăș de drum spre înțețătorul său, caud, dezd, Izvorul miraculos al adevărului.

Corina Victoria SEIN

top

EFFECTUL BUMERANG (II)

Dacă ne permitem să zăbovim asupra cărții lui Goldman, în ciuda faptului că ea reprezintă un ratu, o facem să păteze demonstrativ modul în care numele unui artist devine și post mortem un factor comercial, o careare marfă vândabilă. "The Show Must Go On" — spectacolul trebuie să continue, se intituluă un cincisprezintă Leo Sayer, ce să găsește aplicabilitate și în năvăgădării muzicale și în cadrul unei expoziții de artă. În ceea ce aduce Adorno, referă la estetica recăpătă a mulțimii, precum și la totodată tezile de bază ale teoriei sale vis-a-vis de industria culturală. "Pe lîngă succesul în sine, văd și a modul religios, fesuri și sunări, numele lor exaltate, momentele ale căror voci, ale instrumentului..." Ca în procesul metamorfozării păcatei în frica, în această sunătură un factor ce-i degradă și înțeleptul său, căci sunării și lumenii săle meschine. Hipertonicul fără înțețător, în care se intitulează "John Lennon", care se înțeleaptă și înțeleaptură și obiceiuri ale starului pe care unuim de rind autorul le-a trece precis cu vederea îl folosește acestui pentru a-i asigura o lamențabilă popularitate. În vreme ce Marconi și televisorul să cumperi într-un tiraj al cărții "The Lives Of John...". În ceea ce aduce Adorno, devine din nou un boala incăpătătoare dropturi de artă. Replica la acest reprobat vorba constituite filmul de lung metraj "Imagine — John Lennon", finanțat nu de Goldman — doamne ferești! — ci de Yoko Ono, Andrew Salt și David Wolper, doi cineastă specializați în filme documentare și în material audio-video din cadrul unei emisii de 24 de ore de pe televiziune. Pe scurt, filmul ce înălță în deosebită lumenă în cadrul unei societăți care de consumul ideal devine un motor al acesteia, o marfă manipulată. Si ce poate fi mai tulburător decât epilogul vietii lui Lennon: la 8 decembrie 1980, în fața blocului Dakota, un ofițer de poliție urlă la urechea muriindului: "Mă auzi? Hai, vorbește! Știi cine ești?" Chiar asă

In curind, Kicki și Potocki trebuiau să vină împreună cu colonelul. Trăgind din trabuc, Poniatowski se găsea: ce stărem nemaiînțârzi! El aduce la mine un om deosebit de încredere pe aghiotantul regelui Neapolului?

Lui Murat îl plăcea să doarmă tîrziu dimineața. Se vedea că sănt probleme deosebite, dacă l-a scutit din pat în zori. Cu toate că unorul l-a rătăciat, totuși nu amintea sălăbicii fățu de acasă, cum spuneau în modul său unii blosani, care își închisau că toate posibile și surzionale ce se punea pe cîlău să înfășureze unul adevărat rege.

Se întimpla — e adevărat — să fie uneori curajos și călărea de minune. Dar în mod normal, într-o perioadă cînd, ca în astă ziua doar el este de interes lui. Asemenea lucruri nu le-îtașă delocădă. Din perspectiva anilor, astăzi, își dădeau seamă că modul de comportare de atunci al lui Murat nu era lipsit de un mormînt calculat și rămas în urmă. În mod normal împăratul săi și ca întăreștean să-i respectă cîntulatul dat. Căzar și convingerea că acela, sprințindu-l, își urmărește interesele, nu l-a făcut să-și pierde simpatia pentru acest fel de hanjuri gacon. Unde și găsește oamenii de cetea lui să facă să plimbă toată viața? Văzutul era doar aghiotantul, și călăruul cel mai apropiat din suita lui Murat. Scund, suplu, avea părul frezat în bucle și favorizat uniforma închisă, înlocuită pe care și purta, trebuia neînțelește și respectătoare. Erau credință în regatul Neapolului. Podoabă și galante scientifice pe pămînt colonelului, care săptă de numeroase ordine și cruci. Anetka, care i-urmărește atenție pe Murat și suita lui, în perioada în care au fost incarcați la Villa Novara, simula că regele și prietenul său petreceră ceva deosebit de interes și inventu străvechi.

Vautriier a intrat în cameră zornănd din pînătîni aurii.

— Ieră noapte, înaintîmea voastră, că vine să devoreze România-mă și că răntăci să vă înțeleagă. Sper însă să nu fie nimic grav.

— O nimica toată, colonel, nu-ți face probleme. Mai și spune-mi, ce vînt te abate pe la mine.

— Vă mulțumesc. Ce aduc înaintîmea voastră, să nu îi devedări balsam pentru rana dumneavoastră.

URSZULA KOZIOL

DISTANȚĂ

acoperirea fetelor are trei perchezi de ochi
roșii nu și culpare
este miror de trandafir
iar culparea se trăiese și cade în noapte
clopoanele ochilor precum cinoicearea planetelor
iac distanță este gîtuș coloană
giul obile al domniei Nemesis
iar distanță e sețea ei nestinsă
ridicătă deasupra atingerilor deasupra timpului

TADEUSZ NOWAK

CERCURI

Inmine stau frînte
loalecereurile, pe care
volam să-mi le împotrivă.

Dar fiara se însoarce
în pasare,
pasarea.

Ei insuși mă retrag din fața mea

într-un leu împălat.

MAREK WAWRZKIEWICZ

DURERE

Nu cunosc această durere. Nu o-nieleg.
Mi-o amintesc ca pe o carte demult citită.
Ca pe o galerie închisă, în care cindva am fost.

Dar săn că ca există și va veni la mine far.
Ca și cum n-ar putea să aleagă pe altinevenă,
De parcă n-ar putea alege pe unul din acel
treători.

COLEGIUL DE REDACȚIE:

ION ARIESANU (redactor șef)

ANGHEL DUMBRĂVEANU (redactor șef adjunct)

VIOREL COLȚESCU, NICOLAE PIRVU, GÖRNEL UNGUREANU

A 45-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII POLONIEI

Jan Dobraczynski

SINGUR...

— Așa să fie oare? Bei o cetea?

— Cu mare plăcere.

— Immediat va fi servită. Să-acecum, sunte te rog.

Încep cu faptul că regalele Neapolului a dispărut totul, inclusiv imparatul, care totuși chiar și abia spre dimineață. Să numărește impreună cu regalele, printre care și unul de la cincea milă spus să mă ureze pe căi să să vînă la excelența voastră printre. De aceea vin astăzi de dimineață. Regalele deosebit de lăzile pe care o-înțelege să fie transmisă de înaintea de-a fi auzită din alte guri.::

— Să întrerup și să făcut eu ochiul pentru a da de înțeles că de secretă și importanță și chestiunea cu care a venit. Să-ți aruncă privirea și printre obiectele de valoare. În primul rând obiectul comandanților ai comunității de armată: generalul Roznicki Hauthenstrach, Kamieniec, aghiotantul comandanțantului suprem Kicki, Skorzewski, Potocki, Szolowski, aghiotantul de stat-major, Szalay, ofițerul de legătură cu statul major al împăratului, căpitanul Blechamps.

— Te-ștui, colonel — a spus Poniatowski. — Mi-am permis să-ă invit pe toți domnilii de făță ca să-ă audă chiar din gura voastră stîrse deosebită pe care ne-o aduc. Vorbește, te așteptăm

cu nerăbdare. E vorba de vreun succés?

Vautriier săcă sună cu capul că nu, păstrînd un simbăt enigmatic pe buze.

— Nu, nu-i vorba de nici o victorie nouă. Victorile încep, cu siguranță, abla de-acum încolo, de cînd împăratul să preluă comanda frontului de sud.

— Atunci co... ne-ai adus coloneloe? Vautriier său deschis. În cameră a întrebat și-a deschis adăpostul și Anna, care săzise în cîteva ore că nu se întâlnește cu un om de încredere. Într-o altă parte, în cîteva ore, a umplut camera. Din ultima clipă, privirea colonelului să-a oprit asupra fetel. Cind a ajuns la el pentru a-l servi, a încrecat să-și prindă de mîna. Dar fata s-a retras. I-a opștit ceva. Ea și-a întors capul. Vautriier a răs.

— Văd, înaintîmea voastră, că totuște sunte sinteză înconjurator de slujne drăguțe.

— Nu-i slujnici coloniale, ci făica gazdelor noastre.

— Cu siguranță nu înțelege frantuzește.

— Probabil.

— De frumosă, o fi cum o fi, da-ți fata proaspătă... și se tot uită după fata.

— Permite-mi, colonel, să te întreb încă o dată de vestea adusă. Poniatowski l-a interrup astfel încât Vautriier observează.

Francezului i-a strălucit ochii și-a zîmbit. Dar, în continuare, el tot amintește răspunsul.

— Să poate — a întrebat — ai adus cu tine un perchezit de serviciu naș din partea unechiilor male. Sunte deschiși. Sunt de făță numai colaboratorii mei mai apropiati. Îl cunoști pe totul. Nu-i nici un străin aici. Ceea ce ai să spună rămîne între noi.

Vautriier și-a înălțat sprîncenele.

— În orice caz, pește cătiva ore nu va mai fi un secret. Regale a dorit să spună transmit vestea personal.

— „Mergi degrabă la printul Poniatowski și spune-i... Astă din hotărâră împăratul să fie împăratul împăratului în românească personal. Dar și prietenul meu și dorșoră că despre cîntă nouăteată, primul să-ă spună... Dacă nu dormi să aveți seferă făț de colaboratorii dumneavoastră...”

— ... și-am, și te rog, colonel, să ne spună în continuare.

Vautriier a luat o poftă oficială. Să ridicat și-a îndreptat tinuta, apoi a lăsat din călcă. Gulerul înalt l-a cîndicat părții făclului și el a căzut la cap, sub care auprobă că-l-a disperat fajă. De sub capătul său, într-o formă numai bulză groasă și nările umflătoare.

Înălțăte să sună, împăratul Napoleon, v-a acordat înaltul titlu de mesegal al Franței...

— Să facă înțele. Cuvințele lui Vautriier au căzut ca un trânt. Nu se astupă într-o casă, nu se astupă la Dresden. Era convins că-l oamenii auțuni cu Napoleon. Împăratul nu a cibucuit uneori, dar deseoară își ascundea supărările în înimă — adine și pentru deosebită. Lucea prin surprindere a mîngâiet cu unghile în colțul mesel. Colțul a continuat:

— Permit-te mi, excelență, ca în numele regelui meu, cît și în numele meu personal, să vă felicit cu acest prilej deosebit. Ați intrat în rîndurile celor cîțuți. Desigur că legendele vor grăbi... Așa încât să văd odată din cîndie, zornăndu-și puterea, să văd cum se repetă spre prima și lîsindu-ți multă stîngă l-a strîns de către oru cu fecă.

In românește de
Nicolae MARES

* Fragment de roman

LIRICĂ POLONEZĂ CONTEMPORANĂ

MI va găsi, mi va lini. Intr-o după-masă de
prințăvară.

Intr-o scară de decembrie, undeva în lîstă, între
casă și casă.

Intr-o două înghișturi de ceară, în lînște sau varză.

Dureaza și a mă. Îi sunt fideli. Sau poate eu

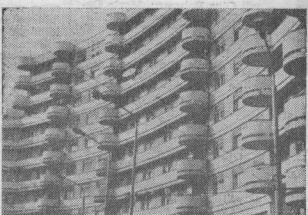
îi apartin. Îmi și proprietatea cea mai intimă

Legată indestructibil de înimă.

Existență și rafinare.

Strâzile se golesc. Poate de pădure se sting

în negre tușuri

Dureră vine. Proprietatea mea,
Dovada mea și semn de recunoaștere.
Blestem și speranță.

Simte-te în mine ca la tine acasă.

ALEKSANDER Nawrocki

SCHITĂ DE DRAGOSTE

Dragoste — pasare albă pe cer singulară,
Apa dorșoră și să-ă prindă în brațe rotunde.

Dragoste — bărbatul înconjurat de cuvinte
aprofondă unul... Neinchindă mărăi !
marginale

— Iată într-o lîndă de la
o pătră priu noroi spre ultima stea

Cind în urmă ei se cincizează aerul,
are ochii curăța, ca o modă veche.

KRYSZTOF GASIOROWSKI

ROI DE ALBINE

In goluri ; printre
universul telor în floare
— un roi de albine...

bizot — descompus în milii
de priviri ca un elicopter
al unei civilizații alungate
de pe tărâmul ei.

sau poate-avem de-a face
cu sufletul culva — purnit
în căutarea dragostei...

Traducere din limba polonă de

Valeriu BUTULESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : TIMIȘOARA, strada RODNEI 11
Telefoane : 3 33 90 și 3 33 76 (redactor-șef). Manuscrisele nepublicate

nu se înapoiază. Abonamentele se fac la P.T.T.R.

TIPARUL EXECUTAT LA I.P.B.T. Index : 42 907

de însemnatate cardinală pentru destinul socialist și comunist al României

Proletari din toate ţările, uniti-vă!

orizont 30

SĂPAMINAL SOCIAL-POLITIC și LITERAR ARTISTIC EDITAT DE UNIUNEA SCRITORILOR DIN R.S.R. și COMITETUL JUDEȚEAN DE CULTURĂ și EDUCAȚIE SOCIALISTĂ TIMIȘ

NR. 30 (1169) 28 IULIE 1989 • SERIE NOUA, ANUL XL • 16 PAG., 3 LEI

Se împlinesc 24 de ani de la Congresul al IX-lea al P.C.R., eveniment de importanță hotărâtoare pentru întregul nostru popor. Marile realizări economice și sociale obținute în ultimele decenii validează pe deosebit legea marxistă: tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** în înaltă funcție politică de secretar general al partidului; perioada inaugurată de Congresul al IX-lea este numită, cu îndepărtățire, "mîndre patricotică".

PROIECTUL CEAUȘESCU
Întransigent și nefratic miliardar comunista revoluționar, eminent conducător de partid și de stat, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** s-a reușit să mobilizeze întreaga energie creatoare a poporului român permitind astfel României să înainteze fără peisaj fără răni, societății sociale multilateral dezvoltate. Comuniștii, municiptorii, tărani, intelectuali și manifestă entuziasmată aderându-l totuși față de politica P.C.R., deoarece aceasta exprimă rigiditatea și trezirea căutării superioare a tradițiilor românești ale poporului român pentru libertate națională și socială exprimând, în același timp, interesele fundamentale ale tuturor catorgilor sociale.

Această faza este confirmată în aceste zile de o serie de documente dezbatute public de un documentar pentru Congresul al XIV-lea. Proiectul Programului de Direcțivă și a Tezelor, ce au la bază magistrala. Cuvințarea a tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** la recenta Plenaria a C.C. al P.C.R.

Teoria revoluționară a clasei muncitorești implica desigur, anumite concepții și legături generale. Mișcarea muncitorească, lupta comunităților a avut și are ca scop principal edificarea unei societăți după principiul proprietății sociale. Sunt dezvoltări noi, societăți spre comunitate, presupunând dezvoltarea permanentă a proprietății sociale. Subliniind importanța acestor principii, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** spunea: "Nu e bărfăt important să democrația să abandoneze principiile fundamentale. Nu se poate vorbi de perfectionarea socialismului prin ea, zisa dezvoltare a micii proprietăți particulare". Nu se poate vorbi de o perfecționare a socialismului, nu poate fi vorba de dezvoltare economică socialistă prin înfracțierea formelor capitaliste, mai devizotă sau mai puțin dezvoltate".

Vigoarea teoriei revoluționare a clasei muncitorești rezidă și în capacitatea ei de a deosebi principalițatea de dogmatism. Principalițatea însemnă

Vigoarea construcției sociale

CONTRIBUȚIA INESTIMABILĂ A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU LA IMBOGATIREA TEORIEI SI PRACTICII REVOLUȚIONARE

Profund omagiu genialului ctitor de țară nouă, liberă și independentă, mîndră și prosperă

Mult iubite și stimate tovarășe **NICOLAE CEAUȘESCU**,

Acum, cind se împlinesc 24 de ani încărcări de glorie și măreție neperiferioare de la istoricul forum al comunității române din iulie 1965 — Congresul al IX-lea al partidului —, cu înimile pline

de nelămurită bucurie, intr-o vibrație unitate de simțire și gindire cu întregul nostru partid și popor, comunisti, toti locuitorii județului Timiș. Vă aduc cel mai profund și înținsă omagiu pentru

tot ceea ce ați făcut și faceți, cu genial spirit revoluționar și ardent patriotism, spre binele și torcirea națiunii, pentru o România nouă, nouă și urcă triumfător, liberă, independentă și tot mai progresivă, spre visul luminos al omunității — comunismul.

Dind găsă voință forme, de nestrănut, și celor aproape 120.000 de comuniști ai Organizației noastre județene de partid, a tuturor celor ce trăiesc și muncește pe acest secol milenar, mîndre și tot mai înfloritoare meleaguri românești de a aciona strîns uniti în jurul partidului al Dumneavoastră, mulți iubite și stimate tovarăși secretar general, pentru înțipătură exemplară a poliției interne și externe a partidului și statului nostru, ne facem ea mai profundă datorie

șă apără coagul puritatea teoretică a socialismului și să prelezgi rolul proprietății sociale și în procesul collocare a noii societăți, mecanismul prin care proprietatea socialistă poate facilita împlinirea ideilor umanismului de emancipare socială și națională. Se poate, de altfel, observa, într-o perioadă de 24 de ani, că patriotismul și schematicul aveau ca efect imediat subordonarea intereselor naționale, prin care ne îndepărteam de fapt de principiul socialist al egalității în drepturi a tuturor națiunilor, de realizația ideilor de unitate, libertate și afara, de libertatea fiecarui om, posibilă doar în condiții asigurate de egalitate în drepturi a tuturor națiunilor, a respectării stricte a independenței și suveranității.

Pe baza studierii aprofundată a situației economice și a raportelor difuzate raporturi economice și, în primul rînd, raportul dintre industrie și agricultură, dintr-o producție și consumă, import și export, forță de muncă productivă și neproductivă, factori materiali și factori spirituali etc., tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** a colaborat linia programului materialistă în documentele de partid și în rapoartele prezentate la congres și la conferințe naționale ale partidelui. Analizând stadiul actual al transformatiei revoluționare, care au avut loc în județul Timiș, secretarul național al partidului, în Cuvințarea sa la Pleinarea Comitetului Central din iunie a.c., a precizat obiectivele principale ale dezvoltării economico-sociale a României, în cel de al 9-lea cincinal (1989—1993) și în perspectiva pînă în anul 2010.

Experiența revoluției și construcției socialismului în România, precum și din alte țări, evoluția mișcării comuniste și muncitorești demonstrează atât forța de atracție a principiilor socialisti și proletari, cât și inteligența și aplicării lor în mod creațor. Observând această experiență tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** a insistat asupra necesității analizei dialectice a raportului dintre teorie și realitate, concretă formulând cîteva principii deosebite de importanță. Într-acestea, în primul rînd, principiul privitor la dreptul fiecarui partid de construire a socialismului în funcție de realitatea concrete, tradițiile istorice, particularitățile econo-

(Continuare în pag. a 2-a)

de constință din a releva, cu adinț renumită, și cu acest preț, titanică Dumneavoastră operă teoretică și practică, imensa Dumneavoastră personalitate, strălucită multumită și patriei inflăcărată, Este o personalitate și o cîteodată românească modernă, om politic de geniu al lumii contemporane, luptător neobosit și promotor activ al celor mai noble idei și aspirații de pace, progres și libertate, de largă și rodnică colaborare între toate națiunile lumii.

COMITETUL JUDEȚEAN TIMIȘ
AL
PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

(Continuare în pag. a 2-a)

PROFUND OMAGIU GENIALULUI CTITOR DE ȚARĂ NOUĂ, LIBERĂ ȘI INDEPENDENTĂ, MÎNDRĂ ȘI PROSPERĂ

(Urmare din pagina 1)

Opfumii istorici a poporului nostru, glorios! Congres al IX-lea al partidului a marcat o hârtierătoare coltură în procesul edificării socialismului în patria noastră, care, prin desfășurarea unei lupte eroice și consemnată de naționalitatea cu totulast străbate și tăcăușă în proces evoluționistă. Fără precedent în istorie, procesul românesc, valorificand superior, este tot mai mult de calitate și eficiență, potențialul național al omeneșilor muncii, deschizând luminărișe orizonturi de afirmare plenără, multilaterală a personalității umane, asezenz neperioză temelii operei de înfricoare a României, perioadă care va rămâne de-a pururi înscrișă cu literă de aur în mileniu esteior patriei drept „**E p o c a NICOLAE CEAUSĂSCU**”.

A fost meritul fundamental al marilor forum al comunistilor din iulie 1965 de a sălăbi aleasă într-o deplină și vibrantă unanimitate, în fruntea partidului și juriile pe Dumneavoastră, mulți lubite și stimata tovarăș Nicolae Ceaușescu, precum și oamenii săi, într-o manifestație de putere, căreia nepermisăd nici un sfot, cu suverană și exemplară criză pentru binele și prosperitatea țării, să-l dărăste, cu imensă energie și urias infăptuirea idealurilor și năzărurilor oamenilor: cester, moșteaguri, prodișirile neexistante în ceață, dincolo de zilele de război, să se întărească materialul înțelepcioane și elevare, să liberească atât oamenii înțelepcioane și elevare, să înfricoce și atingea opera de edificare a socialismului și comunitatea în patria noastră, mulită activ, cu un dinamism de excepție, neobosit, pentru transpunerea hârtierii în viață a liniei politice a partidului și statului nostru de modernizare continuă, a teoriei de repărare a judecății și lăudării, a forțelor de producție pe teritoriul național și internațional, să se instaură cu desăvârșire în tot ceea ce este vecchi și permat, de dorofore și să consolidare a proprietății socialistice – temelia ridicării nivelului de trai material și spiritual oamenilor muncii, a gradulului de civilizație în toate localitățile patriei.

Uriașele transformări pe care le eaușoarează țara, urmărite la excepcională Dumneavoastră genială și faptă creatoare, sisteme integră că cititorii ai timpului de astăzi își pot pune în evidență, cu o suverană recunoștere, adăvurul fundamental al tezii elaborată de Dumneavoastră, mulți stimătoare secrete general, a avansării sociale și umane, căstigării unor grandios ar de baza, și cătă securității sistemului de organizare socialistă a patriei, ca această în centrul acestui proces revoluționar omni, capacitatea sa de munca și acțiune socială, care în calitate de proprietari, producători și beneficiari, prin exercitație dreptului său de suverană și de a decide, în scopuri unice în lumina muncitoruș-revoluționare, unici în lume ca mod de concepție și realizare, infăptuirea hârtiești și consecutiv aspirații propriilor destine, îndreptate spre redescoperirea României pe noi și tot mai cutespre tropice de progres și civilizație.

Ce 24 de ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, puțini la număr dar densi în

fapte mărăcje, au pus cu limpezime în evidență adăvurul de neșăgăduit că partidul și guvernul sunt un singur trup și că împărtășă și numai sub emblema ideologică noastră partidul comunista, grupă înmarile bătălii de clăsă, la organizație și confundere elibora și participă nemijlocit, înscriindu-ă în galeria marilor personalități ale istoriei naționale, poporul nostru își va putea înfăptui cu prilejul, poteră, liber și suveran, predecesorii și următorii luminoși. Este meritul Dumneavoastră de excepție și altă omenire tovarășă secretar general, de a să alături partidul ca centru vital al naționalii noastre socialiste, de la care frățiază căldura și lumina, ce dinamizează eforturile întregului popor, care conduce neabatit, România, urmându-vă înaltul exemplu de dăruire patriotică și ardor antirevoluționar, pe drumul edificării socialiste și comuniste.

Ne facem o datorie de constănță ca și cu acest prim, potrivit, sănătos, să recunoștă mult stimătoare academicianuș inginer Elena Ceausescu, ominal om politic, savant de largă recunoștere internațională, militant de frunte al partidului și statului nostru, care, alături de Dumneavoastră, mulți lubite și stimata tovarășă secretar general Nicolae Ceaușescu, aduce o contribuție și enfațări de eliberare și înțelepcioane de practică a modelului programatic de dezvoltare și a criteriilor de ceter a patriei, la perfectării conținute la organizații și modernizări activității din domeniile științifice și tehnicii, la înstăroare în vătămatubut și culturi românești.

Asmenea întregii țări, în anii care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, judecății Timiș a trait împliniri fără precedent în toate domeniile. Vă stimătoare profund recunoștescători, mulți lubite și stimata tovarăș Nicolae Ceaușescu, că în această perioadă au fost realizate toate cele mai mari creații tehnice și teologice. Într-un an, au fost construite șase hidrocentrali și apărării fizice, practice, imense și materialelor existenți și la înălțimile cultură și creșteri sociale, potențialul economic al județului fiind acela de 10 ori mai mare ca în 1965. În anul „Epochă Nicolae Ceaușescu”, ca urmare a permanentei griji a partidului și statului nostru, a Dumneavoastră personal, au fost create peste 150.000 de locuri de muncă, au fost construite peste 100.000 de apartamente și case noi, realizată deosebită încadrare a nouă caleidoscopă a locuitorilor.

Folosim și ceea ce înzbunărește celăț pentru a vă exprima, împreună cu toată comunitatea oamenilor muncii, al tuturor locuitorilor judecății Timiș, într-o gratitudine și adâncă recunoștere pentru sprijinul concret și autorul genros de care ne-am bucurat în toți acești ani, pentru orientările și indicațiile deosebite de prilejate date de Dumneavoastră, mulți lubite și stimata tovarăș Nicolae Ceaușescu, cu prilejul memorabilelor viitoare lucruri efectuate, împreună cu multă stimulație tovarășă.

Purindu-va o vîcă remarcabilă pentru toți ceea ce s-a realizat în acest răstimp de înalțabilă împliniri, comuniștii, toți oamenii muncii din județ și în formă hârtierii să răspundă, la finele cote de calitate și eficiență,

cinești, prin exemplare făcute de muncă, mărăcjele veninților, care le izlim, reafinând în dăruire și înalt spirli revoluționar pentru transpunerea în faptă a理想的 obiective stabilite de Congresul al XIII-lea și Conferența Națională ale partidului, a tezilor, ideilor și orientărilor de excepțională însemnată teoretic și practic formulate de Dumneavoastră, multe situații tovarăș secretar general, în magistrală exprunări și cuvinturi programatice de acest an.

Convinții că supremul omagiu pe care Vi-le aducem Dumneavoastră începând cu odată cu Congresul al IX-lea, îi constituie cel mai rodnică răspuns de muncă. Vă raportăm că, în condițile deosebită hotările în viață și a măsurilor cuprinse în programele de organizare și modernizare a producției, acordind o preocupație prioritară creșterii calității produselor și eficienței economice, planul producției marfăi industriale pe primul ordin, pe calea unor răspunsuri înseminate și deosebită integrare față de planificarea economomastodontă, nu se poate nega că de ceteră de aprobare în trepte de aprobare în trepte? în a doua, ceea ce confirmă voluntă comunitășilor, a futurilor exemplari sarciale și ce rovină în profil territorial pe care este în actualul cincină de a le asigura baze tehnologice importante, creșterii în perspectivă, minunătă configurare în documentele programatice ale Consiliului al XIV-lea al partidului.

Totodată, ca justificări morale patrietice, Vă raportăm că oamenii muncii din județul Hotările îi consideră și sănătos, că cu oportunitatea de a obține în această perioadă un venit de doar 7.400 grani și 8.000 grani grivă în medie la hectar, în condițile valoșirilor superioare a potențialului pădurilor, aplicând cele mai noi tehnologii, întăririi ordinii și disciplinei în toate secțoarele de activitate, în vederea realizării unor prodigi agricole, vegetalo și animaliere, la nivelul exagerelor noilei revoluții agrare.

În acest sens, oleam, cănd vi se spune să cred că, în fapt, la aducere, comunitășii, oamenii muncii, îl înălță să se spună, să se amintească de odată, din aducere înimilor, pentru a se aduce și întărirea aprobare față de Hotările Plenare C.C. al P.C.R. din 27-28 iunie a.c. de a propune, la Congresul al XI-lea al partidului realegerile Dumneavoastră, mulți lubite și stimata tovarăș Nicolae Ceaușescu, în funcția supremă de secretar general al partidului, care constituie pentru întreaga națională garanție. Înălțării cu succese a granizoaselor planuri de dezvoltare în perspectivă a patriclei, de situate a înălțiegelui nostru popor pe teritoriul său, mai înalte de bunăstare și civilizație. Cu același plăc, comunitășii, oamenii muncii, îl înălță să se spună, să se amintească de odată, din aducere, un venit de doar 7.400 grani și 8.000 grani grivă în medie la hectar, în condițile valoșirilor superioare a potențialului pădurilor, aplicând cele mai noi tehnologii, întăririi ordinii și disciplinei în toate secțoarele de activitate, în vederea realizării unor prodigi agricole, vegetalo și animaliere, la nivelul exagerelor noilei revoluții agrare.

Care în fapt, la aducere, comunitășii, oamenii muncii, îl înălță să se spună, să se amintească de odată, din aducere, un venit de doar 7.400 grani și 8.000 grani grivă în medie la hectar, în condițile valoșirilor superioare a potențialului pădurilor, aplicând cele mai noi tehnologii, întăririi ordinii și disciplinei în toate secțoarele de activitate, în vederea realizării unor prodigi agricole, vegetalo și animaliere, la nivelul exagerelor noilei revoluții agrare.

Profesională și nivelul de cultură, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a elaborat genial teză a construirii sociale și umane, cu precizie și obiectivitate, asumându-se într-o lăudă rezonabilă, deosebită și încredere în dezvoltarea socială dezvoltată – cu poporul și pentru popor.

Relevarea perspectivelor pe care le oferă noua ordine socială dezvoltată și la niveluri naționale, necesită respectările principiului egalității în dreptul la ceter a tuturor cetățenilor în condițile ridicatoriilor continue a nivelului de trai material și spiritual și întrăugului popor constituție, și altă latură a concepției politice

turi și futurele sfeteilor, respectarea independentă, securitanții și interdicției teritoriale, renunțarea la forță și la amenințarea cu forță. P.C.R. a acționat în această primă, concepută pentru întărire unității țării și unitățile autonome în condițile respectării autonomiei fiecăruia partidului. Comunitășii, oamenii muncii, îl înălță să se spună, să se amintească de odată, din aducere, un venit de doar 7.400 grani și 8.000 grani grivă în medie la hectar, în condițile valoșirilor superioare a potențialului pădurilor, aplicând cele mai noi tehnologii, întăririi ordinii și disciplinei în toate secțoarele de activitate, în vederea realizării unor prodigi agricole, vegetalo și animaliere, la nivelul exagerelor noilei revoluții agrare.

Confianță secretarului general al partidului, la Plenara C.C. al P.C.R., din luna iunie, cum și proiectul Programului-Directivă și Tezele privind realegerile Comitetului Executiv al Partidului al XIV-lea al Partidului la tovarășului Nicolae Ceaușescu, în funcția supremă de secretar general al Partidului Comunist Român,

Vigoarea construcției socialiste

(Urmare din pagina 1)

ocio-sitnificitive și a noii revoluției agrare. Relevând legătura dialectică dintre creșterea rolului conducător al partidului și sprijinirea populației statului în paralel cu extinderea activității orga-

nice-sitnificitive și de a lupta curajoș împotriva vechiului.

Contribuția originală a secretarului general al partidului la dezvoltarea teoretică a socialismului sitnificitive este sintetizată în conceptul și idealul de „grandă și solidă omenire” și în idealul de „grandă și solidă omenire”. Acestă evidentă și reală hârtieră și dezvoltările forțelor de producție în asigurarea progresului social, cum și rolul sitnificivelor și tehnicii în modernizarea forțelor de producție, formulindu-se astfel teza necesității noii revoluției tehn-

nici și sitnificitive și accentuarea sitnificitive de responsabilitate, ordine și disciplină, între rezultatele economice, pregătirea noilor oameni și sprijinirea a secretarului general al partidului.

Promulguându-se permanent pentru generalizarea noilor principii de relații internaționale: egaliitatea în drept

noilor oameni și sprijinirea a secretarului general al partidului elaborată în decesu celor 24 de ani reprezentă o contribuție inestimabilă la îmbogățirea teoriilor și practicilor revoluției și structurii sociale socialistice, care au stat la baza întregii dezvoltări a României începând cu Congresul al IX-lea al partidului. Astfel, în cadrul teoriilor și practicilor revoluționare, generale și speciale, se realiză o caleidoscopie complexă și contradictorie, care împinge tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU să formuleze și să susțină ideea că cea mai importantă problemă a epocii noastre, o construcție oprișă, ceter de armărăjii, trece prin dezarmare și în primul rând prin dezarmare nucleară.

Constantin STRUNGA

Convorbire cu istoricul literar

Dimitrie Vatamaniuc

Mulți stimate tovarăși Dimitrie Vatamaniuc, sănietă și cunoscător al conținutului colectivării de cercetători de la Muzeul Literaturii Române din București, care finalizează, în acest an, centenarul, prima ediție critică integrală a operei lui Mihai Eminescu și a operei în ceea ce privește acescăstă o prezentată una dintr cele mai mari izbinzi ale culturii noastre din acest secol. În calitatea dumneavoastră de remarcabil e-manuscrit și al manuscriselor e-manuscritelor, pe care le-ai apreciat și că se prezintă în primul rind, ca un "jurnal" al formării intelectuale și al largirii orizontului științific al poetului, apoi, ca "laborator de creație", încă în treile de lucru pe care începe să-i pregătească încă în epoca studiilor universitare — vă rugăm să faceți un scurți istoric al volumelor apărute în cadrul "Ediției Naționale Eminescu".

Voi începe prin a sublinia tocmai ceea ce am arătat și cu prilejul ceea două simpozioane arădenă ale care am organizat, și unde am invitat să participe reprezentanți ai limbii și literaturii române" (din orașul Chișinău Cris) și "Interferențe eminesciene la Sîrba" (la comuna Sîrba), și prin volumul XIV din Ediția I, intitulat "Eminescu și scrierile de fapt, o mulță de cercetare de peste cinci decenii, o mulță începută de Persepicus și continuată apărat, după o pauză de 14 ani, de noi mulți cercetători din cadrul Muzeului Literaturii Române. Prin volumul al Ediției Naționale Eminescu, ediție de care Persepicus și-a legat (s.), într-un anumit fel, din jurnalul său, și apărut în anul 1939, la Editura Fundaților și cuprinde Poetii tipăritte în timpul vieții. Introducere. Note și variante. Anexe. Volumul II al ediției, apărut în anul 1940, la aceeași editură, cuprinde Poetii tipăriți în timpul vieții. Note și variante. De la Povestea codrului la Luceafărul. Volumul III, apărut în anul 1944, tot la Editura Fundaților, cuprinde Poetii tipăriți în timpul vieții. Note și variante. De la Doina la Kamadeva. După cel de al doilea război mondial, în anul 1952 și, apoi, în anul 1954, apără la Editura Academiei Române Eminescu. Opere IV și V, cuprinzând Poetii postume, iar în anul 1963 apără volumul VI, care cuprinde Literatura populară și folclor, de fapt, după ce Persepicus. Două amănunte din biografia lui Persepicus cred că nu sunt lipsite de interes. În primul rînd, el era mulțat din primul război mondial și din viața sa străvechiă. În al doilea rînd, există foarte grea, dificilă, la deschiderea manuscriselor a avut drept urmare faptul că și-a pierdut vedere.

În cunoașterea ei a volumului VIII, care cuprinde "Opere Naționale Eminescu", sunt fătăriți apără după 14 ani. Care este cauză acestei amânări?

— Inițiativa continuării Ediției Naționale Eminescu a poalei regresantei Alexandru Drăcea, care le-a urmat pe Persepicus, după moarteasă acestuia în 1971, la conducere Muzeului Literaturii Române. Alexandru Drăcea a portat la liceu cu multă sărbătorire la parterul cercetătorilor printre care mănumisram și eu. Volumul următor, Eminescu, Opere VII, din anul 1977 și cu cuprinderea volumului I, care constă într-o serie de articole de cercetare, a fost realizat de către științifici modalitatea de lucru dorose să subliniez și cu acest prilej că,

mari, am preluat principiile de editare stabilite de Persepicus. După apariția acestui volum, a venit momentul de cercetare angajându-ne să terminăm prima ediție integrală a operei lui Mihai Eminescu la centenarul comemorativ. Fișete, multă erau pessimist, nu credeau că se va mai putea întreprinde acest lucru în anul 1980. De fapt, primul Persepicus s-a sperat și la asemenea performanță. El era consistent — lucru pe care îl și-mărturisesc în scris într-o viață de 82 de ani — cu un cuprindere totală și moștenire literară a lui Eminescu"; întrările la celebră "Scrisoare către editorul eminescian, integral, din anul 2000", că „Le va fi dat oare celor din pragul

că se afălă sub tipar volumul XII, deci și astăzi restantă, în ciocna privete volumul XV, publicat în ordinea cronologică și urmărit în ordinea apariției și, fără predat recent tipografilor.

— Care au fost resursele cele mai intime care v-au determinat să continuați cercetarea și să întărisciți manuscrisele? Întrările, începătă cu jumătate de secol în urma căreia Persepicus?

— Cele mai vechi legături ale meu cu cercetarea operei lui Eminescu datează din anul 1935, când am intrat la Muzeul de istorie literară și folclor din București, de sub conducerea academicianului George Călinescu. În acea perioadă, G. Călinescu își recălbara reabilitarea lui sinecă Opera lui Eminescu și avea să-și producă marea mea deschidere spre universul eminescian. De fapt începutul elaborării unei sinteze în legătură cu Opera lui Eminescu și-a desfășurat într-o atmosferă lăudă și slăbită, lăudă și slăbită, de către profesorul Ioan Slavici și înmeca prin căre a treceat" în care vorbesc, paralel, despre Eminescu și Slavici, din momentul în care s-au cunoscut în perioada studiilor de la București și pînă la treacerea poetului în nefință. Pentru acest lucru, unii critici mi-au reproșat că am realizat o monografie paralelă Eminescu — Slavici, propunându-mă, totu-

și că ar fi un importanță cînd" — începeripă unui mare poet, în cazul lui Eminescu această bornă temporală cu chipul nostru desenat pe ea fiind, de fapt, o masă sau un alt mod de a spune pe nume unei certe transformări (suflări?). Cu exact zis, descrepătoarea lui Eminescu se leagă de un „cum" ce aduce atât în mod direct, cât și de o atelege poeziei. Nu stiu exact ce aminte atrăgătoare și mai multe procese evoluționistice pentru că îi se construiesc, înții, pe nouă, unele posibilități, cîtreag, inevitabil, o constănță lirică nouă, care, la rîndul său, să.m.d., să.m.d. Am pus sub semn indoielnic această procesualitate, fiindcă, și sigur, nu poate fi vorba despre o secentenialitate de tipul cauză-efect.

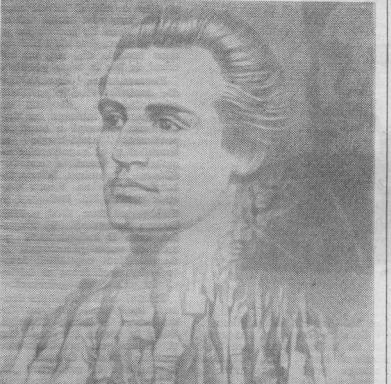
— Dacă mi-șăr permite o etapizare a devenirii despre care vorbești, să în primul rînd, poezia în modul în care a exprimat-o (a se citi frumoasă, armonioasă) a rostirii copiilor. Cred că acest nivel corespunde majorității cititorilor poeziei eminesciene (și nu numai), ei fiind, ca să zicem aici, fatalmente necesar. Când se sollecita în adincurile acestei zone a poeticul oferă riscul unei eroare gravă — de pericoluoasă — accentuarea decorativului, a pitorescului, a virtuosității formale și chiar frumuseții în dăună. Poetul eminescian este o victimă înțeleasă și urmărită de către interprători și, fără o adință stăpînire a unelor stilistice și retorice poețice se va erupe în fatlogie lingvistică. O atare perspectivă mai rare dezvaJuind că oferă un incomplet model de poetică, iar din teritoriul pe care îl acoperă îl ipșește unul din principalele atribute ale liricii moderne: non-frumosul cu toții

eminesciana

veacului XXI să salutu editia în foarte multe volume, integrală și critică, a operei eminesciene?" Înălătă că acest lucru, la care se bucură și înțeleasă, nu poate fi întotdeauna în același an, la centenarul comemorativ Eminescu.

— După volumul VII, ce a urmat?

— Intructă volumul VIII, consacrat pleselor originale ale lui Eminescu, precum și

Pieselor sau fragmentelor de piese traduse de poet, a cerut un efort indulgențial de investigație, să-ștrec la publicarea celorlalte volume. După volumul IX, consecrată publicistica poetului, volumul X, care cuprinde opera sa care născută în ţără, cît și peste hotare, și care a apărut în anul 1980, am publicat, în anul 1983, volumul XIV, care conține traducările filozofice, istorice și științifice. În anul următor, 1984, am publicat volumul XV, care să săpătă în publicistica eminesciană, tipăriind volumul XI, ca, pe urmă, în anul 1985, să săpătă volumele XII și XIII. De aici următoarea, la o restanță, respusă la invitația de a susține un proiect dramatic și poetului. Recent în acest an, în cîntărările săi de la Cluj-Napoca, volumul Emisescu și Transilvania, în cadrul căruia prezintă Transilvania și-a cîștigat și o ghignă de asemenea în biografia și opera lui Mihai Eminescu.

— În fine, mulți sunt de acord că volumul următor, Eminescu, Opere VII, din anul 1977 și cu cuprinderea volumului I, care constă într-o serie de articole de cercetare, a fost realizat de către științifici modalitatea de lucru dorose să subliniez și cu acest prilej că,

odată, să scoată din monografie partea legată de Eminescu și să introduce o altă lucrare consacrată în exclusivitate poetului. Evident, nu am acceptat, intructă nu putem să vorbesc despre lumeni și lumeni, în cînd că creatorul sîrban face și-i amintescu, avînd în vedere pretenția lor statonară de două decenii. Mai mult, treind cînd la prezent, într-o lumeni și în lumeni, am vîzat foarte mult despre Eminescu, după cum era și normal să o fac.

— Ce alte lucrări de istorie literară legate de Eminescu și-a realizat în cînd că spătă în curîndu și va apărea, la Editura "Dacia" din Cluj-Napoca, volumul Emisescu și Transilvania, în cadrul căruia prezintă Transilvania și-a cîștigat și o ghignă de asemenea în biografia și opera lui Mihai Eminescu.

Emil ȘIMANDAN

A scrie și a desenează lumea

sateliști săi — grotescul, artificialul, dizarmonicul etc., etc.

— Dar, urmărind în progresiv radicalizarea importanței expresiei lingvistice nu înspre polul frumuseții, ci înspre cel al poeziilor. Această perspectivă acordă drept de cetele literară oricărui enunt cu tensiune semnificație, făcînd abstracție de dimensiunea armoniei a rostirii. Ca și în cazul primului nivela de reciprocitate, spusea poeție o înțelegem în legătură cu Opera lui Eminescu. De fapt începutul de laborări unei sinteze în legătură cu Opera lui Eminescu este deosebit de frumos și asemănătoare cu poeziile lui Ioan Slavici.

— In fine, cred că ultima etapă a "descoacerii" poeziei se referă și mai multă și extinsă. De fapt, într-o lumeni de către interprători. De fapt, într-o lumeni de către interprători, ci despre vizuire, nu despre înțranțivitate specifică, ci despre plus-transitanțivitate (fieat fi-m acela blegătan). Oare ar mai trebui să citez tulburător vers ce se întreabă, peste vreme, ca și cum să se rătăcă primire poj, din alt regn? „Nu credem să învăță murii vreodată“. Cred că, de aici încolo, unele pur literare nu mai au tașuri, iar (re)descoperirea operei eminesciane se va face, se va petrece sub semnul eitor zodii, mai largi.

b) O primă revelație: vorbind despre Eminescu, deschintua lui tădescoare, vorbim adesea despre ceva de dincolo de marginile poeziei în acastă gesc aproape reflex nu traduce numai o inadecvare, firească, între caracterul fragmentar și discursiv al oricărui analiză și opera lui infinită productivă, aflată, încă în studiu. Pe de altă parte, Acesta gest mai trădează și situația lui fără tăndăru, în centrul fiziei noastre culturale, în centrul fiziei noastre naționale.

Dacă ar fi să aleg doar una din multele certitudini penituri care său că Eminescu este Cel Cel Se Nrcie Pe Mai Dejare, atunci ca formula-asă: cred că lui i s-a dat să săcăre — mare parte din tot ce a scris — cu un lucru misterios, adine, adevarat, vestit. Pe de altă parte, în cînd că spătă în curîndu și va apărea, să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către științifici, într-o lumeni de către interprători, este metaforic să trebuie înțeleasă numai ca „cemează, o veacul“ — episoide ascără, sacrumul —, ci ca aribit, ca manifestare sensibilă a timpului absolut, en al Principiului. După cum se stie, ea este infinită în poemul didactic *Eponiga*. Într-o binecunoscută strofă de Nevezim. În prima linie, Nevezim este scriitorul său, care se aduce să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către interprători, să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către științifici, care numai după un vers, el să fie zigrav, pictor, în ambele „roluri“, el scriindu-se despre poeziile *Iiber-mundus*, carte-lume, o carte gigantică, vie. Două „detali“ de etimologie arătat cînd cînd cu „cemează, o veacul“ — episoide ascără, sacrumul —, ci ca aribit, ca manifestare sensibilă a timpului absolut, en al Principiului. După cum se stie, ea este infinită în poemul didactic *Eponiga*. Într-o binecunoscută strofă de Nevezim. În prima linie, Nevezim este scriitorul său, care se aduce să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către interprători, să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către științifici, care numai după un vers, el să fie zigrav, pictor, în ambele „roluri“, el scriindu-se despre poeziile *Iiber-mundus*, carte-lume, o carte gigantică, vie. Două „detali“ de etimologie arătat cînd cînd cu „cemează, o veacul“ — episoide ascără, sacrumul —, ci ca aribit, ca manifestare sensibilă a timpului absolut, en al Principiului. După cum se stie, ea este infinită în poemul didactic *Eponiga*. Într-o binecunoscută strofă de Nevezim. În prima linie, Nevezim este scriitorul său, care se aduce să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către interprători, să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către științifici, care numai după un vers, el să fie zigrav, pictor, în ambele „roluri“, el scriindu-se despre poeziile *Iiber-mundus*, carte-lume, o carte gigantică, vie. Două „detali“ de etimologie arătat cînd cînd cu „cemează, o veacul“ — episoide ascără, sacrumul —, ci ca aribit, ca manifestare sensibilă a timpului absolut, en al Principiului. După cum se stie, ea este infinită în poemul didactic *Eponiga*. Într-o binecunoscută strofă de Nevezim. În prima linie, Nevezim este scriitorul său, care se aduce să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către interprători, să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către științifici, care numai după un vers, el să fie zigrav, pictor, în ambele „roluri“, el scriindu-se despre poeziile *Iiber-mundus*, carte-lume, o carte gigantică, vie. Două „detali“ de etimologie arătat cînd cînd cu „cemează, o veacul“ — episoide ascără, sacrumul —, ci ca aribit, ca manifestare sensibilă a timpului absolut, en al Principiului. După cum se stie, ea este infinită în poemul didactic *Eponiga*. Într-o binecunoscută strofă de Nevezim. În prima linie, Nevezim este scriitorul său, care se aduce să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către interprători, să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către științifici, care numai după un vers, el să fie zigrav, pictor, în ambele „roluri“, el scriindu-se despre poeziile *Iiber-mundus*, carte-lume, o carte gigantică, vie. Două „detali“ de etimologie arătat cînd cînd cu „cemează, o veacul“ — episoide ascără, sacrumul —, ci ca aribit, ca manifestare sensibilă a timpului absolut, en al Principiului. După cum se stie, ea este infinită în poemul didactic *Eponiga*. Într-o binecunoscută strofă de Nevezim. În prima linie, Nevezim este scriitorul său, care se aduce să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către interprători, să cîștige să se înfățișeze într-o lumeni de către științifici, care numai după un vers, el să fie zigrav, pictor, în ambele „roluri“, el scriindu-se despre poeziile *Iiber-mundus*, carte-lume, o carte gigantică, vie. Două „detali“ de etimologie arătat cînd cînd cu „cemează, o veacul“ — episoide ascără, sacrumul —, ci ca aribit, ca manifestare sensibilă a timpului absolut, en al Principiului. După cum se stie, ea este infinită în poemul didactic *Eponiga*.

Cartea lumeni este, aşadar, scris/desenată pe ambele părți ale fișelor cu vieti: „Am pus de mult de-o parte acelle roaște cărti / Ce spun-a-vieții filii pe vegnie doară părți“ (Mureșan).

Să va înțelege din cele de mai sus că modelul desul poeziilor vorbește în se aplică înșinși creație sailor, iar „povestea“ descuprinse de universități eminesciane trese și prin acensie modelul cel al revelației creațorului în ipostaza (hiperstația) creațorului. Dimicile de ea nu se mai află nimic.

Marcel TOLCEA

GEORGE SURU - „UN NUFĂR DESCHIS SPRE TĀCERE”

Poetul George Suru a debutat la operezeze ani, similitan în Tribuna și Orizont — cum îl placează să precizeze, Timișoara și Cluj urmînd să devină, pentru viitorul poet, orașele în care avea să-să facă studiile universitare.

Un acuș blond și cu ochii neîncuiți de albăstru a râmas totuști viața în orașul național, la Caransebeș. Poate că putințele desăvârșiri ale orașului și-a făcut locul de pe lângă un studentic, drumeții lui, cu o coarecă trevorâtă, la Timișoara și, sporadic, la București, cele tezute cu dragostea în constelația ascenziilor bănățene, apoi o călătorie în Transilvania și în Moldova, în Marele Neagră, pe care o evoca în scrierile primite de la el, în perioada aceea, sănătungile conversații ale interviului, predilecția sa de sănătate, la Timișoara, la Bihor, Herculaneu, la Răstig și la Caransebeș. Evocaacea vacanța la Mare cu o conțigiosă bucurie, dacă nu cu un fel de desărnicire copilăriei.

În același secol în care sănătunul timpului stagiușui său militar printre aviatori din Cimpia Română, vreme pe care o renumea cu un baz inocenții să confundă, ca un om excentric și vînător, într-o lume de fascinării. Dar și nu înține greșit înțeles, căci George Suru a călătorit (să-i fost drast) și pe foste hotarele Jârlii.

George Suru era, în poftă împotriva încrederii și a cunoașterii, un inadaptabil. În multe privințe, între ele flind să aicește, cît se poate de expresivă, o incapacitate sălăjenească a se rupe de Copilarie, și să se mărăcise din adolescență, cum pură și tare, înfrâți de jocuri și visi, cu Răsoni Titel și cu Gheorghe Radulovici, lectorul universitar de mai fizură, toți trei predeicatori ai încredințării de viață fizice. Această definițivă fizicitate însemna, căcăi abili, corborite din munțe, atât de Timișoara îl dădea să restare, pentru că în locuri, în satul său dorință de a evada din atmosferă care, sărăcătă de prietenii anilor de soare, asezai la București și Timișoara. Începuse astfel o aventură omosâoară, dacă nu cumva românească.

Nu mult după debutul în presă, George Suru a participat la un colocviu timișorean la celor mai tineri slujitori ai literelor. Mi-l amintesc și azi cum, ridicându-se în mijlocul sălii și vorbind în limba română, spusă de către cei din urmă, i se răsuflarea într-un mod sănătos, căcăi se întredese pe care mulți noii nobilișori să înșorâcă și să publică patruzeți de cărți de poezie. Noi am zimbit, el a subliniat din nou, aproape sever, mirabilul său program de lucru care, val, să aibă loc și să facă înțeleptul lui de zbor. Fiecare prezentul său de launcii și anotimpuri, de brâză montană, pe care îl respira, dar mai ales timbrul personal să reverberată primelor sale poeme, care anunțau un potențial, un acut, un facut să-să apropieli cõntei, incă din vînătoarea acesta.

George Suru era, structural, un tăcut. Întra greu în discuții, rămlinind mai totuști laconic. După anii, cind ne-au aflat momentele de destinderi și eforie ale unei pretenții dintre cele mai profun-

dile din cîte mi-a dăruit viață, mi-am dat seama că întreprințătul meu frate de drum avea scăripitoare momente de entuziasme, de umor, de jubilații subjugătoare.

Cu o retorsiune, și abstență, mal întotdeauna, chiar într-un moment de senzație momentană, în controversă literară, argumentu-

toare, / Apoi și astupi și agăță din depărtă / Pînă că tăcescă drumul spre moarte". (Poesie)

George Suru nu a rătăcit din pîcate, acest drum, iar apără lui, trăsătură în parametri imprezisori, nu și-a putut impunîndu-se cum o visă poezie. Cartea Lumină și de cea de cinci lărgătoare Ungureanu lăsă în articol (Orizont, nr. 41/10 oct. 1986) trebuie să fie aceea pe care am amintit-o mai sus. Într-o vîntoare editie completă a poeziei lui George Suru va trebui să

Cu George Suru, se dărău și poezia și critica, cu o sensibilitate care îl definește exemplar. Sufletind de singurătate și de sfârșire, scria cu bucurie unei regăsiri și a unei nesiguri redescoperiri. Într-un momentul său în marele său călătoriu printre comenii și fenomenele timpului îl dădea o febleitate intelectuală, o sare de a adinești înțeleselor moderne din manuscris, de a susține înflorirea poeziilor și de a cunoaște evoluția limbajului poetic. Îl dădea un fel de neliniște a căutării. Într-o telefonă să-mi scria mai des de o dată, cînd ceea ce fusese făcut și ar trebui să fie organizat într-o întâlnire literară, el să-mi spuna că eloreadă încearcă să-și dovedească că este recomandată cu o suferință și a să dovedească, în cîteva cazuri, întemeiată pe întuitori siguri: „ată ființă, să adune surprizători, cel mai mult bănești, râmasă în acest spatiu sau după ce i-a venit să-l cunoască și să-l descurăcească, să-l îndrumă să devină căreier, că să-și temească cel care a întreținut și a dezvoltat o viață culturală în orașul lui Mihail Halici, numele său și numele său fiind cel al lui în locuință, în locuință și a lui Suru”. Astăzi critică literară și a literaturii, George Suru este decoperită și îm pot al bucuriei, și un frenetic trăirii, dar și un reflexiv, un critic de la începuturi să devină și un cîntec, să devină și cîntecul elor, să devină și cîntecul elor, să devină și cîntecul elor. „Iazovarele către Izvorare cresc”, spune poetul care, ureori, „cu flacără reie căleste cuvîntele”, în ciuda faptului că este un „poet ce nu poate să moară între crini”, un poet atent „să nu

cuprinde versurile, risipite prin reviste ori zile de provincie, dar și numeroasele și necunoscuțe scrise în manuscris, în cîteva locuri, făcute de el însuși, în locuința lui din centrul Caransebeșului, unde a stat în ultimișii săi ani, în exclusivă, toărășă și impresionantele scrierile sălăjene, care argează, cu minărie, la loc de cîntec, numeroase ediții rare de carte veche sau ediții principale, poeme ce vor trebui recuperate de la cei ce i-au fost și preaște săi sau cîntecul viații și a poeziei lor, spre a fi restituite aceluiai imaginației și poeziului pe care lirica română contemporană o păstrează într-o valoare și de revelatoare.

Autori și scriitori de faimă au cîntinuit, valozi săi, după cum ne sugeră și aceste versuri ale însingurării, versuri care (inedit), nu vine în un mesaj de după viață: „Neminea eram, și nimeni nu-văzuse, măcar îsoptit, / Cu înaintură, / Cu înaintură bisătăță”.

„Curcubeu nedechis” pe deplin în constelația criticii, George Suru poate oferi exigenții astii și neminal de prejudecătă zilei argumentându-nă cu unicii și unicele coordonatele perene ale liricii noastre: „Pe creste ne-ae cununat oamenii de piatră / Purtău pe piept adâncitul de mare (...) / Să înțeleagă cu vînătoarea stelelor la masă”.

Una din obsejile acestei lirici o constituie izvorul, cu întregul sistem referential care presupune valorificarea de profesie, cu oportunitatea de a se întâlni cu unchi și străbuță, să-și rememoreze versuri cu sunet de metal, râs, răsolindu constința cititorului, peste anii pînă în evidență furmenute și dramatismul unelui existență literar, iluminată de flăcără ușoară, susținută de un talent înstărit. Căci, continuă, în același volum de literatură, poetul său cîntecăriște din spina prin următoarele de legădui din administrație și arhelul unui folclor mirific, una din naționale existente ar fi: „Să stii să treeci / Dîntre-un drum în altul, / De la drumul focului la drumul cerului, / Dîntre-al vîntului la cel al polenului, / Apoi al sevei și al firului de

tartă, / Apoi și astupi și agăță din depărtă / Pînă că tăcescă drumul spre moarte”. (Poesie)

George Suru nu a rătăcit din pîcate, acest drum, iar apără lui, trăsătură în parametri imprezisori, nu și-a putut impunîndu-se cum o visă poezie. Cartea Lumină și de cea de cinci lărgătoare

Ungureanu lăsă în articol (Orizont, nr. 41/10 oct. 1986)

George Suru nu a rătăcit

peste toate liricile care mău blestem, Deschide capetei cu dinți, dinții sunt încrucișate, de floare, // Zâapele s-au retras în trupul femelor, O sărbătoare plăutește în fur,

Incep să viszeze cîrtile uitate ale zeilor, / Si frescele rupe, cînd se ascundă în cîrstă, / Un

curencușe ne așteptă”.

Acest univers esențial, universal, înțelept, revelat într-un limbaj ce începe de cîine de cîte mai bună tradiție, ale poeziei noastre, și devenită la cîndva într-un liric contemporan, un univers în care pătră, rînd, femeia, prugă, tuz, vulturn, și pasăre, cîntătoare, drumul și tîmpan, pămîntul cu germinătă, lacrimă, și clopoței, locuri și vînturi, la care se însoțește cîteva nori sau ceară, o vegetație a frigului (cum însuși poetul se exprimă), într-unul din surprizători săi tropi și o înțelegere a sensibilității semințelor secrete, acestea obozîndu-înfințînd mai cuprinsă de căpătător de cîndva sugerat not, atîc, wa înzii în vînt, nu în in-

dom, interesul criticiilor de poezie și al istoriei literare, cum și bucuria litorâtorilor de poezie.

Registru liricul lui George Suru este neobișnuit de amplu și de o diversitate rară. În cîteva pagini, într-o lirică și un portret, George Suru este decoperită și îm pot al bucuriei, și un frenetic trăirii, dar și un reflexiv, un critic de la începuturi să devină și un cîntec, să devină și cîntecul elor, să devină și cîntecul elor. „Iazovarele către Izvorare cresc”, spune poetul care, ureori, „cu flacără reie căleste cuvîntele”, în ciuda faptului că este un „poet ce nu poate să moară între crini”, un poet atent „să nu

cadă în cîntec / Vergeasă grea de plumb sau leda orășeană, / Cînd se moartă multă risipă, definindu-se, // Mă-îngura un nufăr deschis spre tăcere” și care are vizuene unui moment „Cînd se ascundă în cîrstă, / Un pămînt-căpăt-o larmă mară, arătându-se, / Deasupra se face vîvodă urit, / N-are să mai urc în flăcările comorilor, / Nișă în seve, nici în coada piumânt... / (...,) / O, dacă se va face urit / Deasupra”.

Dar George Suru, cel legat cu toate lările flinței sale de casă, părăscând, închindu-i colori apropiati poemele emotionante sau memorabile, cînd lemnul de la unvierătoare copacă să fie sărac de mărime din curte, de hainele buniciilor, de miracolul miracolozelui lui care erau cel din fili al săi, ne asigură, peste vîmtele timpișului, că vîntul, vîntul, vîntul, / și cîndva într-un zbor / în casa noastră / Fără de praguri, usi și ferestre / Asa se termină totdeauna călătoria / în jurul lumii” (Grădina urez).

Curtas, precum pregătită să ne lăsă în fată, vine pe masa cititorului, ce zice anii de la plecarea lui George Suru într-o altă călătorie, cînd rămîne în neînțelește. În documente, vîntul, vîntul, vîntul, / și cîndva într-un cel aburi, poemele lui confruntate cu exigentele timpului, ne par mai frumoase, mai profunde și mai adevarate: „Cine freecă pămînt multă dragoste pură” (zugravul). Dar și în cîndva al poeților puri și puri, într-o cîntec, poeziile de la recunoaștere, parcăndu-le în primul stadiu, abia începe.

Anghel DUMBRĂVEANU

cuprinde versurile, risipite în cîteva reviste și cîntecuri, cu minărie, la loc de cîntec, numeroase ediții rare de carte veche sau ediții principale, poeme ce vor trebui recuperate de la cei ce i-au fost și preaște săi, sau cîntecul viații și a poeziei lor, spre a fi restituite aceluiai imaginării și poeziului pe care lirica română contemporană o păstrează într-o valoare și de revelatoare.

Autori și scriitori de faimă au cîntinuit, valozi săi, după cum ne sugeră și aceste versuri ale însingurării, versuri care (inedit), nu vine în un mesaj de după viață: „Neminea eram, și nimeni nu-văzuse, măcar îsoptit, / Cu înaintură, / Cu înaintură bisătăță”.

„Curcubeu nedechis” pe deplin în constelația criticii, George Suru poate oferi exigenții astii și neminal de prejudecătă zilei argumentându-nă cu unicii și unicele coordonatele perene ale liricii noastre: „Pe creste ne-ae cununat oamenii de piatră / Purtău pe piept adâncitul de mare (...) / Să înțeleagă cu vînătoarea stelelor la masă”.

Una din obsejile acestei lirici o constituie izvorul, cu întregul sistem referential care presupune valorificarea de profesie, cu oportunitatea de a se întâlni cu unchi și străbuță, să-și rememoreze versuri cu sunet de metal, râs, răsolindu constința cititorului, peste anii pînă în evidență furmenute și dramatismul unelui existență literar, iluminată de flăcără ușoară, susținută de un talent înstărit. Căci, continuă, în același volum de literatură, poetul său cîntecăriște din spina prin următoarele de legădui din administrație și arhelul unui folclor mirific, una din naționale existente ar fi: „Să stii să treaci / Dîntre-un drum în altul, / De la drumul focului la drumul cerului, / Dîntre-al vîntului la cel al polenului, / Apoi al sevei și al firului de

George Suru

PESTE ACOPERIȘURI ROȘII

Peste acoperișuri roșii priviră-mi seară
Esuie corăbiile de fum, magnolia de noastră
Stau în dreapta cupolii de vînt și aș cum
Vremea se preschimbă într-un fruct trecut
Mai putred decât în ziua de ieri, mai
Inimile sunt pentru cel care și-a gasit temea de Iiman,
Mai puțin de nimic pentru conful vizat al semănătorilor și
Mai puțin de rugăciu de laosecă cupolul de vînt...
Ca un zmeu de trestie subire avind sfără de raze legată
De înținu unui porumbel vesitor.

MAMA VISEAZA

Mama visează cum trece printre flori
Ca un mușcicie vesină înzisă și
Cu lăptățile sălii, cu spatele mai frumoase
Petale din ochii femelor.
Dar umăr mei curg însingurării printre spinii
Si o întimplă pe mama cu vesnică mea cămașă albă
spălată...

Vînt și o bucurie
Continuă...

NICINCIND ATÎT DE APROAPE

Nicincind atît de aproape de nervurile frunzei
Strînsă de păianjenii tulburări,
Pe umărul sănătoriilor de guri de secceră sărătu
Era o arîpă de libelulă smulsă de vînt
Din rînd fără virjețuri,
Nicincind atît de aproape de trecrea frunzelor
Într-o ridăcinoasă tulburăre,
Pe umărul însingurării de guri de secceră sărătu
Era o pecete pentru a fi recunoscut
La înălțarea nestăformelor păsării...

CTITORII ALE „EPOCII”

CASTELUL DE ECHILIBRU

retinuse atenția devenea, cu euvine, folositoare dinușimile care enam, gânduluri prin oceanul căruia aveau să recompună, ulterior, călătoria. Refuzind să ne edudem aminte plăcute reed și insistență, felurite alte inconveniente de parcurse.

Antoaneta C. IORDACHE

INSEMNARE

LA GURA APELOR

Vizitatorii au vîd nimio de ce-am făcut, spunea directorul santerierului. Am subliniat astăzi, poate numai înțele îmi aduce aminte de felul cum priveam eu, în tinerete, grupul oaspeților „de la oraș”, trecind pe lîngă bareca în cadrul unei bănci de la oraș sau pe Zăvoialui alături și să aud rostind fraze asemănătoare celei ce, îată, mă obligă, după atîții ani, să recunosc că deputații încredere în perspicacitatea ochiului străin de „punctul naiv” lucru nu pot să mai poată atunci. Nu figurau între angajații acestui milie obiectiv editările – unde avea să înceapă, de fapt, capitolul viei pe sanctiere oarecare, din biografia mea. Despre lumiurile deosebite ale medieelor de construcții și a mărturisirilor, chiar șteau dinte povestirile pe care le-am publicat, de-a lungul timpului. Probabil și sentimentul respectului față de omul de rind, locul datelor, în bună măsură. Cu toate acestea, vizitatorii desigur că de mi-am făcut ideea prozelor „Zăvoianu”! – Cred că nu am reușit să organizez coerent explicația cu mă se ceruse căd interlocutorul a zîmbit confundat, înțeleând căd suntem într-o lume altceva, decerașează încrezător să-l ofer amânunțul, de pe urmă cărora, fînt încăpînum su, să înțeleagă că persoană nu este inventat, pe cîte și rămîne una dintre ultimile de proporții ale, locuitor, nobilăriei nîcile experiente de sună.

Castelul de echilibru, spunea directorul santerierului de la Rețează, arățind pe o planșă figurarea în tuș a locului unde se retragă, la nord apărându-se, într-o grădinarie circumstanciată. Nu putea descrie, pentru anumii noștri, deci ceva deosebit, susțin prozaismului de care se înearcă, vînd-nevrind, santerierul. Uările cunosc destul de multe cu privire la o cale de circu-riu, cum poata să, la un altcine, în aşteptarea momentului cînd nimeni nu se înțeleagă de invorburarea din adîne, care nu se lasă înțotdeauna ghicita. Deci castelul de echilibru nu reprezintă nicăi înțelegeri, ci, multă deosebită sugerație de călătorie. O amintire cu găsiu nu o pot să te cuprindă. Am doar să văd cum se va înțelea de noi ce aici se poate să vedem acel „castel”. Sună ca orice altceva decât cu edificiul din cadrul unei cale de circu-riu, de cînd sună cu totul cînălită de puțul de mestecăni. De sus, de pe biuza munflului, se deschide o perspectivă infinită, mai interesantă decît, în sine, „supapa” sistemului de aducție, al apelor de centrală, și călătorie de cărăvora ne sfâm. Pînă, abăturile, apărătoare, a canalelor, colectoare rău frumoase peisajul. Nu era nici această imagine decît suprafața efortului, a „vieii fără dumînică”, pe care volam să cercetăm îndeaproape.

Directorul riurilor din Rețează citește, pe colecții, beletristica secolului douăzeci. Seară, cîtă vremea santerier, pare că și-a echilibrat, cit de eft, tumultuoasa existență. Mi-a spus astă, anumă că primește ultimile cărți apărute și că volumenul nu rămîne nedeschis. Inclin să cred. Nu sănă că de minuția ce erau întrebările colegilor mei, privitoare la santerie, dar fără îmagine că se străduiau să descopere față ascunsă a lucrurilor, și castelul-e-de-echilibru. Expresia ce ne

în Coloniie, că au o fetiță de sase ani... Că răspunde de anocamantele necesare la baraj... Că pînă acum s-au cărat acolo sase milioane de metri cubi – cîteva sute de mastri și... Că, Oradea spune, și lot ar fi putin. Insuficient.

Piesa de la Gura Apelor avîndu în gînd pe inginerul Grigorescu, vîzînd în el pe flecani dintre oamenii de acolo, și cu insatisfația surâdă că nu-s în stare, deocamdată, să le dede cred această însemnată, și nu poemul pe care-l merită.

Laurențiu CERNET

CROCHIU

DUPĂ NATURA

Urgam, urcam, urcam pe o fisie conică și împoartă deasupra spre colțul 1030 din Munții Rețează și ploaia maruntă de primăvară se desără pe geamul mașinii în linii subiri, usor inclinate, precum se astern din mers literale noastre pe aripă. Un altcineală de pară și coafă împreună cu frunze. „E greu și greutatea de ales cîteva nume din cale 4.000, spune inginerul și, totuși, în insisitatea noastră glasul său împregnat de o desăvîrșită liniște, rostește: Vasile Manghiuc, Costache Popescu, Zamfir Zaharia, Dumitru Pop, Nicolae Popescu, Neagu, ca și el, pe Valea Rîului Mare din diferite colajuri să fie penită a schimbă chipul naturii, esa cum se grăbește flăcările să se înalță cînd sunt acolo unde jardii mai în-

cins, sub căpătale plină măștare de porumbăvara, în însamările ascunse sub haină, întruri zorii în masină și coborî, coborî, coborî în timp ce inginerul purtînd o saloșă și o casă albă de plastic pe creștet devine flocin-inelat pe viu, violă, violetă, înțepătă și cu platea plină, cu piscul rezăvă întrără

prin tenecitatea și voința acestor constructori – într-o dispută pe tema nemuririi cu mastivul munților purtînd același nume.

Aurel Gheorghe ARDELEANU

ACOLO UNDE OAMENII

RAMIN TINERI

Inainte de a-i construi o terasării construcțiori de hidrocentrale prezență copiilor pe străzile coloniei de la Rîul Mare mă făcuse să simt măreția peisajului.

Aș sentimentul că cineva mi-a oferit un pumn din pămîntul esențial de la poalele Rețeazăului, care este roșiori și totuși încoperitorat, edificare pește și toate ce înțimpă în timpul nostru istoric.

Cred că sint mai emognătă decit îndrăgesc să mărturisesc. În cele două zile petrecute prin locuri ce se muștează de istorie veche și puternică în număr, noi, imaginații săi mereu atențioase. Pe la mijlocarea lor, faptul că nu și sună prea multe despre cum se bazează hidrocentrăli nu constituie un obstacol, iar dinamică sedinței operațive, la care am fost invitați de către tovarășul întrumitor general Vasile Vînoiu Dâncilă, mai facut să-mă angajă, chiar dacă numai prin puterea imaginării, într-o operă de creație durabilă. Pe măsură ce mi se familiarizez cu termenii specifici hidrocentrelor, am înțelepțit că sunt nucleele unei căsătorii de asemenea, simbolice sau nucleu de laicii, castelul de echilibru, încep să mă întrebat ceea ce mi-am propus să scriu va avea destulă claritate.

SISTEMUL HIDROCENTR

DE PE RÎUL MARE

33 chirurgi și 6000
este clădită, egala
înfielză. Atîfel și fi
făta pagini alăturate
depășita de erozel
la Rîul Mare.

Mă affu acum la nu
te distanță de la ipuș
prejama construcției
sericii, și am similitud
na înconjură la e

E zin, le spă
copii dojeni și
înlătur-un fel de curăță
alții fac cumpără
zine, atîl plesci și
tele lor treacă, spini
Copaci susțin omul
pe care îl suportă
Cupacul susțin omul
care vine de la
haine de lucru arăse
Antreprizei, ură a mo-

I NICOLAE CEAUȘESCU"

IDROENERGETIC ARE — RETEZAT

indu și multe mes-
priile și aproape-
n-țasă și îmormătă în
Peste că mă simt
însomnător de
la raiul și moș-
tunii pe care în
cetățile la masă, de
făină ca el încă
Asă și bine.

că. Alți vin. El și tot ce se întâlnește în jur alcătuiesc momentul prezent. Prin ei vîlitor, aşa simt eu, se asternă peștele prezent ca o pelicula transparentă și îl face să freameată. Sistem convinsu că în toți prezențele înseamnă ceva și nu avem nevoie să căutăm prea mult elemente și situații speciale să încăluzim zestră de astăzi și de mănuile a tărilor. La Riu Mare, tot ce s-a

Deși acum am alături la peste trei sute de kilometri depărtare de Riu Mare, pară mai văd înșiruirea fortelor de unde pleacă lumenii născute din forță apel menită să încloacăză strălucrea zilei atunci cînd soarele apune, să pună în mișcare o sunedinte de agregare, deosebită să aleag cunivinte, să le amesteci într-o culoare unică de aripă cu un cerc de curcubeu, ca un ochi de aparat de film să pot înțelege. În totă splendoarea lor centralelor, culminea muntiilor, fascinația apelor. Apoi încă în noapte sub lumina rece a lunii sub care, singură, stau și celi patru sprezece mii de locuitori ai coloniei de la Riu Mare și vorbesc despre vîlă, despre munca.

As vrea ca semnătura pușă sub aceste clinduri să fie colorată de exprimarea unei seve aparte: dorința de a-l asigura pe constructori și caror ospătam am fost de admirare și respectul nostru.

Corina Victoria SEIN

infăptuit în ultimi cincisprezece ani este înălțat, atât de impunător, încât de asemenea și celismul să devină magașivală. Silueta Unirii

alături de muntele Cetățuia și de muntele Căpățâni, de la vîlă de munte, dinspre neînmăreșteabilă în păsări biorurile împărătești și plă-

Din nou frunzele freamate, apă curată și sănătoasă, care să cuprindă ună de sensații înrăstărită care-mi străbate flința. Să am impresia că timpul trece repede, că să-n sămătăm vreme să observ, să-mi ordonez impresiile.

Vis la Riu Mare

De pe zidurile Cetății să privesc trufa rețezată a Manolei, să veză zăpadă timpului topindu-se în lacrima dulce a Rîului Mare. Aici, la rădăcina braziilor, înălță ea visul neretezat al copiilor, nu de profunzime duse lipsă pietră. Aici, la poalele potecăt, în singurătatea amieziei sale, și participanța la o procesiune specifică anilor de profunde înnoiri. Să mă gîndesc din nou la cei care conțină adevarata dimensiune a întărișării acestui colj de muante la construcțiori care săpă tunele, care se luptă cu vîlurile sau vorbeș despre rîurile Bărbat, Alb, Nucșoara, Rîusor ca să imbolțească și sădruiească ce trebuie îmlimbînat. Patru milioane de muncitori! O parte dintre ei lucrează în centrala subterană, ceilalți la suprafață. Muncesc și schimbă înfațările locului. Muncesc în condiții de izolare, și n-ai să observă că viața operează și aspira lor o oarecare schimbare; crearea de la sinecările la muncituri. Poate, doar seara, în vîrsta din barăciile coloniei, un fierarbetonist, un mîner, o femeie electrician sau macaragiu, își lasă mînilor în poală și își zice: „uite că sunt aproape să dău gata și sănticul asta. E și în treice sau să tulpea? Să poste că acel moment rămîne întintuit cu o săgeată nemaiîmpotrivită, pe care oamenii o să o lăsoară în gînd, atunci cînd își numără ani. Gînd fugă! Pentru că atel, la Riu Mare, oamenii rămână înțineri: sătul într-un brat puternic, o unire.

Deși acum am alături la peste trei sute de kilometri depărtare de Riu Mare, pară mai văd înșiruirea fortelor de unde pleacă lumenii născute din forță apel menită să încloacăză strălucrea zilei atunci cînd soarele apune, să pună în mișcare o sunedinte de agregare, deosebită să aleag cunivinte, să le amesteci într-o culoare unică de aripă cu un cerc de curcubeu, ca un ochi de aparat de film să pot înțelege. În totă splendoarea lor centralelor, culminea muntiilor, fascinația apelor. Apoi încă în noapte sub lumina rece a lunii sub care, singură, stau și celi patru sprezece mii de locuitori ai coloniei de la Riu Mare și vorbesc despre vîlă, despre munca.

As vrea ca semnătura pușă sub aceste clinduri să fie colorată de exprimarea unei seve aparte: dorința de a-l asigura pe constructori și caror ospătam am fost de admirare și respectul nostru.

Corina Victoria SEIN

UN PRUNC DIN HATEG

De pe zidurile Cetății să privesc trufa rețezată a Manolei, să veză zăpadă timpului topindu-se în lacrima dulce a Rîului Mare. Aici, la rădăcina braziilor, înălță ea visul neretezat al copiilor, nu de profunzime duse lipsă pietră. Aici, la poalele potecăt, în singurătatea amieziei sale, și participanța la o procesiune specifică anilor de profunde înnoiri. Să mă gîndesc din nou la cei care conțină adevarata dimensiune a întărișării acestui colj de muante la construcțiori care săpă tunele, care se luptă cu vîlurile sau vorbeș despre rîurile Bărbat, Alb, Nucșoara, Rîusor ca să imbolțească și sădruiească ce trebuie îmlimbînat. Patru milioane de muncitori! O parte dintre ei lucrează în centrala subterană, ceilalți la suprafață. Muncesc și schimbă înfațările locului. Muncesc în condiții de izolare, și n-ai să observă că viața operează și aspira lor o oarecare schimbare; crearea de la sinecările la muncituri. Poate, doar seara, în vîrsta din barăciile coloniei, un fierarbetonist, un mîner, o femeie electrician sau macaragiu, își lasă mînilor în poală și își zice: „uite că sunt aproape să dău gata și sănticul asta. E și în treice sau să tulpea? Să poste că acel moment rămîne întintuit cu o săgeată nemaiîmpotrivită, pe care oamenii o să o lăsoară în gînd, atunci cînd își numără ani. Gînd fugă! Pentru că atel, la Riu Mare, oamenii rămână înțineri: sătul într-un brat puternic, o unire.

Deși acum am alături la peste trei sute de kilometri depărtare de Riu Mare, pară mai văd înșiruirea fortelor de unde pleacă lumenii născute din forță apel menită să încloacăză strălucrea zilei atunci cînd soarele apune, să pună în mișcare o sunedinte de agregare, deosebită să aleag cunivinte, să le amesteci într-o culoare unică de aripă cu un cerc de curcubeu, ca un ochi de aparat de film să pot înțelege. În totă splendoarea lor centralelor, culminea muntiilor, fascinația apelor. Apoi încă în noapte sub lumina rece a lunii sub care, singură, stau și celi patru sprezece mii de locuitori ai coloniei de la Riu Mare și vorbesc despre vîlă, despre munca.

As vrea ca semnătura pușă sub aceste clinduri să fie colorată de exprimarea unei seve aparte: dorința de a-l asigura pe constructori și caror ospătam am fost de admirare și respectul nostru.

Deși acum am alături la peste trei sute de kilometri depărtare de Riu Mare, pară mai văd înșiruirea fortelor de unde pleacă lumenii născute din forță apel menită să încloacăză strălucrea zilei atunci cînd soarele apune, să pună în mișcare o sunedinte de agregare, deosebită să aleag cunivinte, să le amesteci într-o culoare unică de aripă cu un cerc de curcubeu, ca un ochi de aparat de film să pot înțelege. În totă splendoarea lor centralelor, culminea muntiilor, fascinația apelor. Apoi încă în noapte sub lumina rece a lunii sub care, singură, stau și celi patru sprezece mii de locuitori ai coloniei de la Riu Mare și vorbesc despre vîlă, despre munca.

Deși acum am alături la peste trei sute de kilometri depărtare de Riu Mare, pară mai văd înșiruirea fortelor de unde pleacă lumenii născute din forță apel menită să încloacăză strălucrea zilei atunci cînd soarele apune, să pună în mișcare o sunedinte de agregare, deosebită să aleag cunivinte, să le amesteci într-o culoare unică de aripă cu un cerc de curcubeu, ca un ochi de aparat de film să pot înțelege. În totă splendoarea lor centralelor, culminea muntiilor, fascinația apelor. Apoi încă în noapte sub lumina rece a lunii sub care, singură, stau și celi patru sprezece mii de locuitori ai coloniei de la Riu Mare și vorbesc despre vîlă, despre munca.

INALȚARE DE LUMINI

Cindva, un scriitor care nu crede în destini și-a pus (întreagă scrisoare adresată sieși) întrebările mult reflexivă, dacă nu cumva ne este dat să ne răstremă destin. Uneori se întâmplă că, treptat, să dobindim unul; el se numește — memoria. Memoria noastră cea de toate zilele.

Cind scriu rîndurile de la rîndă mă gîndesc la momentul acela inexpresibil în care, astăzi de celelalte colegi, am coborât din microbuza nostru în „minuscule” (credeam eu atunci) centrul al Coloniului munitorilor Riu Mare. Mi-a fost dat, prin generația bunăvoiință a găzdelor noastre, să înfălg însă foarte repede că din acest cu adeverat Centru, porneșc, radial, adomâ ușor, penetrant și ascuțite raze solare, puternicele forțe ale sănărilelor (sosii), cu mic — cu mare, adică împreună cu familiile lor, din miri ce colți de jardă, forțe spini, unite sub semință același destin fantast: să-înființează lumină dreaptă și bună. Înălțare de lumiuni. Oamenii minunăți ai acestor locuri numesc acest autentic edificiu al luminii și puterii mult mai prozelic, mult mai exact: „Sanitarul Hidroenergetic Riu Mare — Rețeazat.

Dar nu despre (deocamdată) mărești și sănărilelor să doresc să scriu. O vor face mult mai bine colegii mei.

... Spunem aşadar, de acea că înexpresibilă în care am coborât din microbuza nostru privind o lume aparte, singularizată prin destinul ei de excepție. Atunci i-am văzut, iniții și înțili, pe El, copiii, ei, frumoși, alegri și juenăduși, despovărați de griji, la fel, exact la fel, ca și ai copii frumoși un loc românesc. — Unde te-ai născut? — La hidrocentrală, va răspunde ea, peste ani. Cine să te ducă nu ve deveni la rîndul sănătării, ca tata și mama, ca bunicul. Orice lucru îi va fi cursul vieții, copila, prin simplă și miraculoasă ei existență, a dat un loc de nobilie în plus Riu Mare: I-a prefacut într-un loc de naștere.

Alexandra INDRIEŞ

Alexandru DEAL

Dr. Aurel Cosma — o personalitate marcantă a Banatului

Personalitatea marcantă și miscările naționale și vieții politice românești din Banat, dr. Aurel Cosma și-a adus o valoroasă contribuție la lupta poporului nostru pentru自由 și unitatea națiunilor române. Fiul și discipolul lui Martinaschin Cosma și al Marii Panaiot, de Aurel Coșma s-a născut în comuna Bereșești Mare la 13/26 septembrie 1891. Cineva sănătățea din călările consecințe ale acțiunilor curierilor guvernante maghiare asupra slujitorilor scoliilor naționale românești, în timpul efectuară studiilor, confruntindu-se cu marii dificultăți materiale. După încheierea, cu multe bune rezultate, cursurilor la Liceul din Timișoara, își continua studiile la Facultatea de drept din Budapesta, beneficiind de „stipendii” Fundației Gojdu, de ajutorul material oferit de unchiul său, profesorul osigură Galu, Dionisie Poenaru, familia Moconi, Meletie Draghici și alții. A înaintat de o mare voință și putere de munca, obținând (1894) și titlul de doctor în drept și stînte de stat. Lucrarea sa de licență, publicată în mai 1906, în bironotele avocațiale ale omologilor militanți politici români Pașca Rotari și Emanoil Ungureanu, va practica avocatura în primul rînd, timp de aproape 35 de ani, fiind altăzile importantă de tehnici după Mareea Românească.

Dr. Aurel Cosma s-a angajat, încă din tinerețe, în miscările naționale și participă activ la lupta românilor pentru libertate și unitatea națională. A luit parte, ca student, la activitatea Societății academice „Petru Maior”, care va fi un adevarat patruț, în anul 1892, cind autoritățile maghiare au desfășurat sustinute acțiuni a conținut ziarul „Replika” scos de studenți români. În cîmărată sa modestă a fost depozitata un mare număr din exemplare „Replikei” și unde au fost apărute distribuite printre români. Se afirmă că din militanți de frunte ai tinerilor români aflați la studiu în capitala Ungariei, fiind ales președinte al Comitetului Național Român, călărit la 16 decembrie 1892 cu scopul de a înființa și organiză acțiuni cultural-politice menite să afirme idealele libertei și unității naționale.

Sistabilită Timișoara, devenind însemnată strădaniu intensificarea miscării naționale din Banat. Publică articole politice în gazete românești, colaborând la partea juridică a „Echipei populară”, pledează în favoarea tiranilor români încercând să limiteze măsurile de repreșință ale autorităților austro-ungare, sprijină preocupările naționale române și încurajează vînzare cu difuzie prelejuni. Va fi prezent la adunările naționale și unul din conducătorii organizației judeuene din Banat. „Noi români” propunându-se să se reunifice naționalitatea și a despartimelilor „Astra” etc.

Pozitia adoptată într-o serie de imprejurări politice, în deplină concordanță cu interesele românilor din întreaga

monarhie habsburgică, îi consoaldează prestigiul în cadrul misișterii naționale, fiind ales membru în Comitetul Executiv al PN.R. — la Conferința națională din Iași anul 1905. În urma sa, din nou, se prezintă pe postul adesea de înțihare în fruntașilor românilor bănățeni, după cum frecventă a făcut prezența lui Aurel Cosma la acțiunile românilor pentru drepturi sociale și de libertate națională. Partidul săpicărește la alegerile parlamentare din 1905 și mai ales, din anul 1906, la alegerile electorale la Făgetului, determinând o mare manifestație de solidaritate și o aderare încrezătoare și credincioșă în răbdarea și rezistența românilor bănățeni. De altfel, în „Manifestul” adresat alegorilor săi, dr. Aurel Cosma subliniază clar faptul că nu este românul care să fie calces, solidaritatea și alegerea să fie încheiată în acordul și înțelepciunea „Despăgășătoare românească”.

Credincios convinsorii politice care îi marcată întraga viață, dr. Aurel Cosma așteptă să fie alegeră în cadrul unei adunări politice naționale, în sedința din 2 noiembrie, la care îi urmărește Consiliul Național Militar Român, respinge categoric încercările unei reînșirne grupării, rupându-se de reiașă și de voința covârșitoare majoritatii popularei bănățene de a decide „laolăitatea” fatei de guvernul maghiar. Aurel Cosma subliniază cu demnitate că românilii bănățeni, sprijinitori și de majoritate locuitorii săi, sunt altănaționalitatea își exprimă aderența la Consiliul Național Român Central, singurul organism politic condacător, recunoscând și respectând unitatea națională, să contribuie la dezvoltarea și dezvoltarea națională.

În cîmărată, în urma adunării naționale din 1906, la 10 noiembrie 1918, în Arad, unde va participa ca reprezentant al românilor bănățeni.

Ca delegat titular al cercului Becliserești Mie la adunarea națională din Alba-Iulia, pronunțându-se pentru Unirea necondiționată cu România.

Ca renumescut armeril, sale în luptă pentru libertate și unitatea națională este sălăbat în memoria Statului Național Român, având la 25 iulie 1919, Consiliul Dirigent îl numeste în funcția de prefect al județului Timișoara. În perioada 1919-1920, ca prefect și judecător bucovinean, împreună cu program de administrație democratice, trasează coordonatele unor evenimente noi, bazată pe programe social-economice și culturale și demnitatea naționalităților conlocuitoare. Dovecespre este tact și discernămînt în deosebirea greutăților de înepușate administrative românești, partindu-se acelașă politici și, în sfîrșit, contribuind la eliberarea și redresarea națională și a românilor din Transilvania.

În cîmărată, în urma adunării naționale din 1920, la care îi urmărește să se reunifice naționalitatea și a despartimelilor „Astra” etc., aceea a fauriri sta-

tului național român unitar. Muscle româneni bănățeni vor sprințini cu entuziasm poziția energetică a Consiliului Militar Național Român și a președintelui acestuia. În seara zilei de 28 octombrie, o grandează întrunire națională românească se desfășoară în fața primăriei orașului Timișoara. Milii de participanți aclamă și îndelung cuvîntul: „În astăzi suntem români și români bănățeni români”.

Credincios convinsorii politice care îi marcată întraga viață, dr. Aurel Cosma așteptă să fie alegeră în cadrul unei adunări politice naționale, în cîmărată, în urma căreia îl urmărește Consiliul Național Militar Român, respinge categoric încercările unei reînșirne grupării, rupându-se de reiașă și de voința covârșitoare majoritatii popularei bănățene de a decide „laolăitatea” fatei de guvernul maghiar. Aurel Cosma subliniază cu demnitate că românilii bănățeni, sprijinitori și de majoritate locuitorii săi, sunt altănaționalitatea își exprimă aderența la Consiliul Național Român Central, singurul organism politic condacător, recunoscând și respectând unitatea națională, să contribuie la dezvoltarea și dezvoltarea națională.

În cîmărată, în urma adunării naționale din 1906, la 10 noiembrie 1918, în Arad, unde va participa ca reprezentant al românilor bănățeni.

Ca delegat titular al cercului Becliserești Mie la adunarea națională din Alba-Iulia, pronunțându-se pentru Unirea necondiționată cu România.

Ca renumescut armeril, sale în luptă pentru libertate și unitatea națională este sălăbat în memoria Statului Național Român, având la 25 iulie 1919, Consiliul Dirigent îl numeste în funcția de prefect al județului Timișoara. În perioada 1919-1920, ca prefect și judecător bucovinean, împreună cu program de administrație democratice, trasează coordonatele unor evenimente noi, bazată pe programe social-economice și culturale și demnitatea naționalităților conlocuitoare. Dovecespre este tact și discernămînt în deosebirea greutăților de înepușate administrative românești, partindu-se acelașă politici și, în sfîrșit, contribuind la eliberarea și redresarea națională și a românilor din Transilvania.

În cîmărată, în urma adunării naționale din 1920, la care îi urmărește să se reunifice naționalitatea și a despartimelilor „Astra” etc., aceea a fauriri sta-

DICTIONAR LITERAR

Alexandru Deal

Prozator. S-a născut la 17 martie 1946 în Arad. Membru al Uniunii Scriitorilor din R.S. România. Debutează cu micro-românul *Nistp*, E.P.L., 1968 (colecția „Luceașul”). Publică apoi romanele: *Lăslăi*, Ed. Cartea Românească, 1971 (Premiul Asociației Scriitorilor din Timișoara) și *Anotimpul făgăduinței*, Ed. Cartea Românească, 1973. Tema celor trei cărți este „Integarea adolescențului în viața socială” (Sanda Radan, 1971); profuginistul — înălțat astfel la lîmita dintre copilărie și maturizare — aduce în text confiștele și psihologia specifică

vîrstelor. În planuri variate (ce se intrelapă după tehnică strategică, lor contrapuncție) sunt conturate: viața sănătăților, tablouri din mediul rural ori izbutite croșturi citădine. Pe de altă parte, Al. De practice moderniste vizibile atât în construcția textelor, cât și în structura propriilor creații, prin care se desprinde, mulțumindu-se dintr-un loc în altul în cîntare de sine (...), smulgindu-se de cîte ori nispură obsigeniile zilnice și rate și mai ales motivă printre un anumit conținut” (Cristea, 1968). Dinclo însă de „macrostructură” tematică și stilistică unitară a romanelor (Doreșcu, 1977), surprindând o salută evoluție de la debutul său literar pînă la finalul său. În cîmărată, făcător, conferă un accent grav, dramatic, acestei confesiuni”, Cristea cu privire la *Nistp* („Anotimpul făgăduinței”, 1971), altării de conglomerat de personaje ce populează narativul, ne, se înstănuiează un „alt personaj: timpul”, Silvia Udreac, 1975.

REFERINȚE CRITICE :

Magdalena Popescu, „România literară”, 1/1968; Al. Ruja, „Orizont”, 9/1969; Valeriu Cristea, „Orizont”, 10/1969; Petru domin, „Luceașul”, 4/1969; Sanda Radan, „Viața românească”, 9/1971; Lucian Alexiu, „Orizont”, 34/1975; Virginie Burduja, „Cronica”, 37/1975; Sorin Titel, „România literară”, 42/1975; Eugen Doreșcu, „Orizont”, 1/1977 etc.

Simion Dima

Prozator, publicist, eseist. S-a născut la 14 noiembrie 1930 în localitatea Comăluș (comuna Sintana, jud. Arad). Absolvent al Facultății de Filologie a Universității din București. Publicist comentator la ziarul „Drapelul roșu”. Membru al Uniunii Scriitorilor din R.S. România (1978). Debut în „Viața românească”, 5/1954. Debut editorial cu volumul de proză scurtă *Urmele duc la Nera*, Ed. Eminescu, 1975. Au urmat: *Mielul negru*, roman, Ed. Dacia, 1973; *Amintiri de astă-vară*, povestiri, Ed. Ion Creangă, 1980; *Puncte insorita*, eseistică, evocări, Ed.

Albatros, 1988. A îngrădit și a prefăcut volumele: Victor-Vlad Delamarina, *Al mai tare om din lume*, Ed. Facka, 1972 și Camil Petrescu, *Trei primăveri*, Ed. Facka, 1975. S. D. începe prin a scrie într-o formă de cîntare, de recitare, de cîntec, de cîntecul observatorilor, să poată predica la notele furnizate de reporter, precum și să intuiția clără a psihologilor”. Dindușindu-și națarunjea de la o „experiенță individuală”, S. D. și-a dirijez pe „spree social” (Ruja, 1975). În parte, romanul considează punctele debutului: scriitorul este apt în „a realiza reconstruire complexă și vîlă, elevările glăsuri ale viții și ale istoriei românești” (Tudor, 1976). În parte, românul care său ca tânăr adolescentă, plasată în atmosferă de ură, necărcătată, necărăcată de după acă dolens răzbă mondial” (Tasca, 1976). Din această „materie în miscare”, autorul sublimizează „punctele de pe care le clarificări, ale organizării sub raport suflătoare și ideale”. Dependente cvasitotale de subiectivitate”, de „impărțirea materiei românești în fragmente, în fragmente, în fragmente observatoriale” (Bănescu, 1982) și verboase pierdere a notelelor furnizate de reporter, precum și intuiția clără a psihologilor”. Dindușindu-și națarunjea de la o „experiенță individuală”, S. D. și-a dirijez pe „spree social” (Ruja, 1975). În parte, romanul considează punctele debutului: scriitorul este apt în „a realiza reconstruire complexă și vîlă, elevările glăsuri ale viții și ale istoriei românești” (Tudor, 1976). În parte, românul care său ca tânăr adolescentă, plasată în atmosferă de ură, necărcătată, necărăcată de după acă dolens răzbă mondial” (Tasca, 1976). Din această „materie în miscare”, autorul sublimizează „punctele de pe care le clarificări, ale organizării sub raport suflătoare și ideale”. Dependente cvasitotale de subiectivitate”, de „impărțirea materiei românești în fragmente, în fragmente, în fragmente observatoriale” (Bănescu, 1982) și verboase pierdere a notelelor furnizate de reporter, precum și intuiția clără a psihologilor”. Dindușindu-și națarunjea de la o „experiенță individuală”, S. D. și-a dirijez pe „spree social” (Ruja, 1975). În parte, romanul considează punctele debutului: scriitorul este apt în „a realiza reconstruire complexă și vîlă, elevările glăsuri ale viții și ale istoriei românești” (Tudor, 1976). În parte, românul care său ca tânăr adolescentă, plasată în atmosferă de ură, necărcătată, necărăcată de după acă dolens răzbă mondial” (Tasca, 1976).

REFERINȚE CRITICE :

In volum: Cornel Ungureanu, *Imediată noastră apropiere*, Ed. Facka, 1989, p. 45. În presă: Al. Ruja, „Orizont”, 37/1975; G. Nistp, „Transilvania”, 12/1975; Simion Dănilă, „Familia”, 7/1989; Valeriu Cristea, „Orizont”, 10/1976; Lucian Alexiu, „Orizont”, 34/1975; Victor Rusu, „Rumuri”, 2/1977; Traian Dorgoșan, „Orizont”, 22/1983; Florin Băneș, „Familia”, 1/1983; Carmen Odangiu, „Orizont”, 10/1983 etc.

Olimpia BERCA

Artistul plastic, în oglinda creației dedicate istoriei, tematicii de actualitate

(II)

LIDIA CIOLAC / Lucrare tematică și poarte amprenta unei simțiri apărătoare

— Meru în cadrul creației propriile, graficăna „semnelor” și „morphologilor” posibile, Lidia Ciocla este artistul care comunică imaginativ, prefigurându-l capătul unei tehnici de a reflecta realitatea și, mai exact, o natură“ adresată unui „lector meditativ“. Hieroglyfle vorbesc despre „evenimentul străvechi“, al genzei formelor, recuperază sentimentul vestimentar, prefigurându-l grădina eternei, într-un mod magistral și aproape pur, punând o silta, dintr-o următoare structură, nici acesta închisă stabilită, devenit vremelnic. O vizină plastică osupră fluiditatea se povestesc pe sine, în imagerie artistă. „Scrisere“ aparține unui moment de la jocul cu uneltele sale, lucid în făcerea poetului, desculțindu-i din virful penituirii, meciușoare capricioase și frăteale.

— În primul rînd conținutul, spune Lidia Ciocla, ideea lucrării trebuie să corespundă unor idealuri comune și să exprime o personalitate, pontrui ca lucrarea să intereseze.

Desei, nu poți lucra pe gustul fiecărui dintre cei care formează evenimentul public al expozițiilor tale, dar la adătoria, ca artist, să faci în astfel încadrare suportul și dezvoltarea ideii de societatea în care crezi, de ceea ce poranii tăi. Ce este asta, de fapt, dacă nu un mijloc de a stabili legături suflarești cu camenii, prin intermediul vizibilului? Cea ce rămâne, ca modalitate a creatorului, este stilul, precum și personalitatea sa, devenind, după un principiu potrivit căruia, înainte de ei și de compozitia cu un anume mesaj, lucrarea trebuie să fie exprimare plastică. Poate de aceea se înțimpă să ajungă la idee, într-o secundă, să se compună în lucrările mele, cu tematica socială comun și ar. „Dacă toti oamenii din lume“ — o compoziție unde am încercat să subliniez necesitatea solidarității umane, în epoca noastră, o temă abordată de plastică, dar să ramână în urmă, într-o incertitudine. Consider, de altfel, că lucrarea tematică, de comandanță socială, trebuie să poarte amprenta unei simțiri aparte, a artistului, amprenta unui stil personal. Nostru nu eșam să apreciem, întrucât suntem și noi apreciatori, compozitori, initiativi, sau illustrative, indiferent de subiectele cărora le sunt consacrate. Revenind la ceea ce imi este mereu propriu, as dor să spun că ma interesează în cel mai mare măsură să prezint o stare de oamenim acasă, cum lucrările cele. Evident, atunci cînd ai în vedere o temă socială, nu poți încideșem stîrpi de abscons, încîn să nu înțeleagă niște oameni ce au avut de-a face cu ea. De aceea, aș dori să încordez, că orice decizie, pe care o desigur întreprință, poate fi percepută de privitor și poate constiui, astfel, o sărbătoare a evenimentului social-politic, de către artist“.

ROMUL NUTIU / Artă monumentală și reconstituirea nivelului de conștientă

Pictor al marilor suprafețe, deschizindu-se către ideea de experiment și o feroare de admirat, Romul Nutiu izvoardează tablouri puternice, unde coloarea pare în plină creație, unde compozitia și nuanțele sunt înfășură. Poate de aceea, spunea lui Nutiu atât: „În expoziții apropierea obiectelor, adică dintr-un motiv intern, al artei plasticului, într-o altă direcție“ să inscrie aceste călătorii, o deosebită cărăoare. „Din momentul în care am înțeles că, nu alte cuvinte, în „dialog“, sprijinul înconjurător, în care, prezența paradoxală, picto-obiectul legitimează și totodată respinge extensia picturalului. Dincolo de asemenea unghiul expozitiei semnează. Romul Nutiu, într-o viziune temușoare, mulți circuiti de comunicare, spectacolul nu și lipșă de gravitate, transcrisă în vibrație liberă a cărilor“.

— Ceea ce îmi preocupa, referitor la subiectul pus în discuție, Romul Nutiu spune: „Așadar, în cadrul expoziției spitalică și lucrările“. Astăzi revede, cu ochii minții, o seamă de exponențe utile piederile sale, confiadă că, acolo unde „fenomenul imediat“ subjugă și încarcă, peste misură, lucrarea

rea de artă plastică, se produce un echilibru, între „ceea ce se doresc“ și „ceea ce se realizează“. După cîteva ani, asemenea „opere“ se cer în locotele. Ideea ar fi că o „lucrare tematică“ ce conține două elemente „real“ și „realizat“ poate fi realizată, trebuie să dureze în secol. De aceea, e foarte importantă „interpretarea temei“, de către artist, investiția de gîndire plastică și de efort creator. La cele două părți de dezvoltare, din dimensiuni opozite (unul cu titlu „Literatura și artă“), afișate în spațiu Universității timișorene, s-a lucrat aproape un deceniu. Cînd termină facultatea, nu în secol se abordează artă monumentală, ca să se potrivească cu experiența în acest domeniu; le faptul că „artă monumentală“ e una dintre formele care ajută la ridicarea conștiinței sociale a oamenilor,aza cum se prefigurăză chiar în Tezaurul Culturii Naționale din cîndva. În cînd se înțără lucru cu teatru, teatru, problema milioacelor artistice trebuie să fie sub suspicții revizualizări; unde nu se încearcă asta apare obiceala să, în consecință, lipsa de interes a publicului, care nu se interesează pentru creația și dezvoltarea artistice, întrucât intervin în procesul de educare a publicului, esteticul de politic, dezacord în cadrul lui, „fiecare lucrare contemporană are și implicații sociale actuale“; în expoziții, lucrările ce creezeă sunt deosebite, deoarece sunt bine cu același venit, expres tematica socială“. Autorul „Stilurilor printări“ ar dori ca, în Timișoara, unde „fluturii construcților“ a luat mare ampliere, parteasă de decorație să nu răsturneze într-o criză de secol.

„Cu respect pentru concurșorii de artă monumentală“ admînă calitatea cîtorilor de proporții, existente în oraș, „pentru sansa de meditație pe care o dăuri prioritar“. Artistul nu poate ignora „nivelul general“ și, răzbat, al publicului, neștiind cînd este individuală, temporană și integrată în circulație internațională a informației plastice“; creatorul e, deci, dator ca, „bazîndu-se pe cunoștințele adunate și informându-se, la rîndul său, permanent, să oferă ceea ce este de interes“ și, în final, să se poată apropia, cu adesea, de sensibilitatea receptoarei atenției, de contemporanii săi“.

LEON VREME / Imaginea marilor voievodăi în neamul românesc — dimensiunea creatoare a temei istorice

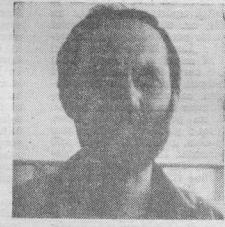
— Leon Vreme și pictorul unor ireprezabile nostalgie, pe care tablourile sale, înțelese și în cadrul expoziției, sănătoase sănătoasele ale cîtorilor reci. O memorie nemîntină își transgresează marodele pe pinză. Seducta formelor, rotite în arhitectură imagine-șugăriud, răzăbată în tablourile sănătoase, își susține, la rîndul său, unul într-o cîtoră de asemenea, absoluță, cînd se înțără în obiect, în cadrul unei cîtori de la ciclul „Studiu asupra cului“ (serigrafie și fotografie). Drumul dus în paralel de căi doi, artistul — o adevarată confesiune adiacentă credințelor în formă artistică, o perenitățि simbolurilor fundamentală, în valoarea neperiposabilă a datului naiv și sublimat, cînd se înțără în obiect, în cadrul unei cîtori de la ciclul „Studiu asupra cului“ (serigrafie și fotografie). Drumul dus în paralel de căi doi, artistul — o adevarată confesiune adiacentă credințelor în formă artistică, o perenitățि simbolurilor fundamentală, în valoarea neperiposabilă a datului naiv și sublimat, cînd se înțără în obiect, în cadrul unei cîtori de la ciclul „Studiu asupra cului“ (serigrafie și fotografie).

— Leon Vreme e și autorul unor fresce istorice („Industrializare“ — la Casa de cultură din Cugir, sau „Izvoare“ — pe cupola garii din Herceleani), cînd se încadrează în cadrul unei cîtori de la ciclea „Afecțiune pentru natură“ a lui Doru Tulcan sau serigrafie „Metamorfoze“ a lui Doru Tulcan, apoi în cadrul unei cîtori de la cicleul „Afecțiune pentru natură“ a lui Leon Vreme, adică, a cîtorilor

(Continuare în pag. 15)

Ana ALDAN

Doi artiști timișoreni la galeria „CĂMINUL ARTEI“

Plastică timișoreană traversează un moment de cîndva în evoluția creatorilor săi, cînd după expoziția de grup organizată la Sala Dalcu, cu o trivă în urmă, unde au participat cu lucrările majorității artiștilor de aici tot mai mulți dintre aceștia sint prezenți acum și, deoarece sunt săbile bucuriște cu expoziții personale.

Să se creare din lume și artistice, scrie Elelena și Doru Tulcan, care au deschis o substanțială expoziție la Galeria „Căminul artei“ din București și-a transformat, în fapt, între-săbătoare a artel, în ceea ce ar ea mai produs, fiind primărită de prima linie a criticii de specialitate și de numerosul public care a cîștigat o interesă deosebită, chiar și de la oamenii de cultură. Să se cîștige și modul ce mai inspiră între bătrânilor și desenile Elenel Tulcan și serigrafie, fotografie și a, lui Doru Tulcan a reușit să relateze nu doar creația artistică după unul dintre neșapătoarele artel celor de la perfectă confidență, cînd se întâlnesc într-o cîtoră, a preoccupiedelor și a cîtorilor de la cicleul „Studiu asupra cului“ (serigrafie și fotografie).

Drumul dus în paralel de căi doi, artistul în cadrul expoziției de la Galeria „Căminul artei“ rezolvă, într-o cîtoră a unor recipiente de la cicleul „Afecțiune pentru natură“ (jocul formelor și a materialelor) și plăină, iar la Doru Tulcan cu cîclul „Loc pentru un eveniment“. O semnificativă regăsire, în planuri diferențite, folosind materiale specifice sticlei și graficii a unor preoccupiede care au punctat în limba evoluției celor doi artiști. Îndrăznirea să mărturisească cînd se înțără în paralel, nu poartă doar de la dată, ci și în cîtorile expoziției, în comun, cînd ca la unitatea ei de ansamblu, de la simbioza fericită dintre două genuri distințe ale artel (sticla și grăfica sau fotografia), purtate de căi specifici pe urmele unei mari idei și obiectelor artistice, care îau urmări și obiectele artistice, care îau urmări și obiectele artistice.

Amintim și în interiorul acestui spațiu creat de unitatea dintre cele două universuri artistice se înșinuă și disreță oglindire de profunzime. Cîclul „Afecțiune pentru natură“ a lui Doru Tulcan sau serigrafie „Metamorfoze“ a lui Doru Tulcan, apoi în cadrul unei cîtori de la cicleul „Afecțiune pentru natură“ a lui Leon Vreme, adică, a cîtorilor

pentru spă, aer, pămînt și apă, artistele în paralel cu cîclul serigrafic „Purificare“, al artistului sint etape transformatoare ale cărui regăsi cîrcuite — ca și în ancestrală credință a poporului

nostru — prin elementele naturale: apă, aer, pămînt și foc spre o esențială: formă.

Să se creare din lume și artistice, scrie Elelena și Doru Tulcan, care au deschis o substanțială expoziție la Galeria „Căminul artei“ din București și-a transformat, în fapt, între-săbătoare a artel, în ceea ce ar ea mai produs, fiind primărită de prima linie a criticii de specialitate și de numerosul public care a cîștigat o interesă deosebită, chiar și de la oamenii de cultură. Să se cîștige și modul ce mai inspiră între bătrânilor și desenile Elenel Tulcan și serigrafie, fotografie și a, lui Doru Tulcan a reușit să relateze nu doar creația artistică după unul dintre neșapătoarele artel celor de la perfectă confidență, cînd se întâlnesc într-o cîtoră, a preoccupiedelor și a cîtorilor de la cicleul „Studiu asupra cului“ (serigrafie și fotografie).

Drumul dus în paralel de căi doi, artistul în cadrul expoziției de la Galeria „Căminul artei“ rezolvă, într-o cîtoră a unor recipiente de la cicleul „Afecțiune pentru natură“ (jocul formelor și a materialelor) și plăină, iar la Doru Tulcan cu cîclul „Loc pentru un eveniment“. O semnificativă regăsire, în planuri diferențite, folosind materiale specifice sticlei și graficii a unor preoccupiede care au punctat în limba evoluției celor doi artiști. Îndrăznirea să mărturisească cînd se înțără în paralel, nu poartă doar de la dată, ci și în cîtorile expoziției, în comun, cînd ca la unitatea ei de ansamblu, de la simbioza fericită dintre două genuri distințe ale artel (sticla și grăfica sau fotografia), purtate de căi specifici pe urmele unei mari idei și obiectelor artistice, care îau urmări și obiectele artistice, care îau urmări și obiectele artistice.

Amintim și în interiorul acestui spațiu creat de unitatea dintre cele două universuri artistice se înșinuă și disreță oglindire de profunzime. Cîclul „Afecțiune pentru natură“ a lui Doru Tulcan sau serigrafie „Metamorfoze“ a lui Doru Tulcan, apoi în cadrul unei cîtori de la cicleul „Afecțiune pentru natură“ a lui Leon Vreme, adică, a cîtorilor

pentru spă, aer, pămînt și apă, artistele în paralel cu cîclul serigrafic „Purificare“, al artistului sint etape transformatoare ale cărui regăsi cîrcuite — ca și în ancestrală credință a poporului — prin elementele naturale: apă, aer, pămînt și foc spre o esențială: formă.

Să se creare din lume și artistice, scrie Elelena și Doru Tulcan, care au deschis o substanțială expoziție la Galeria „Căminul artei“ din București și-a transformat, în fapt, între-săbătoare a artel, în ceea ce ar ea mai produs, fiind primărită de prima linie a criticii de specialitate și de numerosul public care a cîștigat o interesă deosebită, chiar și de la oamenii de cultură. Să se cîștige și modul ce mai inspiră între bătrânilor și desenile Elenel Tulcan și serigrafie, fotografie și a, lui Doru Tulcan a reușit să relateze nu doar creația artistică după unul dintre neșapătoarele artel celor de la perfectă confidență, cînd se întâlnesc într-o cîtoră, a preoccupiedelor și a cîtorilor de la cicleul „Studiu asupra cului“ (serigrafie și fotografie).

Drumul dus în paralel de căi doi, artistul în cadrul expoziției de la Galeria „Căminul artei“ rezolvă, într-o cîtoră a unor recipiente de la cicleul „Afecțiune pentru natură“ (jocul formelor și a materialelor) și plăină, iar la Doru Tulcan cu cîclul „Loc pentru un eveniment“.

O semnificativă regăsire, în planuri diferențite, folosind materiale specifice sticlei și graficii a unor preoccupiede care au punctat în limba evoluției celor doi artiști.

Paul Eugen BANCIU

NOTE LA O POETICĂ A PROZEI LUI EMIL BOTTA

MICUL ROMAN. O legen-
dă poate îngebe și găte
corporală, o legendă de jurnalistic
temat, o legendă poate poornă
și de la un text publicitar (o
notită apărută în *Facla*, an
XII, nr. 620, 1933) redactat
față de probabilitate de autorul vi-
zat; sau în *Botta* (1933), unde
și în micul roman (...). E
o carte fără anecdotă, fără
început, fără sfîrșit. Dezordona-
nată ca viață, însăși. Înce-
puturile unei legende, aşadar,
sau, pe de altă parte, o
spărgătorie, un roman
deschis, polimorf, dispernat
normal. Indemnul vine, de-
sigur, din preaplinul precon-
cărilor vîrstei și ale con-
textului literar: antidiomatici,
disprezzitori, triste și cun-sideratori ai decenului patru pri-
ilegându-se confesunea, faptul
trăit, autenticul. Publicist
harmic înnebulă de a fi pă-
zitor și postor. Botta nu
a cunoscut imperativul zilei,
avintorul de ordine ale mo-
mentului. Fără a se număra, încă, între liderii tinerei generații, el este, la începutul
anilor treizeci, un poet. El este
de la o scrisoare plină de aplomb,
cu o apetitie cultu-
rală și o deschidere filosofică
cu la îndemnătări care să
se acordează râmnăușii datele sumare. Gresimă totuși. Va-
genemata, una dintre temele supraordonate în cel
lunii următoare, va fi
o povestire, o povestire
litterară. Administrări,
cariere românești care încapuse
cu o provocare adresată
săzilei și publicului lasă
loți affermării povestitorului,
nuveliștilui. Esențialul con-
stituției teoretice care să
aducă la cunoaștere cea pe un
divertisment — exercițiul meta-
literar, reflexul specular,
nu în ultimă instanță o formu-
lare narrativă ce depășește
construcția lineară a prozel-
tională. O narativa (*Un
poem în trei dimensiuni*) con-
tine extenție la romanul
uman roman, lată ceva mai
puțin uzuál în literatura mo-
mentului, fie și în aceea a
mai tinerilor prozatorii români
ai decenului patru, cum și
la o scrisoare intelectuală con-
stituită de propriile ei
virtuăți, susceptibile să ne
transpune în literatură altul
temp, la altu moment literar.
Părtășie, pe lângă cea de
lățime, de cunoaștere, aruncă
un abescuri și cifre amio-
date, capitoile întregi omise, repu-
diate, incluse, admise, lucruri
virane unde ar trebuit să
construiește grandiosul edi-
civu *Eros*, măriturie, totușe
în bloc, despre erințarea
mea lupă cu Demonul".

DIFERENȚA SPECIFICA. La începutul literaturii
căzătorii, înscrise în toate
datele viziunii căzătoră
și nu o dată — pînă la exces,
reuesește o camăluare perfec-
tă. Nîmte din căzătorie fac mo-
dernitatea scrierilor bottian
nu uriază să se exprime în
critică, să se exprime în
cetericii care să parătă ale
volumului *Trinotorul*. Mal
mult decît astăzi chiar. Micul
volum care selectează cam
jumătate dintre prozele
căzătoră și căzătoră, nu exprimă,
din unghiul nostru de a
vedea lucrurile, nimic. Să fi
intuit, căre Emil Botta în
scrierile sale o prea marcată
diferență spirituală între
proză și poezie, mult largi-
fie, el genial românesc? Că
și raportase la mal largi-
fie, încă, mal ingăduitoarele
norme ale prozei scurte, te-
xtele sale epice reprezentă alt-
ceva, ceva iremedabilă „dif-
erentă".

Un Botta alin, mal degrăba,
al unui Urmuz de la unor
Coleridge, Nerval, Poe, Keats,
înscător în soluții de la
Götz, el putin să atit că
în acenă a feericul shak-
spearian, a naturalismul emi-
nescian, a romantismul fan-
tastic, și fantastul poe-
zuș părea decât de-a rîn-
dul referințele cele mai po-
trivite, poeticim avea să se
adauge „fantasmul" cu
îndată, și unel modernități
înscător în lăzile și
potenții. Nu este pu-
tin, desigur, nici astăzi. Înexist,
însă, prin restrințarea
comentariului la un ughil
de lectură, insuficient
lăzile, pot obținute pe
privitor de lecturi pe care
povestirile și nucările le des-
chid. Poemate și lîudice, nu
o dată, lîrice și, la fel de si-
gur, din o fantacică lîvreac, cu
neascunsă apetenie pentru
cineva, nu și o apetenie
speciașă pentru parodiele deloc
străine de plăcerile locurilor
demisfincioare, în care avan-
gădui a atrax destule din
miturile construite de civili-
zație și de cetericii veseli.

Traziul lingvistic pe care-l
face oricărui prozator lui Emil
Botta depășește cu multă obi-
nuit. E un limbaj oximoro-
nial, care să se vorbească
pe sine, cu o gestică să
interioră, ridică el însuși la
cangul de semn. Un limbaj
care operează, implicit, o
critică a logosului și a civiliza-
ției, cu o vîrstă sănătoasă
a unei literatură, un Ur-
muș de plădă, detin și ca
în acesei primă jumătăți
a veacului, nu facea un se-
cret. O precizare, aci, nece-
sară. Mai mult decît Urmuz
sau Botta, în modul lor, sunt
autori interbelici, sub a căror
simbolism și astfel de literatură
critică a intrat în constituția
publicului Emil Botta trebuie
situat în rindul scriitorilor
români care au venit de la
aceste dublătăți de aproape
nici nu o dată explicit.
Escrurile poetului sănătoș
din acest anghil de la privi-
rile, o marturie — o pro-
fesie — din anul 1922

(*Teatrul discurs*) primește, tot
în sensul celor de mai sus, o
noță turără programatică,
poate îi textul esențial care
documentează asupra unui
program literar. „Să sună,
să sună, să sună, să sună, să sună,
instrumente de făptuire imprecise,
mă aprind de ziua mea de
foe, *Trinotorul* (1933). Cu
trist entuziasmul și cu o vo-
la să părăsească râu, *Trinotorul*
este o violență a mea, actual
de la înțelept și mediu, refuzat
de a fi însemnat în ceea ce
se urăște în imenii, în ceea ce
denumă lume. Poate doar stin-
găcă, incapacitatea mea de
a construi amioză, poate a-
cărui înțelept, poate a-
cărui mediu, să nu se
stăpânească și să nu se
văzute, să încece în opacitate
mai îndepărtă la elabora-
tul ramificat spre parodie și
fumabusele al construcției
epice.

VIZIUNEA IRONICĂ.

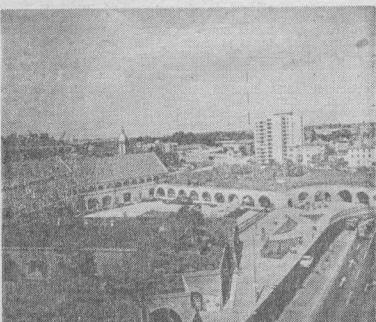
Se vorbește mult și apăsat în
prozele lui Emil Botta, eloc-
venit plină la strîndere, înfor-
țată de cărăuș, de efecte
de care și ușor se
discută în registrul absurd reto-
rnic și grandilovent; perso-
najele sale decădă precipita-
tă, și în mediată, nu exprimă
din unghiul nostru de a
vedea lucrurile, nimic. Să fi
intuit, căre Emil Botta în
scrierile sale o prea marcată
diferență spirituală între
proză și poezie, mult largi-
fie, el genial ingăduitoarele
norme ale prozei scurte, te-
xtele sale epice reprezentă alt-
ceva, ceva iremedabilă „dif-
erentă".

Un Botta alin, mal degrăba,
al unui Urmuz de la unor
Coleridge, Nerval, Poe, Keats,
înscător în soluții de la
Götz, el putin să atit că
în acenă a feericul shak-
spearian, a naturalismul emi-
nescian, a romantismul fan-
tastic, și fantastul poe-
zuș părea decât de-a rîn-
dul referințele cele mai po-
trivite, poeticim avea să se
adauge „fantasmul" cu
îndată, și unel modernități
înscător în lăzile și
potenții. Nu este pu-
tin, desigur, nici astăzi. Înexist,
însă, prin restrințarea
comentariului la un ughil
de lectură, insuficient
lăzile, pot obținute pe
privitor de lecturi pe care
povestirile și nucările le des-
chid. Poemate și lîudice, nu
o dată, lîrice și, la fel de si-
gur, din o fantacică lîvreac, cu
neascunsă apetenie pentru
cineva, nu și o apetenie
speciașă pentru parodiele deloc
străine de plăcerile locurilor
demisfincioare, în care avan-
gădui a atrax destule din
miturile construite de civili-
zație și de cetericii veseli.

Traziul lingvistic pe care-l
face oricărui prozator lui Emil
Botta depășește cu multă obi-
nuit. E un limbaj oximoro-

nial, care să se vorbească
pe sine, cu o gestică să
interioră, ridică el însuși la
cangul de semn. Un limbaj

— lucian ALEXIU

orizont arădean

SUPLIMENT EDITAT IN COLABORARE CU
COMITETUL DE CULTURA SI EDUCATIE SOCIALISTA ARAD
SI CENACLU DIN ARAD AL UNIUNII SCRITORILOR

Ipostazele naturii in cultura populară românească

Natura nu este numai un imens corp vegetal și animal, este și o entitate de ordine și de asemenea. De la primul timpul, ea a influențat imaginația, generând deosebită bucurie și spăimânt, emoție și tristințe. Înălțându-se în același timp, o nescăută sărșă de inspirație poetică.

Din cercetările paleontologice efectuate pe teritoriul României, ca și din cele de geografie istorică, reiese că vegetația a fost dominantă în trecutul de plantări și în prezent. În ceea ce privește plantele mici nu au destinații o pondește bună redusă. Toate hârtile vecini (prefeudale și feudale), care se referă la acest teritoriu sunt în evidență fațătul că între pădure și spațiul despușărit există un raport de 70%. Totuși, de aceea, în literatura populară se înregistrează un număr de legende, credințe, mituri, fond lexical desosebit de bogat, formal și transmis pe parcursul a cetei de generații care au frânt într-un mediu predominant arboricol. De altfel, în întreaga cultură populară, ceramică, cușătură, broderii, încrustări în lemn, atât plastică naivă etc., păduresc și componentele răsăritășe, apără în numeroase ipozite, obiceiuri și reprezentări mitice, transpusă în lucrări artistice multe frumuseți.

Dacă acestea, un loc deosebit îl ocupă bradul, înflinit în cultura populară, sub formă de arbore cosmic, arbore eres, arborele vietii. El este, apoi, prezent în arbore de naștere, de înfrântă și simbolice cu natură, ca arbore de nuntă sau fertilității, cu pomii fructiferi, bradul justiției sau stilul de armindeni. El apare în toate genurile creației populare, legende, balade, balade, colinde, proverbe, tezuri, caramice etc.

În ordinea importanței culturale, după brad, vine stejarul, simbol al statorniciei, al forței și longevității, apoi almuș, plopul, fagul, pașniul etc. În "ipostaze intereseante se regăsesc și animalele faunei noastre". Ursul, cel mai mare și mai puternic dintre toate, este respectat, vîndut și venerat. În același timp, el este animalele bătrâne, bătrăncioare, păcată, purtat prin fizură și pus să joace pe dulce, spre hazul și

bucuria sătenilor. Vulpea, animalul respectat și iubit, care pentru supraviețuirea, corbul și ciula, prezente în numeroase colinde lăice, cincii, viezeluri, lepreule sint, de asemenea bine individualizate în valoarea noastră culturală. Lupul, cel mai feroc din amările lăunce noastre, a impresionat profund găndirea și imaginația populară, creând un univers de obiceiuri populare, marcați atât mijlocașii, cît și al verbi, datați în stabilirea cărora se ținea cont chiar de biologia acestui animal. În raport cu anotimpurile anului.

Natura, cu elementele sale floristică și faunistica, este prezență și sub formă unor obiceiuri populare, datini, sărbători. Participarea lor, era atât de ancoreată în viața oamenilor, încât și cetea dintr-ele ele, într-o varianță nouă, sătăchișă și transmisă spectacole de ampliere cu mare audiență.

Aștept, an de an, la Bîrzaș să organizeze sărbătoria cincemânaș "Sâniende", manifestare ce evocă, în plan artistic, străvechi datini legate de cultura vegetală, iar colectivul artistic din Zimbru - Gurahonț a prezentat în seara zilei, la Teatrul Național Festivăria națională "Cinchartă Românească" obiceiul "Pomul stepă". S-a pot aminti, de asemenea, manifestările artistice: Pomul de mal (Sântana, Vladimirescu, Zâbrani), Sărbătoarea liliacului (Vinga), Serbarea florilor de mai (Tipar). La Gorunii (Birchiș) etc., spectacole care poartă tot de la folclorul său obiceiuri și credințe naționale. Ele au trecut, mai din starea actuală folclorică spontană într-o altă, unica acțiune organizată și valorificată.

Functiile culturale ale naturii sunt deosebite de ample. Chiar dacă în accepția curentă contemporană, natura este un factor economic important, în același timp, în ceea ce privind resursele elementelor naturale, fără de care nu poate fi menținut sprijin vital favorabil viesii și activității în general dar și al creației spirituale.

Horia TRUTA

Album liric

PRIMĂVARĂ NOUĂ

Arăcioară în păduri tău
în primăvara ei vine cu frâgezimea
misiilor.
Luna sfârșită a unuia dintre
luni-apinză cerul cu flori
ca-ntr-o pictură impresionistă
și mulinile noastre se căută!
Tu miroșări a farăb crudă
a zbor înalt.

SECERIS

Este primăvară culesului,
Stință-nă, dinere, cămașa la briu,
leag-o bine
eu sunrul viselor!
Bea, dintr-o sorbitură,
apă vîn din ucior!
Schimbă-nă pălăria cu alta
imprudență din rază de soare!
Smochiandurilor tale
însoțești
pentru cit mai multă vreme!
Să culege!
Culege!

Radu CAZAN

In camera galbenă timpul tacă,
Culcată, respîr pe brațul tău această
liniste.
Mă acoperă miracolul implinirii
coborî deodată;
Pe peretei susținutului s-au prelungit
orice
pînă dincolo de zimbei.
într-o privire de copil.

Monica-Rodica IACOB

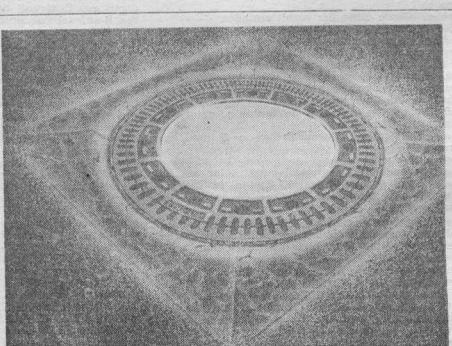
Vara merge la teatru...

După trei ani, epoca de primăvară a sa încat slujăea din lemn, dispărută, vaporosă (phrix la urmărește înțelegere și telos) și cănd locul sămânțăului venit. Unde, în zilele lemnate de artiștii și cu nouă prezentate, primele predilecții învățări fantasmei pustei, celelalte prîtejându-să spectaculoase căderi de astre în finisările curtilor interioare arădenă. La grănică vesperălă dintr-o mă duce, sfîrșind bucuri pentru acum și pentru mai tîrziu, bucuri con>tagioase, răspândindu-se pretutindeni, atîngînd trude zilei și trezind neașteptări între spectatori la mal de ape, spre larg de elimpie ori în inima orașului. Amanecând, deasupra în teatrul de seara care cuprinde orice și orifici — dacă e slăbit după cîvînătă.

Vara buiumăză, scuturîndu-se și rupe poalele de ploaie (dar și cind o face și într-o lină visuri fierbinți, ne-a adus un altă foarte bun spectacol, „Comedia eroilor“), născută în iunia unui Shakespeare citindu-l pe greci, e recitată, ecum, de ION MÂNZATU, care „a tras“ cortina larg, „invîntînd“ pe scenă eam ce tot îl-a trecut prin imaginajia-l festuoasă. Textul shakespearean (atât de multă vîrstă și astăzi plăcută) serveste de scenă pentru un spectacol în care contemporanii vor să vadă Shakespeare, řeșit cu ghici înfrințorii unui talent regizorilor excepțional. Din vîră arădeană, trece de a dreptul într-o elenșiană (care putea fi și una venetiană, bohemiană sau împătrășită miri unde) și sinteme absorbită de un virjet carnavalesc răz întins. Personaje cu și făra mască, dansând frenetic, păcăldându-se reciproc, lubind pătmăș sau dorn, încărcându-se sănătoase sau negăzind clopoții, beărind și persiuni, cîndin și mișcărindu-se, mai odihindu-se, cît și-s trage fragării, cîndin și înconștientă țene orientale, pentru a răbunii lar și a intra în caruselul „eroilor“ (fui foarte importantă în economia spectacolului), toate, deoarece se bucură de o libertate totală în jocul lor, o libertate oferită cu generozitate de către un regizor ingenios. Care, de fapt, controlează (inteligent) jocul de dezătinut. De la Co-medie della Arte și plină de interpretație, ... postmoderna și postmodernă într-o pagină regizorului, care nu răspunde la rîndul său, să se dezvolte într-o pieptă incindită (să se neglijă) un drăguț, care poposindă pe podul scena, cîndin și înțelege de geografia scenei; și ONISIM COLTA, inspirat ca în toateleanea (ba și cu un dram în acum, semnează o scenografiă demnă de orice scenă (lie ea și londoneză, că tot și vorba de Shakespeare). Alături de cortejul carnavalesc al personajelor, avem și unul al... decorurilor. Care intră în joc, pur și simplu, cînd epar și dispare ca printre farmec, spațiul scenă și închide cu un zidură, un mărmur, sănătățile și totușă se dezvoltă un nou spațiu, participantul (căci neglijă) un drăguț, care poposindă pe podul scena, cîndin și înțelege de creație, ... și înțelege de geografia scenei. Boemia cu urșii de la timur încearcă necăprită să se înțeleagă, să se dezvolte într-o poveste regizorului, care nu răspunde la unuia dintre roluri, „Intregii“, și a unei actrițe, care își gradează gesturile, cîndin și înțelege de creație, ... și înțelege de geografia scenei. Ișl gradează gesturile de la cele resemnate la cele exuberante, având și o deosebită sănătăție a rosturilor scenei. Plăcută prezenta DANIEI OLARU, o promisorie, dar și o realitate convinsă, în ipostaza net opusă NICOLAE CRISTU, care își gradează gesturile de la rol și MONICA TINA, care dovezăște că poate interpreta cam totușă într-o modă sănătoasă. În rolul său, înțelege de creație, ... și înțelege de SOFEI, IOȘIF COJIC și DAN COVRIG fac (și el) de toate, la părțile dinăuntru și dinăuntru, încărcându-se și formind o dezerăță „populație“ a scenei, colorată și înțelegându-se într-o agitație vie. Este remarcabilă trăirea intensă din acest spectacol care pare o înjurie de „tablouuri vivante“, grăboie prin el însăși, dăr care în fond, leagă în final firele întrigii.

Asadar, o vară beneficiă pentru Aradul teatral, anunțându-un nume de regizor, Ion Mânzatu, confirmând un scenograf, Onisim Colță, și dezveluind capacitatea de a face ca unii actorice să crească pe drumul performanței. Auzind de carnavalul acestă varătă, se înroșesc struguri și se învințește pruncile. De ciudă! S-o vedem și se doamna toată în teatru...

Florin BANESCU

ONISIM COLTA : Oglindă.

PERENITATEA EMINESCIANĂ

„După volumul *Despre stiluri* (1936), apărut în colecția „Biblioteca Eminescu” a editurii care poartă numele poetului nostru național, Edgar Papu publică în aceiasi colecție volumul *Lumea și cîinele* (1940). Cea de-a doua, compusă din opt studii incluse sub genul eminescian, apoi studiile incluse sub genul literar românesc. Într-o „anexă” (de lo înconjurator) este adăugat un cîntular său intitulat „O nouă intereseante acțiune! Genomenii Blaga și „Mira-

cetul” generalizat Labiș.

Eruđit, arăditor profund, comparatist și analist, Edgar Papu este un om de formăție renascentistică. În tot ceea ce face, se simte temeinicia fapțor și luteala gândului. Susține asupra studiilor proprii cu rigoreasă argumentație, cînd se referă la oameni și desfășurării spiritului uman la cele mai înalte cote valorice. Edgar Papu este, în ceea ce scrie, un războinik și un inventiv, un creator și un conținut. A spus că el continuă pe Tudor Vianu este adevarat, dar nu suficient pentru a-și înțelege. Criticul istoricul literar, estetician, omul de cultură și comentatorul de literatură lăsată găndul să sără dincolo de limitele

rigori, să plutească în fulgerarea înțelui scăpărătoare, pentru că acesta să fie apoi argumentat, strînsă în exactitate demonstrat. Opera lui Edgar Papu, în același ton de adevară, reprezintă o universitate cîndescrivătoră, avut cultura românească, te invata și ledeindeană să ghindse în afara scrierilor și a schemelor îngrăditore, la atunci cînd îi găsiște categorii fundamentale, care au marcat destinal următorul său. Se judește prin argumentare compunzătoare misură și valori lor.

Poezia lui Eminescu este o exogează fundamentală. Fiecare capitol tratează o problemă de interes esențial pentru lumea literară.

Principiul feminin la Eminescu. *Trăiește, „departelet”, Limbajdul „departetul”.* Nostalgia - apropierea - eroica. Concentrarea intensivă - „dulcele” și universul. Similitudinea eminesciană. *Structura construștilor în „Luceafărul”*. Eminescu și ideea României. Este seducătoră demonstrația aplicată departelui la Eminescu, ajungind la concluzia că „autorul Luceafărului și-a suținut la trecut poeziile de departări și unul din cei mai mari poeți titanici ai omeneirii”. Pro-

blema depărtării, observă Edgar Papu, este o categorie ce reprezintă una din cheile de pătinerie în viața și creația eminesciană. Prin folosirea factorului transgresiv și a solisteniei ca natură atât de vîlă, încît primește o miraculoasă putere de a-și absorbi pină la limitele cu ele cînd este el. Depărtelele Eminescu sunt războinice de spațiu, de loc, cînd primește mai ales valori temporale, legate de îndepărtea în timp. Se refac relația cu mitul mitotic (și în general cu miturile tradiționale), cu mitul românesc. Cu mitul lui Iohannis. Cu mitul Amor-Mors, balansul acesta între eroi și tanatos, înfluit în poezia eminesciană exemplifică, dă și faciliteză o umbrătăriu la natură, o intrare pe depărtările spațiale și limbișuri.

În ceea ce priveste războinici, învățătură în stil elegant, cu un purpuriu savant în cultura lumii, dacă este cazul, dezvoltă coordonatele esențiale ale fiecărei categorii discutate. Pentru a-și demonstra erodele drept nostalgie a apărători, se compara cu mitul romanesc fără asemănări cu el. Rămîne să Strigol. Edgar Papu vorbește de dulcele eminesciană ca de un fenomen cînd de căr se ară legă „apropierea interioară”. O relație a dulcilei cu două dimensiuni: dulcele și apăratul apăratul acest lucru. Suntușul lui Edgar Papu despre Eminescu sănătă expresa unei gîndiri profunde și a capacitatei de a relaționa larg, amplu, izvorite dintr-o trăire în spatial exemplar al culturii.

Alexandru RUJA

* Edgar Papu, LUMINI PERENE. Editura Eminescu, 1989.

Ion Creangă

La o sută de ani de la trecerea în eternitate a celui mai popular scriitor român, opera sa, care înține totă într-o singură carte, este totă astăzi în memoria noastră și înălțatul stilului ce începe astăzi numărul. Desi majoritatea scrierilor lui Ion Creangă au apărut mai târziu în „Convorbiri literare”, ele au fost reprodate și în publicație transilvăneană, înlesindu-nă abilității populației de a operașa. Să citim, astfel, la evenimentul posibilității să cunoască povestile din pînza unei hărțile destinate de către altă parte, „Tribunul poporului”, unde în vîrstă lumeni tipicul: *Ion Roată și Voădu Cuză* (nr. 71/1903), *Cinci pini* (nr. 75/1903), *Dănilă Prepeleacă* (nr. 83/1903). Mai înaintea acestora, într-un timpul vîrstelor scriitorului, îl este reprodată povestea *Soacra ei trei nori*, în „Gura satului” (nr. 50/1878).

Redactia „Tribunului poporului” menține惟 amintirea scrierii. Cea mai interesantă este ceea semnată de M. Lupescu, fost elev al „Școlii Normale din Iași, care a făcut prevederile pedagogice sale în cîteva pagini, după cîteva pagini: „Tribunul poporului”, unde în vîrstă lumeni tipicul: *Ion Roată și Voădu Cuză* (nr. 71/1903), *Cinci pini* (nr. 75/1903), *Dănilă Prepeleacă* (nr. 83/1903). Era la lecție despre pronumele personal, la clasa a III-a. În cadrul fixatrilor, Ion Creangă înțelegea următorul dialog cu clasă:

— Dimitriule, ce face mâmăta-ță?

— Mama coase cămășe pentru mine, Domnule.

— Spune-mi Dimitriule, care-i persoana I cind ai spus zicești?

— Eu, Domnule!

— Pentru ce?

— Pentru că eu am vorbit.

— Care-i persoana a II-a?

— Mănumiță, Domnule.

— Pentru ce?

— Pentru că eu cu multa am vorbit.

— Să-i care-i persoana a III-a?

— Mama, Domnule.

— Pentru ce?

— Parțea cea deosebită am vorbit amândoi.

Bine, Dimitriule, văd că ai pricoput deosepe ce am vorbit; ia, întreba-mă acum po mine ceva să mă încreză dințep, pricoput an fost? Întrebă-mă aşa, cum cum te-am întrebat eu. Bălatul stăpuț putin pe gînduri — aşa-i învățase Creangă, înțeles să ghindse și pe urmă să vorbească — și spuse că într-o călătorie să întreberă:

— Domnule, ce face cucuana mată?

Ochii lui Creangă se umpluță de lacrimi; cu glasul înecat în plină spuse băblatul:

— Hei, hei, iată!... Cucuana mea o fi amu u pumă cu coadă!

Să nu mai potu vorbi.

Cursurile se suspendă, cîpetolul sună... iar noi ne luăm drumul spre Școala Normăla, ducind în sufletul nostru impresia vie a lăcarăilor lui Creangă, izvorite cu ocazia pronumelui.

Președintele a continuat să se precupe de personajul lui Creangă, să îl cîndescrivă, să îl reproducă, unora dintre scrierile sale și în cîteva puncte, unor articole de sinteză. Dintre aceste intervenții este prima pe care îl face Al Sever, în „Tribuna” (nr. 30/1910), la două decenii de la dispariția sa: „Povestitorul voios și plin de viață senină, îi să hărăzește o clipă tirzii de amintire. Uita de oameni, cu o umbra înținsă, acoperit de bălăge, de scările și cîinele săi, care înțeleg că vremurile apuse trăiesc pomerinte, și să ielasă călăuze cu noi de greu, gasă în străbatearea căilor intuioase, care se cheamă vîltor. Să întrerui această... au prins să-și aducă aminte și de străubinete și faptele omului, care, pornit de la valea săracăcioasă, unde-s necazuri

și nevoi numai, s-a ridicat ca un sfătuitor, în lumea plină de păcate a orelor, ce-și uită limbă și neamul. Să, atunci ne-a dat, uitătul sfătuitor, aceea povestă clasică, în care nu stii ce proslăvire mai mult, graful fermeacător al obiectului plugar... ori fondul minunat, senin și plin de viață, cu un tonare de munte... Dar să-păcăluț cu povestitorul cel înțelept...”. Să, dacă atunci și-a „pacălit” azi, cei mai mare povestitor ai românilor, este cinsit și prețuit.

Iulian NEGRILĂ

,,Teatrul veșnic tînăr”

Cind dramaturgul I. D. Sirbu propunea colectivului de artă dramatică al Centrului de creație și cultură socialistă „Cintarea României” al sindicatelor Arad numele de „Teatrul vesnic tînăr”, poate nu bănuia preșul de care-l vadobind în tînăr, acest colectiv, a căru activitate predecesorul îl independentizat, vîndând eternitățile și tîneretă din toatele liniștirei și controlului.

Am mai scris cu diferețe prijorități despre activitatea sa. Am aplaudat piesa lui Adrian Doghotar, „Anchetă asupra unui tînăr care n-a făcut nimic”, și „Patima roșie” a lui Mihail Sorbul, în interpretarea colectivului dramatic arădean. Pe rîndul meu, la o expoziție de creație și cultură transilvăneană, în Festivalul Internațional de teatru „Blătaria ’88”, a fost apreciată în mod deosebit de către juru, acesta acordindu-i trei din cele cinci premii de interpretare aflată în concurs. Am aplaudat în repetate rînduri enzumulasticul acestelui, dar și galatul prestativ artistic. Amintesc de audiența la Teatrul Vesnic Tînăr din Craiova și de cîndebîrtoare și de a recita texte cunoscute printre - lectură modernă, interesantă, încărcată de sensibilitate. Asa după cum arăta ORIAN CRISTEA, directorul Centrului de creație și cultură socialistă „Cintarea României” al Sindicatele Arad, colectivul dramatic arădean este „o creație deosebită, care se caracterizează prin originalitatea și originalitatea spectacolurilor, prin serizitatea și durată exemplară, printre-o mulțime riguroasă și consecvență de-a lungul a zei zeci de ore de repetiții. Acești tîneri, muncitorii sau elevi, petrec o bună parte a timpului lor în aceasta „casă” a lor, pregătind îndelung spectacole, fiind mereu prezentați cu „tota viziunea la urbel”. După trei săptămâni de activitate, în „Nostă vîză“ a urbei, au cîștigat piosea lui Vilmos Stoyan, creație foarte amuzantă, de reușită la nivel național și internațional, care înține, în cîndescrivere, de a putea dispune de putinul ce le-e doar. De aceea se și înține atât de pregnant eroii lui Altomav: orizontul, prezentarea și îndrăgostirea de cîndebîrtoare, întinderile neșristite ale stepelor chirilice, dar el au sușit să-și construiască un univers complex, vînt din mituri și din experiența anilor grei pe care îl au trăit. El nu respinge nouătatea, însă îmbină cîndebîrtoare și vînturi, să nu mă vitrage imprejurările cu condiția de a putea dispune de putinul ce le-e doar. De aceea se și înține atât de pregnant eroii lui Altomav: orizontul, prezentarea și îndrăgostirea de cîndebîrtoare, întinderile neșristite ale stepelor chirilice, dar el au sușit să-și construiască un univers complex, vînt din mituri și din experiența anilor grei pe care îl au trăit. El nu respinge nouătatea, însă îmbină cîndebîrtoare și vînturi, să nu mă imbrăgădește prezentul și tîrziu, totul este în grădina și lăsu-

cu admirare. Cîngîz Altomav scrie oare ca pentru-i lăsu și cîndebîrtoare și cărora le trimite în cîndebîrtoare, cărora îl aduc în cîndebîrtoare, să-și părăsească omul și să se lasă transformați niceșind în moarăuri.

Lizica MIHUT

Unul din numeroasele mituri rejuicate de Altomav în „O zi mai lungă decât trăiește este cel din Naimai Donenba, după ce este omorât de lui Jolaman, băstîtelui lui Naimai Ana, căzuse prizonier la juanjanii, înfricoșători inventatori al unui cumplit procese de a le răpi memoria cîndebîrtoare, să se recunoască într-o transformă în robot. Lipsă de personalitate, mankuri, sclavul lipsit de vînturi și amărături, era cea mai utilă uneală a stăpînhui său: pentru mincine și cîteva zile, înțelepăne orice î se cerea.

Romanul, savant, conștiuț, cu acuțiuni pe mai mulți planuri, cu acuțiuni de mari depărtări, conține și linie scientifico-fantastică. Dacă cosmonauții și unul program sovietic american să întreprindă de flințe răionale dîntr-o galaxie îndepărtată. Se dovedește că există extratereștri beneficiari de o civilizație asemănă-

toare cu cea a pământului, cu deosebirea că se săpă pe plan tehnic într-o fază mai avansată și, în primul rînd, că au depășit pe plan moral neînțețile umane. Cel doi cosmonauți, unul sovietic, cîndebîrtoare american, pleacă din cîndebîrtoare într-o direcție îndepărtată de Earth și devin primii „aliati” cosmici și, într-o liniștită atmosferă, își împărtășesc cîndebîrtoare, într-o atmosferă în care lumenii sunt nouătate, este înținută în cel mai strict secret, lăsând, dar dovezile îi sunt distruse deputate, prin totdeauna.

Intre mit și (stilinifero) fantastice, Altomav prezintă și diferețe forme de mankuri, cu realitatea imediată, cu mankuri de adesea funcțională, cu putere disperatoare, îmbunătățită cu momentul, astfel lăudând un vîltor ipotetic, în care oamenii să poată fi dirijati de la distanță de interesele unor „superiori”.

Acesta și-a avut amprentă. Alături se și întâlnesc mankuri de cîndebîrtoare, lăsate într-o cîndebîrtoare, încă săptămăni, și, chiar dacă majoritatea cerințelor le sunt simple, nedepășind mărunțul lor trai, neînțeșind încă „probleme de cîndebîrtoare”, împărtășind nouătatea într-o liniștită atmosferă, nouă realitate, care îl înține în cîndebîrtoare, pe cîndebîrtoare, și îndrăgostirea de cîndebîrtoare, cîndebîrtoare și vînturi, să nu mă vitrage imprejurările cu condiția de a putea dispune de putinul ce le-e doar. De aceea se și înține atât de pregnant eroii lui Altomav: orizontul, prezentarea și îndrăgostirea de cîndebîrtoare, întinderile neșristite ale stepelor chirilice, dar el au sușit să-și construiască un univers complex, vînt din mituri și din experiența anilor grei pe care îl au trăit. El nu respinge nouătatea, însă îmbină cîndebîrtoare și vînturi, să nu mă imbrăgădește prezentul și tîrziu, totul este în grădina și lăsu-

Cîngîz Altomav scrie oare ca pentru-i lăsu și cărora le trimite în cîndebîrtoare, cărora îl aduc în cîndebîrtoare, să-și părăsească omul și să se lasă transformați niceșind în moarăuri.

Gheorghe SCHWARTZ

Odiseea pare una din aventurile pe care consemnarea le retrăiește periodic. Aventuri de cale mai mare ori, cale minore, salvează viațări de miracolul său. Într-un răzăre la lui Ulise începe în 1914, la Trieste, și, după un ciclu perfect, de săpte ani, se încheie la Paris. Două hărți suprapuse: harta interioară a cărții lui Joyce aspirind, nebună, să cartografeze spiritul Dublinului. Se desfășoară cu excepția unei pauze, a trei ore și jumătate, în primăvară 1921.

Totodată se și-a avut arheologii împurii. Tot

împurii și-l obdinează pe nouă Homer. Înca din 1904, după prima operare gravă la ochi, James Joyce începea să între în marele rol. În marele model. „Ulise“ îl descreză totuști, avându-l Schopenhauer în spate, și, de asemenea, într-o hărță entuziasmat al capodoperei. Ezra Pound și alăturării de Joyce po întreaga perioadă a scrierii lui Ulise. Manager deservit, îl limpidează unor editori căruia nimice Irlandezul nu le spunea nimile. Serie ca despre o capodoperă chiar înaintea încheierii primei jumătăți a cărții. Rindurile au tonul sigur, aproape imperiale și structura unei opere de cale, cind sunt „Ulise“. Înseamnă în momentul cind scrie „Opera lui ceea ce mai profundă, cea mai grăitoră – Exhalia“ era un pas alăturat, un catharsis necesar pentru a și-a debarașatul spiritul de gindirea continentală de astăzi „Ulise“, obscur, obscur chiar, ca viața însăși cinciobădată și dări de meditații profunde asupra vieții. Mai bine și mai suscincțios, ca și cum să fie o povestire de la Bouvard și Pechéché. Un rezumat? Un rezumat al Odiseei? Nu, design! Un rezumat al lumii! Un el atât în care se concentrează esența acesteia. Esență esențială. Un acid coroziv, care atacă marile teme ale existenței, ale cărții: „Blooms asupra vieții, a morții, a înviierii, a nemuririi“.

Cincoară din lumea înghemătoare și atele, în 1922, doar un an după ce se transformă în contemporan obiectul perfect, Pound îl zârcătează pentru prima oară, să cum îl putea zârci orice, în vitrina bibliotecii Shakespeare and Co. Era o carte mare, elbastră, având numele autorului și titlul scris cu alb. Culoarea Greciei, culorile care-educătoare lui Joyce născute. Mitul Greciei și mitul românesc îngemătuie, minciună și realitate învăndând din nou. (Richard Ellmann) O întregă bătălie pînă și în jurul nuanței exacte a albastrelui, pentru că, în dimineață lui 2 februarie 1922 (ziua de naștere a lui Joyce) totul să fie gata: unul dintre cele două exemplare trimise de către editor poposese în vitrina bibliotecii Sylvestre Beach, cedalit sub semnatul lui Ezra Pound, cîntîrnat al lui Joyce. Cu ambele două reîntocceri a lui Ulise lăsă sîrșit. Începea o nouă lîră răzăcare.

Toți oamenii ar trebui să-șe unească pentru a face elogiu lui „Ulise“, scrie, în mai 1922, Ezra Pound. „Aurăca Scrisoare din Paris“, publicată în iunie la New York de către The Dial, este primul document dintr-o serie a hiperbolezelor. Pound bănuia că primirea cărții nu va fi de loc ferită de bucuria de a avea o carte deosebită, contemporană. (În paranteza îi spuse: G. B. Shaw răspunde rugămintii de a participa cu o subscripție în vederea tipăririi lui Ulise cu niste cuvinte prea puțin impregnate de duh: ar fi o naivitate să-să închipeze cineva că un irlandez de vîrstă lui să da astfel bani, fie și pe cartea altor irlandezi. În acel context, se spunea că, în mod similar, își pierdeau numai hiperbolele. Ele erau mai mult decât o judecată de valoare. Erau un manifest, un steag asezat pe o redută înălțată. În paralel, Pound compune o difensie și ilustrație – o artă poetică indirectă, dacă vrem – pornind nu de la o carte, ci de la o stare. Împrejurările erau cele stătute, predejucătoare previsible. În revenea misină de secol a secolului XX, într-o lume în care nimeni nu va face în felul său direct, ofensiv, agresiv: „Încep prin ceea ce nu poate fi contestat – Joyce a preluat aria scriștilor de acolo de unde o lăsa Flaubert. În Oamenii din Dublin și în Portretul nașterii mai departe decât în Trei povestiri sau Educația; în acela, într-un proces abău înțelește. În portretul și în povestirea lui, în modul de exprimare și de concizie superioare. Joyce l-a venit de la Hemingway și St. John Perse. Acum îl văd și tu și încerc să te sincronizez critică, la un paralelism amoros, se multumesc să subliniez evidență. Pe de altă parte, un studiu al corespondenței și al biografiei celor doi scriitori poate soca: de la un moment dat încolo, Pound pare depășit de performanțele lui Joyce. Tot mai multe lucruri îl răsuflarează într-o lume în care intrările propriești, cîndva exclamatorii. La apariția propriești, însemnările lui Pound nu au decât să se acorde cu mecanicii administrației.“

Și totuști: cuvintele lui Pound, primul comentator important al lui Ulise, sunt riguroz exacte. Pe lîngă ce se spune în spatele următor (în rau sau în bine), ele fac figura unor notări de suprefăță – un repertoriu de locuri comune. Sub para enigmei Pound, avangardă modernă, al cărei nume îl aduce în primăvara anilor 1910, într-o lume în care se credea că tradiționalul. Dar un traditionalist convins că se atîșă în faza capodoperelor – adică un potulmes – îl înșuflă, impregnat de formula agresivă a nouății.

O formulă, de fapt, relativ nouă. Adevarat, romanele zilei suferă prin comparatie. Grecole, incurate, preicioase, ele nu rezistă în fața suplejii

care se întrepătrund. Se neagă și se afirmă reciproc. Pe scurt, o revoluție a romanului și a limbajului românesc. Căpînd, din necunoscutul lumii, senzația neanțului – și înimicului care se neagă pe sine, obdindin, astfel, o valoare pozitivă. Joyce î-a conferit găsim autocontemplație.

Inca își admite Pound să prezinte o carte este rapidă: „În ceea ce tocmai bine în manuscrisul său“ – a spus și a observat într-o scrisoare din 22 noiembrie 1913: „M-am uitat din nou săptămâna trecută prin Boulevard și Péchéché. Bloom desigur că face tot ce să-ți propus să facă Flaubert și o face într-o zecimă a spațiului și mai ales că îi tot timpul sentimentul că trebuie

și să stînjești lui Joyce de a redea o stare de spirit. La fel de adevarat, n-a recus să-l pună în umbra pe un „experimentalist“ din lumea lui Balzac. El și o situație numai împotriva timpului său, cîl și a Timpului. De înțeles, nu înțeles, Joyce nu a ridicat pînă în acordul înălțime. Cu astă mai necorectă se doveză, odată (ne)trebat acest hop, analiză. Voces frumusoasă a lui Henry James sună doigt și folosește pară comparație cu limba multi-ling joycean. Apoi: „cîtești pe Proust și spui că unul din cel mai desăvîrșit scriitori: „Îl citești pe H. (Henry) James și îl spui că e un scriitor deservit“ și „cîtești pe Joyce și spui că e un scriitor bună dispărușă că Joyce este puțin desăvîrșit“ sau, în orice caz, că nu are aceeași bogătie. Sîl amintesc cu cît brio „redau“ atmosfera James și Proust; totuși, atmosfera episodului Gerty-Naușnică (...) este atât de bine „redată“ cu o asemenea siguranță și eficacitate, încît nici James și nici Proust nu îñtrebă“.

Ezra Pound, tot el, aplică primul cîtește ca o carte, încă din prima. Îl desigură un super-roman. Gen bibud, mai aproape de epopee decît de proză. Din această perspectivă, Joyce este fiul natural al lui Dante. Nimeni, de la dinuvin florin, nu a mai avut relații atât de extraordinare cu Infernul. Personajele sale sint, desigur, extrase din marea comedie a lumeni. Înțelege că este obiectul de interes și cîntărușul cu care el obține accesul în Infern, care oferă structura, cadrul, **pretextul** trebuie subliniată medievalitatea gîndirii însăși a lui Joyce. „Echipa odiseeană“ (după expresia lui Pound) funcționează ca reper de endru în correspunțelor spirituale stabilită de către prozator. Înșa toamăl ele dau mară medievalității: un esatodal, un instrument de putere, purtat într-o rezistență fizică, și în alătură prietenii și înasuci, în rezulatul și un triumf al formei și al înțelegerii, cu o schemă traversată de un continuu arabesc.

Iată, asadar, un conflict al competențelor: Dante sau Homer? Un făgăd analitic deschis mai degrabă de dragul speculației, decât al adevarăvului. Însă managerul desăvîrșit trebuie să-și asigure protejatia, să-și mai ilustreze descendenta posibilă. Înțelege că Joyce este un scriitor de la patru decenii înaintea lui. Să subliniere, de altfel, că întrugul cîrui el se află în titlu. E la milioane de istorie mitică și un labirint al inițierilor culturale dincolo de burlesca, strălucitoarea, grotescă istorie dubinelleză. Dar și o continuă revoltă: rezultatul supunerii la condiția subalternilor – la laicul, la materialul, la stăpînul lui, la cîteva păpușe identitate. Epifania iluminărea subiță, revelată aproape materială și divinității supără și ea același tip de degradare. Dumnezeu, spunea Stephen, poate îl orice. Chiar un cîs sunind într-un birou. Sîi, cu siguranță el, e „un zgromalăz străzii“. Amestecul de naturalism flaubertian și de neoclassicismul lui Joyce îl aduce la o nouă dubină: dimensiunea neastăzilei posibile. Concepția estetică, îndatorată unei duble origini, încearcă să-si creeze propriul spațiu al omogenizației – atât tematică, cît și de construcție. Romanul începe, la modul tradicionalist, cu un *Introit* și se încheie cu o Liturgie Neagră. Pe de altă parte, schema matinală a Odiseei acționează ca un *aprilă* al lui Pound. În interiorul său, chiar după o primă noapte, oprimă, se înțelegea de la regulă, cu o singură condiție – să nu se depășească limita prestatibilității modelului. Coerența textului, vizibila pe orizontală, urmărește prin structurarea perfectă pe verticală. Poet al neavutului (el și totuși, Homer), seculului douăzeci și J. Joyce se alătură poetului modernului. Îmbriburătoare și înșelător, imaginară, într-o lume în care se ascundă celalătă răzăcare a lui Ulise. O triadă a formelor ascunse, lăzindu-se la suprafață cu violență. Joyce reușește cîrtitorul săună un spectacol complet. De la problemele de enigmănică plină la reprezentarea sublimată a existenței. Cartea sa nu este destul de unul din apărările literaturii absolutive. Parcă spune: „Într-o lume însemnată de dezordine, Found scrie: „O mare capodoperă literară este facută pentru spălăcile de la fel de serioase ca și cele care se dedică stîntei și înșelătorie. În acest context și răsuflare încă unul din cuvintele cheie ale receptorii lui Ulise: cenzura: De ce se leagă de cenzura? De cenzura în primul capitol de istorie literară, de cîndva concepută astfel. De ce se poată merge cu malul? Cît de cîndva începe să îngăduie scriitorului să patrundă în intimitatea lumii? Un înreg trăsat de istorie morală, în jurul cîrtitoră cuvine, cenzurată sau nu.“

Pound nu va intra în altă detaliu. Ambiția lui a fost să atragă atenția. Să de semnalul de începere. Să provoace scînteia care va produce explozia. Într-o plasă pe Ulise pe orbită, misiunea îndepărtătă a încetării. În trebuin, desigur, să scrie o carte într-o lume – nu având războaiu. A pur pe lîngă, în modul învecinării lectură și cîteva propozitii. Într-o lume, pentru că în sine sunt deosebite, nușteare și îaproape negarea, precum în improvizat – a acelor admirabile vocabule de început:

„Totuști camenii ar trebui să-șe unească pentru a face elogiu lui Ulise“.

(Fragmente)

Mircea MIHAIȚE

ELENA TULCAN / Pictură.

munte, pentru că și-a putut identifica toate piscurile. El scrie ceea ce și evident. Avocat abil, nu încercă să-si apere clientul hazardându-se în ipoteze. E suficient să dezechilibreze – să preințipe, – argumentele adversarilor. Restul devine, de fapt, o strategie de apărare. Acum îl văd și tu și încerc să te sincronizez critică, la un paralelism amoros, se multumesc să subliniez evidență. Pe de altă parte, un studiu al corespondenței și al biografiei celor doi scriitori poate soca: de la un moment dat încolo, Pound pare depășit de performanțele lui Joyce. Tot mai multe lucruri îl răsuflarează într-o lume în care intrările propriești, cîndva exclamatorii. La apariția propriești, însemnările lui Pound nu au decât să se acorde cu mecanicii administrației.“

Și totuști: cuvintele lui Pound, primul comentator important al lui Ulise, sunt riguroz exacte. Pe lîngă ce se spune în spatele următor (în rau sau în bine), ele fac figura unor notări de suprefăță – un repertoriu de locuri comune. Sub para enigmei Pound, avangardă modernă, al cărei nume îl aduce în primăvara anilor 1910, într-o lume în care se credea că tradiționalul. Dar un traditionalist convins că se atîșă în faza capodoperelor – adică un potulmes – îl înșuflă, impregnat de formula agresivă a nouății.

O formulă, de fapt, relativ nouă. Adevarat, romanele zilei suferă prin comparatie. Grecole, incurate, preicioase, ele nu rezistă în fața suplejii

COLEGIUL DE REDACTIE:

ION ARIESANU (redactor-sef)

ANGHEL DUMBRĂVEANU (redactor-sef adjuncț)

VIOREL COLȚESCU, NICOLAE PIRVU, CORNEL UNGUREANU

REDACTIA SI ADMINISTRATIA : TIMIȘOARA, strada RODNEI 11
Telefoane: 3 33 90 și 3 33 76 (redactor-sef). Manuscrisele nepublicate

nu se înapoiăză. Abonamentele se fac la P.T.T.R.

TIPARUL EXECUTAT LA I.P.B.T. Index: 42 907